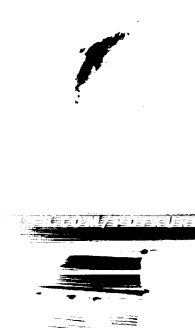

www.fb.com/PDFkurd

کتابی و لکھ رانی

PDF

فریڈرک کتبی PDF لکھ لکھ لکھ

لایکی پهیجه کهمان بکهمن له فهیسووبک

www.fb.com/PDFkurd

پلینگه کانی کافکا

مواسیر سکیر

سه یوان محهمەد له ئینگلیزییه وه کردوویه به کوردی

پلینگه کانی کافکا

رۆمان

مواسیر سکیر

www.fb.com/PDFkurd

سه یوان محهمه د
له ئینگلیزییه وه کردوویه به کوردی

پیشکشہ بہ نالآ

(سہ یوان)

سه رنجیکی کورت

مواسیر سکلیر (۱۹۳۷-۲۰۱۱)، په کیکه له ناوه دیاره کانی
نه ده بیاتی نه مریکای لاتین، له بنه رتدا له وخیزانه جووه
کوچبه رانه یه که له سه روبه ندی جهنگی جیهانیی یه که موره
نه وروپایان به ره و نه مریکای لاتین به جی هیشت. به شی زوری
کاره کانی جهخت ده خنه سه ر مه سه له ی دیاسپورا و شوناسی
جوو، نه مه ش وای کردووه که متر له نه ده بیاتی فارسی و به هیچ
شیوه یه کیش له نه ده بیاتی عه ره پیدا جی بایه خ نه بوو بیست، بویه
له ناو کوردیشدا بووه ته یه کیک له و نوو سه رانه ی که ده ستمان پیی
رانه گه یشتووه. له کاتیکدا، له سالی ۱۹۸۱-وه، که پۆمانی ماکس
و پشیله کانی بللو کرده وه، ناوبانگیکی جیهانیی مه یه.

بۆيە ھەم بە بەرپرسىيارىتتىمان زانى و ھەم جىيى خوشحال يېشە كە
جاريكى تر نووسەرىك بە دونىاي ئەدەبىياتى كوردى ئاشنا بگەين،
كە پىشتر نەناسراو و چ كاريكى نەكراو تە كوردى.
ئاشنا كوردنە كەيش لە رېگەي ئەم تۆقلىتەو پلېنگە كانى كافكا، كە
بىگومان يەككە لە كارە بە ناويانگە كانى، دەپىتە سەرەتايەك و لە
داھاتوويشدا پرۆژەمان دەپىت لەگەل كور تەچىرۆكە كانىدا، كە خۆي
بۆ خۆي دونىايەكى جوان و ناوازەي نووسىنە لە پووي فۆرم و
ناو پۆكيشەو.

جىيى خۆيەتى لە بۆنەي بلۆك كوردنەوئەي ئەم كىتەبەدا سوپاسى
ھەموو ئەو ھاوپى و دوستە ئازىزانەم بگەم كە بەردەوام ھاوکار و
ھاندەرمن. سوپاسى ھەموو ئەو خوينەرە ئازىزانە دەكەم كە بە
گرنگىدانىيان بە كارەكانى پىشوم و ايان كوردووە پتر لەسەر
كار كوردن سوور بىم، بە ھەست كوردن بە بەرپرسىيارىتتىيەكى
گەرەترەو. تا بتوانم لە پىي وەرگىرپانەو خزمەت يىكى بچووك بە
زمان و كولتورى نەتەو كەم بگەم. ھەرەك زۆر سوپاسى
ناوھندى غەزەلنوس و بە تايبەت ھاوپىي ئازىزم پەوھز ھەمەسالىح
دەكەم كە ھەمىشە بە سىنگراوانىيەو پىشوازييان لە ھەر
ھەول يىكى من كوردووە. سوپاسى كاك مەھمەد عومەر دەكەم كە
زەحمەتى ھىنانى دەقە ئىنگليزييەكەي كىشا. ھەك ھەمىشەش،
سوپاس بۆ دوستى ئازىزم، شالار ھەبىبە.

www.fb.com/PDFkurd

پلینگه کانی کافکا

پلینگه کان ده چنه ناو په رستگا که وه و هه رچی
له جامه پیروژه کاندایه ده یخونه وه؛ ثم کاره یش هه می شه
دووباره ده بیته وه؛ له کو تاییدا، ده توانیت پیشبینی
کاره که یان بکه یت و به وه یش ده بنه به شیک له سرووته که.

فرانز کافکا

بۇ: بهرپوه بهری پولیس

گه وره م:

مه به ست له م رپاږورته ټاگادار كړدنه وهی بهرپزتانه له
بارهی ده سته بهر كړدنی گومانلیكراو جیمی
كانتاروفیچ، ناوی نهیښی "كانتالوی"، كه له شهوی
۲۵/۲۴ ی تشرینی دووهمی ۱۹۶۵ له یه كیك له
شه قامه كانی شاری پورتو ټه لیگری ده سته گیر كراوه.
گومانلیكراوی ناوبراو چالاكوانیكی ناسراوه له ناوهندی
زانكوییی ټه م شاره دا، ماوهی دوو مانگه له لایه ن
كارمهنده نهیښیه كانمانه وه چاودیری كراوه. نزیكه ی
كاترمیر نۆی شه و جیمی كانتاروفیچ، ناوی نهیښی
"كانتالوی"، به ره و ټه پارتمانی خوشه ویسته كه ی، بیاتریز
گونسالفیز، پویشته. گومانلیكراوه كانی تر، كه به
هه موویان شه ش كه س بوون، گه یشتنه شوینه كه، به
ته نیا یان به جووت ده هاتن — بیگومان بۇ
كوبوونه وهیه کی نهیښی. كاترمیر یازدهونیو،
گومانلیكراوه كان شوینه كه یان به جی هیشت، ټه و كاته ی
له لایه ن پو به رقالی كارمهنده ی نهیښیه وه ده سته گیر
كران.

به لām حهوت گومانلیکراو، له نیویشیاندا بیاتریز
 گونسالفیز، توانییان ههلبین، به لām گومانلیکراو جیمی
 کانتارو فیچ، ناوی نهینی "کانتالوپی"، قاچیکی شهله و
 توانای پاکردنی نییه. ئەو دهسته سهر کرا و بو
 لیپرسینه وه هینرا بو بنکه ی یه که ی ئوپراسیونه
 تایبه تییه کان. کاره بالیدان له کاتی لیپرسینه وه که دا به کار
 هینراوه، به لām پرۆسه که له بهر دوو هۆکار وهستیئراوه:
 (۱) بوورانه وهی بهرده وامی جیمی کانتارو فیچ، ناوی
 نهینی "کانتالوپی"، (۲) بچرانی تهزووی کاره با. بهو
 جوړه، نه توانرا لیپرسینه وه که تهواو بکریت. گومانلیکراو
 جیمی کانتارو فیچ، ناوی نهینی "کانتالوپی"، چه ند جاریک
 دوو باره ی کرده وه که مه به ست له کو بوونه وه که
 قسه کردن له سهر ئەدهب و پیکه وه قاوه خواردنه وه بووه.
 له راستیدا، قورییه ک قاوه ی هیشتا گهرم و چند
 کتیبیکیش له ئە پارتمان ه که دا دۆزرانه وه، که بیگومان
 له گهل ئە گهری کو بوونه وه یه کی نهینی گیره شیوینه کاند
 پیچه وانه نایه ته وه. گومانلیکراو جیمی کانتارو فیچ، ناوی
 نهینی "کانتالوپی"، پشکرا. ئەمانه له گیرفانیدا بوون: (۱)
 بریکی که م پاره ی کاخه ز و ورده؛ (۲) دهسته سریکی
 پیس و دراو؛ (۳) پاشماوه ی قه له مداریک؛ (۴) دوو حه بی
 ئە سپرین؛ (۵) پارچه کاخه زیک که به ریکی

نوشتیتر او ته وه و به زمانی ئه لمانی ئه م وشانه ی

له سه ر چاپ کراوه:

Leoparden im Tempel

Leoparden brechen in den Tempel ein und saufen die Opferkrüge leer; das wiederholt sich immer wieder; schliesslich kann man es vorausberechnen, und es wird ein Teil der Zeremonie.

له ژیر دهقه که وه واژوی فرانز کافکا ناویک هه یه.
پارچه کاخه زه زه ردبو وه که به پروالهت زور کون دیاره.
له گهل ئه وه یشدا باوه پمان وایه ئه مه فیل بیت، له
پاستیدا ئه وه ی لیژده دا هه مانه نامه یه که؛ په نگه
نووسینیکی نهینی بیت؛ جا بو ئه وه ی وردتر
هه لسه نگاندنی بو بکه یین، چاوه پری وهرگیرانی بو
زمانی پورتوگالی، که به په له داوامان کردووه. به
به کارهینانی وهرگیرانی ئاماژه پیکراو وهک سه رچاوه،
به رده وام ده بین له لیکولینه وه له گهل گومانلیکراو جیمی
کانتاروفیچ، ناوی نهینی "کانتالوی"، ئه مجاره یان به
تیگه یشتنیکه وه ده رباره ی توره گیره شیوینییه
نیوده وه له تییه کانی.

له پاش هەلدانەووەی ئەرشیفەکانی پۆلیسی نەینییی بەرازیل، کە لە دوای کۆدەتاکەى سالى ١٩٦٤-هه وه له کاردا بوو، ژمارەیهکی زۆر بەلگەنامە دۆزرانەو، یهکیک لهوانه ئەم راپۆرتە نەینییە بوو کە لەسەرەو، دانراو، من کۆپییهکیم ههیه.

جیمی کانتارۆیچ، کە لە لایەن هاوڕێیهکیهوه له رپۆ نازناوی "کانتالوی"ی پی درابوو، ئامۆزای من بوو. هەرگیز له یهکهوه نزیک نهبووین، بهلام من خۆشم دهوێست و رپۆیکی زۆرم بۆی ههبوو. راپۆرتەکه پهیهوهندیی به چیرۆکیکی سەرنجراکێشهوه ههیه له بارهی جیمی و بنیامین کانتارۆیچی مامی گهرهمان و فرانز کافکاوه.

با له بنیامین-هوه دهست پی بکهین، کە وینهیهکی لهنیو ئەو وینانهی ئەلبوومه خیزانییهکهی بهردهستمدایه. هەر بهم بۆنهیهشهوه، ههمان ئەو وینه فوتۆگرافیه کالبووهوهیه که لهسەر کیلی گۆرهکهیهتی له گۆرستانی جووهکان دۆزرایهوه. ئەوهی له وینهکهدا جیی سەرنجه ئەو نیگا پیرۆزهیه که تایبهتمهندی مام بوو. ههموو به ماوسی بانگیان دهکرد (ئوههیش ناوی نهینی نهبوو؛ له راستیدا نازناو بوو): چاوه بچوکه رهشهکانی و

گویچکه فراوانه‌کانی وایان لی کردبوو شیوه‌ی له مشک
 بچیت. لهو مشکه دلخوشانه نا که له کتیبی مندالاندا
 ده‌ییینیت—نه‌خیر، به پیچه‌وانه‌وه، مشکیکی ته‌نیای
 خه‌مگین که بۆ هه‌میشه خۆی له کونی‌کدا هه‌شار داییت.
 به پیچه‌وانه‌ی براکه‌یه‌وه، که ژنی هیئا و چوار مندالیشی
 بوو، ماوسی هه‌رگیز خیزانی پیکه‌وه نه‌نا: بیریشم
 نایه‌ته‌وه هیچ کاتیک خۆشه‌ویستی هه‌بووبیت؛ وا بزانه
 په‌یوه‌ندییه‌کانی له‌گه‌ل ژناندا ته‌نیا له چوارچی‌وه‌ی
 له‌شفرۆشه‌کانی شه‌قامی قۆلونتاریۆس دا پاتریادا بوو،
 که هه‌موویان ده‌یانناسی و داشکانیان بۆ ده‌کرد. ئەم
 ماوسی‌یه‌ جیی به‌زه‌یی بوو. وه‌ک به‌رگدروویه‌کی
 به‌هره‌مه‌ند، ده‌یتوانی له‌ ریی پیشه‌که‌یه‌وه پاره‌یه‌کی
 باش کۆ بکاته‌وه. به‌لام هه‌رگیز شتی وا پووی نه‌دا.
 سه‌ره‌تا له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌رگدروونی نه‌ریتی له‌ لایه‌ن
 پیشه‌سازی جلوبه‌رگ‌دروستکردنه‌وه جی‌له‌ق بوو، بۆیه
 به‌تیپه‌ربوونی کات ورده‌ورده‌ کړیاره‌کانی له‌ ده‌ست
 ده‌دا، که هه‌ندیکیان له‌ پۆرتۆ ئەلیگری زۆر به‌ناوبانگ
 بوون—پروژنامه‌وانان و سیاسییه‌کان و یاریزانانی
 تۆپی پی و به‌رپرسانی پۆلیس. دواتریش، له‌گه‌ل
 هه‌لکشانى ته‌مه‌نیدا، ماوسی هه‌ندیک تیۆریای نامۆی له
 باره‌ی جلوبه‌رگه‌وه داهینابوو. بۆ نمونه، جه‌ختی له‌وه
 ده‌کرده‌وه که قۆلی چه‌پ ده‌ییت له‌ راست کورتتر ییت

(بهوجوره خه لکسی دهتوانن ئاسانتتر ته ماشای
 کاتژمیرهکانی دهستیان بکهن) چاکه تی به گویره ی نهو
 بیرۆکه یه دهروو، که به ناشکرا زوربه ی کپیارهکانی
 شله ژاو — ههروه ها نیکه ران — ده کرد.

به لام نهو سکالاکانی پشتگوی دهخست و له سه ر
 شیوازی خوی بهردهوام ده بوو، چونکه کات بو
 پینشه وه دهروات، ههروه ها پیشکه وتنیش: په ندیک که
 گویت لسی ده بوو له رابردووو چه پرده ویه
 ترو تسکیستییه که یه وه دهرنگایه وه. به لام ماوسی چتر
 هیچ بایه خی نه بوو بو سیاسی حیزببی لهو جوړه ی
 که ده بووه مانشیتی روژنامه کان. بایه خیکی نه وتوی بو
 هیچ شتیک نه بوو. له نه پارتمان که یه وه دهرویشته بو
 دوکانی بهرگدرووه بچووکه که و له دوکانی بهرگدرووه
 بچووکه که وه بو نه پارتمان که که به ده گمهن ناومالی
 تیدا بوو، به لام پر بوو له کتیب. ماوسی زوری
 ده خوینده وه، هه موو شتیکیشی ده خوینده وه، هه ر له
 نه ده به وه هه تا فه لسه فه. ژیبانی لهو دوانه دا کورت
 بوو بووه وه، دروومان و خویندنه وه. نه ئاههنگ، نه
 سینه ما، نه شانوگه ری — ته نانه ت ته له فزیونیش نا، لای
 نهو نه م شتانه ته نیا کومه لیک شتی پروپوچ بوون
 حالی ماوسی، براهی و براژنه که ی بیزار کرده بوو
 نهوان دهیانویست تیکه لاوی خه لک بیت، دۆستاییش

بکات، ھاوسەرگیری بکات—له ژيانی مروڤدا چ شتیک
 له پیکهینانی خیزان گرنگتره؟ راسته ماوسی به هیچ
 شیوهیه ک سهرنجراکیش نه بوو، ههتا گه وره تریش
 ده بوو چانسی بۆ ھاوسەرگیری که متر ده بووه وه، به لام
 کئ ده زانییت، رهنگه ده لالیکی باش بتوانییت کچیکی پی
 بناسینییت، ته نانه ت ته گهر گه وره کچیکیش بییت—به
 ته گهریکی زوره وه، گه وره کچییک. به لام ماوسی
 ئاره زووی له ھاوسەرگیریکردن نه بوو، پتر به رۆتینی
 رۆژانه ی خۆیه وه وابسته بوو، که هه میشه یه کته رز
 بوو، ده سته رداریشی نه ده بوو. کاتییک شه ستوپینجه مین
 سالرۆژی له دایکبوونی نزیک بووه وه، برا گه وره که م
 وه ک سوپرایزیک پلانی ئاههنگیکی دانا که چهند
 رۆژیگمان پی چوو ههتا ئاماده کارییه کان ته و او بکه یین.
 هیشتا ئه و ئیواره ناخۆشه م له بیره. هه موومان له وئ
 بووین، هه موو برازا و برازاکانی، به کلاوی میکی
 ماوس و به لافیه ته یه که وه که شتیکی وه ک "جه ژنی
 له دایکبوونت پیروژ ماوسی!" له سهر نووسرابوو. نزیک
 کاتژمیر هه شتی شه و ده رگا که کرایه وه و ماوسی هاته
 ژووره وه. کاردانه وه که ی نائاسایی بوو. سهرهتا ترسا،
 وای زانی ماله که یان بریوه، کاتییک زانی سوپرایزه،
 په ست و توورپه بوو: "گه مژهینه! خۆتان به چی ده زانن؟"
 له کوتاییدا توانیمان ئارامی بکهینه وه، به لام نه مانتوانی

بکات، هاوسه رگیری بکات—له ژيانی مروڤدا چ شتيک
 له پيکھينانی خيزان گرنگتره؟ راسته ماوسی به هيچ
 شيويهک سه رنجراکيش نه بوو، هه تا گه وره تریش
 ده بوو چانسی بو هاوسه رگیری که متر ده بووه وه، به لام
 کی ده زانیت، پهنگه ده لالیکي باش بتوانیت کچیکي پی
 بناسینیت، ته نانه ت نه گهر گه وره کچیکیش بیت—به
 نه گهریکي زوره وه، گه وره کچیک. به لام ماوسی
 ئاره زووی له هاوسه رگیری کردن نه بوو، پتر به پوتینی
 پوژانه ی خو یه وه وابسته بوو، که هه میسه یه کته رز
 بوو، ده سته رداریشی نه ده بوو. کاتیک شه ستوپینجه مین
 سالپوژی له دایکبوونی نزیک بووه وه، برا گه وره که م
 وهک سوپرایزیک پلانی ئاهه نگیکی دانا که چه ند
 پوژیکمان پی چوو هه تا ئاماده کارییه کان ته و او بکه یین.
 هیشتا نه و ئیواره ناخوشه م له بیره. هه موومان له وی
 بووین، هه موو برازا و برازاکانی، به کلاوی میکی
 ماوس و به لافیته یه که وه که شتیکی وهک "جه ژنی
 له دایکبوونت پیروژ ماوسی!" له سهر نووسرابوو. نزیک
 کاترمیر هه شتی شه و ده رگا که کرایه وه و ماوسی هاته
 ژووره وه. کاردانه وه که ی نااسایی بوو. سهره تا ترسا،
 وای زانی ماله که یان بریوه، کاتیک زانی سوپرایزه،
 په ست و تووپه بوو: "گه مژهینه! خوتان به چی ده زانن؟"
 له کوتاییدا توانیمان ئارامی بکهینه وه، به لام نه مانتوانی

قايلى بكهين وهك پلانمان دانابوو بيبهينه دهره وه بو
نانخواردن. "هيچ شتيكم نيه ئاههنگى بو بگيرم،"
بلماندى، "من كه سىكى هيچم و ههرگيز هيچم به دهست
نه هيتاوه."

له گهل ئه وه يشدا، ئه م بوونه پر خه مه يه ك سه ركيشى
تيدا بوو، ئه و يادگار ييه ي كه ههر له گه نجيه وه له گهل
مامى گه وره ماندا بووه و له نزيك به كوتاييه كانى
ته مه نيشى پاشكو يه كى به هه مان شيوه سه رنجرا كيشى
ده بيت. ماوسى زور باسى سه ركيشيه كى و ئه و
پاشكو يه شى بو كردووم، ئه و كاته ي سالانى كوتايى
ته مه نى له خه لوه تگه ي پيرى بوو و منيش، دوكتوريكى
تازه ده سته كار بوو، له وي چاوديريم ده كرد. ئه وه
ماوه يه كى زور له مه وپيش بوو، به لام تا ئه مرپوش
چيروكه كه م له بيره.

خيزانى كانتاروقيچ خه لكى بيسارابيا بوون، ههر يميك
كه له ململانييه كى هه ميشه يى نيوان پرووسيا و
رؤمانيدا بوو. له چيرنوڤيتسكى ده ژيان، گونديكى
بچووك له دوورى نزيكه ي هه شت كيلومه تر له
ئوديساوه. گونديكى هه ژارى جووه كان بوو، هيچ
جياوازييه كى نه بوو له ههر يه كيكى تر له گونده
جووه كانى رۆژه لاتي ئه ورووپا. دانيشتوانه كى له
دوخى به ئاگابوونيكى به رده وام له و كوشتارگه پيلان بو

داپژراوانه دا ده ژيان که پټيان ده گوترا کومه لکوژی. له
 هر قهيرانیکدا، جووه کان گيسکه قوربانى بوون —
 ټيمپراتوريه تى پرووسيای قهيسه ريش بى قهيران نه بوو.
 باپيره گوره م، باوکی ماوسی، بهرگدروو بوو.
 هر چنده بهرگدروويه کی باش بوو، به لام به نه ستم
 هيندهی پيدا ده کرد به شی بژنيوی خيزانه کی بکات:
 نه گهر به هوې چنه د کړياريکی ده وله مهندي پرووسييه وه
 نه بوايه، رهنکه نه يانتوانيبا نانخواردنیش دابین بکه ن.
 سهره پای نه وه يش، هميشه هيواي هه بووه که ده شيت
 منداله کانی پيشه يه کی باشت ر فیر بين. بو نمونه، پنی وا
 بوو بنيامين ده بيت به حاخامیکی ده گمهن، نه وه
 هيوايه کی ماقوول بوو — حاخامه کان ريزيان لی ده گيرا
 و ته نانه ت له خراپترین سيناريوکانيشدا نانبراو
 نه ده بوون — هه روهک هيوايه کی باشیش بوو. کوره که
 حه زی له خویندنه وه بوو؛ که سيکی هوشيار بوو. هينده
 بهس بوو خویندنی ټايینی ته واو بکات.

بنيامين نه يده ويست بيت به حاخام. رهنکه له
 سهرده میکی دياریکراوی ژيانيدا بيری لی کرد بیته وه
 بیت، به لام کاتيک بينی نه وه پلانی باوکیتی، ده سته جن
 ره تی کرده وه. ماوسی که سيکی ياخی بوو. به گز
 هه موو که سيکدا ده چووه وه: دايکوباوکی، دراوسیکان؛
 هه موو که سيک. نه وهی له بالا به رزیدا نييه تی، به

ياخييون قه ره بووی ده کاته وه. دایکی، کاتیک بیهووده
 هه ولی دابوو کوره کهی بگوریت، به دهم ئاهه لکیشانه وه
 وای ده گوت. یاخیوونه کهی ماوسی ئامانجیکی
 دوزیه وه، کاتیک هوشیاری به رامبه ر به هه لومه رچی
 چه وساوهی یژیانی جووه کان پهیدا کردله راستیدا
 ته نیا جووه کان نا، به لکو هه موو ئه وانی تریش. سالی
 ۱۹۱۶، پرووسیا ولاتیک بوو که له ئه نجامی ململانی
 کومه لایه تی و سیاسی و ئیتنییه کانه وه په رت ده بوو.
 ولاتیک که تییدا هه ژاری و چه وساندنه وه گه یشتبوونه
 ئاستیکی به رگه نه گیراو. ده گوترا که هه لگیرسانی
 شوړش ته نیا مه سه له ی کاته و هیچی تر:
 کومونسته کان خویان ئاماده ده کرد ده سه لات بگرته
 ده ست. ئه م هه واله ماوهیه کی پی چوو هه تا گه یشته
 چیرنوقیتسکی، به لام هه ر که گه یشت ده نگدانه وهی
 کتوپر بوو. کومه لیک گه نجی ئایدیالیستی گونده که به
 نهینی ده ستیان کرد به کوبوونه وه بو تاوتویکردنی
 نووسینه کانی مارکس و ئه نجلس. سه رکرده ی ئه و
 کومه له گه نجه یوسی بوو، کوپی گوشتفرۆشه که.
 ماوسی هاوپپی یوسی بوو—یان راستتر بلین،
 ماوسی یوسی ده په رست. یوسی بالابه رز و قوز، به
 قزیککی پر و جووتیک چاوی په شه وه—بو ماوسی
 نمونه بوو. ماوسی به عه شقیکی گه وره وه گوئی لی

دەگرت و ھەموو وشەکانی نوښ دەکرد. یۆسی قسەى
 لەسەر جیهانیکی باشتەر دەکرد، جیهانیکی که نه ھەژاری
 تیدا بوو و نه دەولەمەندی، نه چەوسینەری تیدا بوو و
 نه چەوساوه. جیهانی دادپەرورەى و ئاشتى. جیهانیکی
 که تیدا هیچ کەسیک ناچەوسینریتەوه و تیدا جووھکان
 لەگەل ھەر کەسیکی تردا یەکسان دەبن.

یۆسی کۆپییەکی مانیفیستۆی کۆمۆنیستى بە زمانى
 ییدی^۱ دا بە ماوسى، وەک دیارییەک بۆ نۆزدەھەمین
 سالرۆژى لەدایکبوونى. پێویست بە گوتن ناکات که
 کتیبەکە بە لای بنیامین ەوه وەک تەوارت وا بوو بە لای
 جووھ دیندارەکانەوه. ھەموو پۆژیک دەخویندەوه؛
 دەیتوانى چەندین برگەى لەبەر بلیتەوه. ئەو ەیشى لە
 شوینە گشتییەکان و لە بازار و تەنانەت لە
 سیناگوگەکانیشدا^۲ دەکرد. ئەو بەرگریى لە ملمانى
 چینایەتى وەک تاکەشیوازی پیشکەوتنى کۆمەلایەتى
 دەکرد. دەیت لافاوى خوین ەستیت بۆ ئەو ەى
 دادپەرورەى کۆمەلایەتى لەم جیهانەدا بچەسپیت.
 پەرۆشییەکەى بووبوو ەمایەى سەرسامى ەندیک
 خەلک، بەلام باوکى نا. بیرۆکەى شۆرش بەرگدروو ە

---

^۱ ییدی لە بنەرەدا زمانى ئەلمانىیە، بەلام بە پیتى عیبرى دەنووسریت و لە سەرەتادا
 لە لایەن جووھکانى ناوەرپاست و پۆژمەلاتى ئەورووپاوه قسەى پێ دەکرا.
^۲ پەرستگای جووھکان.

داماوهكەي تا پادەي مردن دەتوقاند. "بۆ خاترى خوا
شتى وا مەلى—ئەگەر ئەمانە بەر گويى پولىسى
قەيسەرى بکەون، تۆ کوتاييت هاتووه." کەچى پىقکاي
دايکى، ژنيكى چاونه ترس بەلام گومانکەر، قسەکانى
کورەكەي بەهەند وەرەدەگرت. "ئەمە هەر قسەي زل
دەکات،" وای دەگوت، "تەنيا دەردەدلە و هيچى تر."
دايکى پىي وا نەبوو ماوسى بتوانيت تەنانەت مييشيکيش
بکوژيت، زۆر لەووە کەمتر کە بەشداريى شۆرشيکى
خويناوى بکات. ئەوەيشى هيچ بە لاوہ گرنگ نەبوو:
تەنيا دەيوست کورەكەي لە کيشە بە دوور بيت.

يۆسى و کۆمەلەكەي سەر بە هيچ حيزبيکى سياسى
نەبوون، حالەتيک کە زۆر بە سادەيى تەنيا پاساو بۆي
دابراويى گوندەکەيان بوو. ئەووە حالەتيکى پافەهەلگر
بوو، بەلام لەگەل ئەوەيشدا بە هەموو جۆريک بيزارکەر
بوو. يۆسى، بە تايبەتى، پەرۆشى ئەووە بوو پەيوەنديى
لەگەل کۆمونيستەکان ببەستن. دەيوست کۆمەلەکە
خۆي بکوژيت بۆ شانەيهکى چالاکوانى و ئامادەي ئەو
شۆرشە بيت کە دانيا بوو هەرچى زوووە هەلدەگيرسيت.
سەرچاوہى ئيلهاميشى تروٲسكى بوو.

يۆسى هەموو ئەو شتانەي لە بارەي تروٲسكى يەوہ
دەزانى کە دەکرا بزانريت: ناوى پاستەقینەي ليف
داڤيدوٲيچ بروٲسكى بوو؛ لە ئۆديسا—يان شوٲنيک لەو

نازىكە، بەھەرھال—خویندى تەواو كىردى؛ پىاۋى
 دەستەراستى لىتىن بوو؛ كىتب و گوتارى دەنۋوسى.
 يۋسى ھەرگىز تىرۋىتىكى نەبىنىبوو، چونكى تىرۋىتىكى
 سالانىك بوو لە تاراۋگە دەژىا، بەلام خەۋنى بە
 بىنىنىيەۋە دەبىنى. لە راستىدا، ئارەزوۋى ئەۋە بوو بىيىتە
 يارىدەرى ئەۋ سەركىردە مەزنە. ئەۋە خەۋنى ماۋسىيىش
 بوو. بەلى ئەۋىش دەۋىست بىيىت بە كۆمۋنىست،
 ئەۋىش دەۋىست لە دواھەمىن شەردا بە تەنىشت
 تىرۋىتىكى يەۋە بىيىت—ئەۋ شەپەرى لە "سروودى
 نىۋەدەۋلەتى" دا^۲ باس كراۋە، لە سروودى كۆمۋنىستىدا
 (ئەۋ سروودى تەنیا وشەكانيان دەزانى چونكى ھەرگىز
 گۈنيان لى نەبوۋبوو كەسىك بىچرىت، دەۋو بە خەيالى
 خۋيان ئاۋازى بۇ دابىتىن). ئەۋ شەپەرى كە چارەنۋوسى
 مەۋقايەتى يەكلايى دەكاتەۋە. ئەۋ سەردەمە تىرۋىتىكى
 بوۋبوۋە ئەفسانە، تەنانەت لە چىرنۇۋىتىسكىيىشدا. ھەموو
 كەس دەيزانى كە ئەۋ سەركىردەيەكى شۇرپىشگىرە و
 دەۋىست حكومت بىروخىنىت. ۋا دىار بوو ئەۋەكى كە
 ھەندىك خەلكى دەترساند، لاي ھەندىكى تر
 سەرنجراكىش بوو. ("ئەگەر ئەم شۇرپىشە سەربىگىرىت،
 تىرۋىتىكى دەبىيىتە پىاۋىكى دەۋلەمەند.") بەلام بە لاي

^۲ سروودى نىۋەدەۋلەتى، سروودى فەرمىي كۆمۋنىستەكان بوو، لە بىنەردا دەقەكە بە
 زمانى فەرەنسى، سالى ۱۸۷۱لەيەن يۈزىن پۈتتىيەۋە نووسراۋە.

ماوسى يەوۈ ئەوۈ گرنىگ نەبوو. گرنىگ شۆرشى
سەرتاپايى بوو. گرنىگ گۆرپىنى جىھان بوو. دەيوست
خۆيشى يەككىك بىت لە پىشەنگەكانى ئەو كارە. باسى
خەونەكانى خۆى بۆ يۆسى دەکرد، بەلام يۆسى، لەو
بارەيەوۈ بە شىۋەيەكى بىزاركەر داخراو بوو، گوتى،
"نازانم ئايا ھىندە پىگەيشتوويت بۆ كارىكى لەو جۆرە."
پىگەيشتوو؟ مەبەست چىيە لە پىگەيشتوو؟ ماوسى پىي
وا بوو ھىندە گەورە بووۈ كە بتوانىت بەشدارىي لە
شۆرشىدا بىكات. راستىيەكەي، بەو زووانە حكومەتى
قەيسەرى بانگيان دەکرد بۆ خزمەتى سەربازى،
ئەگەرېك كە لە ناخى دلەوۈ رقى لى بوو. پىي باش بوو
بمرىت نەك بىت بە ئامىزېك بۆ چەوساندنەوۈ. يۆسى
وەلامى دەدايەوۈ، "وشە، تەنيا وشە. قسەکردن بەس
نىيە، ھاورى، دەبىت كردار بنوئىت."

"چۆن كردار بنوئىم؟" ماوسى پرسى.

يۆسى بە شىۋەيەكى رازئامىز گوتى، "دواتر تىدەگەيت."
رۆژىك يۆسى رۆيشت، لە پىر ديار نەما، بەبى ئەوۈى بە
كەس بلىت. دايكوباوۈكى شلەژابوون. خەلكى گوند
نەياندەزانى بىريان بۆ چى بچىت. دەرسان لە لايەن
چەتە و رېگرەوۈ رفىنرايىت، لەوانەيشە كوژرايىت،
ئەوۈەيش رۈوداۈيۈكى دەگمەن نەبوو لەو سەردەمە پىر

تونىدوتىزىيەدا. بەلام ماوسى دۇنيا بوو كە ديارنەمانە
پازنامىزەكەي يۇسى پەيوەندىي بە شۆرشەوۋە ھەيە.
ماوسى راستى كىرد. دواي دوو ھەفتە يۇسى كەپايەوۋە.
دايكوبساوكى بەوۋە ھەلخەلەتاند كە ھاورپىكسانى
بانگھىشتيان كىردىت بۇ گوندەكەي خۇيان، بەلام كاتىك
ماوسى لە پرسىياركىردن بەردەوام بوو، يۇسى چىتر
نەيتوانى خۇي بگىت، چاۋەكانى دەدرەوشانەوۋە و
دەنگى بە كاريگەري ھەستوسۆز دەلەرزى، گوتى:
"لەگەل تىرۇتسكى دا بووم!"

يەكەم كاردانەوۋەي ماوسى ھىدمە بوو، ھىدمەيەك كە
ئىرەيىي بە دوا دا ھات، ئىرەيىيەكى زۆر و سەرتاپايى كە
ھەپەساندى، بەلام نەيتوانى بىشارىتەوۋە. بە ئازارەوۋە
گوئى لە چىرۇكى ھاورپىكەي گرت. چىرۇكى گەشتىكى
پاستەقىنەي دوورودرىژ. يۇسى نەخشەي ھەموو
شتىكى بە تەنيا دارشتبوو، بەبى ئەوۋەي بە كەس بلىت.
لە پارس سۇراخى تىرۇتسكى كىردبوو—لەناو ئەم
ھەموو شوئىنەدا، پارس، شارى پووناكى، شانۇي
شۆرشەكەي سالى ۱۷۸۹ و زۆر ململانىتى
شكۆمەندانەي تر و مەلبەندى ژيانى پۇشنىبرىي
ئەوروپايى. ھەرچەندە تىرۇتسكى لە تاراۋگەدا بوو و
بەردەوامىش پۇلىسى ولاتان بە شوئىنىيەوۋە بوون، بەلام
توانىبووي ئەويى بكا تە شوئىنى بىنىنى ئەندامانى حىزب.

يۆسى كە ئەۋەى زانىبوو رۆيشتىبوو بۇ ئۆدىسا و
 لەۋىۋە بە ناۋى ساختەۋە سوۋارى كەشتى بوۋبوو
 بەرەۋ مارسىليا. لەۋىشەۋە بە سوۋارى شەمەندەفەر
 بەرەۋ پارىس. لە كۆتايىشدا بە يارمەتى خزمىك
 سەرکەۋتوۋ بوو لە دۆزىنەۋەى تروقتسكى، كە لە
 بارەگاھى خۆى پىشۋازى لى كىردىبوو—خانۋىيەكى
 بچوۋك لە قەراغى شار. يۆسى بە جۆشوخروۋشەۋە
 باسى ئەۋ كارىگەرىيەى كىرد كە تروقتسكى لەسەرى
 دىنابوو. پىۋىكى بچوۋك و لاۋاز بوو، بە قژىكى
 تەپسكاۋ و بە سەكسوۋكە و بە نىگايەكى تىژەۋە.
 "پرسىارى لى كىردىم چىم دەۋىت، منىش گوتىم، 'هاۋرى
 تروقتسكى، من زۆر بە تۆ سەرسامم، ھەموو
 نووسىنەكانتم خويندوۋەتەۋە، دەمەۋىت بىم بە
 كۆمۇنىست و بە تەنىشت ئىۋەۋە بىجەنگم."
 "ئەى چىتر؟"

"بەبى ئەۋەى ھىچ شتىك بلى گوىى لىم گرت. بۇ چەند
 خولەكىكى كەم بە بىدەنگى مايەۋە، بەبى ئەۋەى زار
 ھەلىپىت تەماشاي دەكىردىم. پاشان پرسىارىكى زۆر
 نامۆى كىرد: پرسى بۆچى نەبووم بە حاخام. 'خوت
 دەرانى ئەۋە پىشەيەكى دەگمەنە بۇ ئەۋانەى ھەزىان لە
 خويندن و لە خويندەۋە ھەيە."

"چی؟" ماوسی خەيالی پۆششتبوو. شۆرشگێرە مەزنەكە
پیشنیاری کردبوو یۆسی بییت بە حاخام؟
یۆسی، بە شیۆهێك كە دەیویست زیرەكانە
دەربكەوێت، پێكەنی.

"لە راستیدا، تاقیی دەکردمەو، ئامادەییمی بۆ
پەيوەندیکردن بە شۆرشەو تاقی دەکردەو. منیش لە
تاقیکردنەوێكە دەچووم. وەلامیم دایەو کەوا ئایین
ئەفیونی گەلانە و منیش خۆم بۆ دۆزی ئازادی خەلك
تەرخان کردووە، بۆ دۆزی شۆرشى سۆشیالیستی كە
لە لایەن تروٲسكى خۆی و لێنینهو بەرگری لى
دەكریٲ. وەلامەكەم خۆشحالی كرد، بەلام گوتى وشە
بەس نییە، دەبیٲ هەلسەنگاندنم لەسەر بنەمای كردار
بیٲ نەك تەنیا وشە. وەلامم دایەو، 'هیچی ترم ناویٲ،
هاوړی تروٲسكى، تەنیا ئەركیكیم پى بسپێرە و من
جیٲه جیٲ دەكەم، تەنانەت ئەگەر ژيانیشمی لەسەر
دابنیم."

یۆسى بۆ ساتیك بێدەنگ بوو. ئینجا پووی كردە
ماوسی، فرمیسك لە چاوەكانیدا قەتیس مابوو. "ئەویش
ئەركیكى پى سپاردم، بنیامین. تروٲسكى ئەركیكى
تایبەتیی پى سپاردم. دوور لیڤرە—لە پراگ. ئەگەر باش
بم ئەوا لە حیزب وەردەگیریم. خۆی بەلێنى دا. پیم وا
بیٲ لەوانەیه پۆستیكى گرنگیش وەربگرم."

یۆسی نه ییده توانی چیه تیی ئه رکه که ئاشکرا بکات.
 ماوسی لیبراوانه هه ولی دهدا، به لام ئه و گوئی پی
 نه دهدا. دهیگوت، "ئه وه ئه رکینکی نهینیه و ناتوانم هیچ
 شتیکی لی ئاشکرا بکه م. ته نانه ت بو ئیوه ش، کورینه.
 به لام ئه م کاره سوودی هه موومانى تیدایه،" ئه مه ی
 دهگوت وهک ئه وه ی دلنه واییان بکات، "چونکه، بنیامین،
 من کۆمه له که ی خۆمانم له بیر نه کردووه. یه که م شت
 شانیه کی حیزیی لی ره، له چیرنۆفیتسکی، دروست
 ده که م. ته نانه ت ناویشم بو داناوه: شانیه ی لیۆن
 ترۆتسکی."

شانیه ی لیۆن ترۆتسکی دروست نه بوو. دوو رۆژ دواى
 ئه و گفتوگو یه، یۆسی نه خوش کهوت. نه خوشییه کی
 مه ترسیدار بوو: تاي بهرز و هیلنجدان و ورینه ی
 ناوبه ناو. دایکوباوکی یۆسی هیوا براو بوون و
 نه یانده زانی چی بکه ن. ته نانه ت هه رچییشیان پاشه کهوت
 کردبوو له هینانی پزیشکیکدا له ئۆدیساهه خه رجیان
 کرد، به لام بیهووده بوو. پزیشکه که نه ییتوانی ته نانه ت
 نه خوشییه که ییش ده ستنیشان بکات. به لام جهختی
 له سه ر ئه وه کرده وه که چاکبوونه وه ی مه حاله. به
 خیزانه که ی گوت خویان بو خراپترین ئاماده بکه ن.
 هه مان ئه و پاشنیوه رۆیه، یۆسی داواى ماوسی کرد.
 کاتیک هاو پیکه ی هاته ژووره وه، یۆسی فه رمانی به

هه موان کرد به جیيان بهیلن. به نووزه وه گوتی
 "دهمانه ویت به ته نیا بین." خوازه لۆک و نیگه ران،
 دایکوبـا وکی و ئەو خزمـانە ی که له وی بـوون
 ژووره که یان به جی هیشت. کاتیـک دهـرگا که داخـرا،
 یۆسی ئاماژه ی بۆ ماوسی کرد که نزیک بیته وه. به
 ههردوو دهستی، که غهرقی ئارهق بوون، دهستی
 ماوسی گرت و راسته وخۆ ته ماشای نیوچه وانی کرد،
 به چرپه وه گوتی: "شتیکت لی داوا ده کهم، هاوړی
 بنیامین، شتیک که گرنگیه کی زۆری هه یه."

"بیلی، یۆسی،" دهنگی ماوسی به هۆی خرۆشانه وه
 دانوو سابوو. "تۆ داوا بکه، داواکارییه کهت جییه جی
 ده کهم، به هه ر نرخیک بیت."

"ئه رکه کهم،" یۆسی گوتی، "ئهو ئه رکه ی ترۆتسکی پیی
 سپاردم. ده بیت تۆ ئهو ئه رکه م بۆ جییه جی بکه یه."

ماوسی، که به ئه سته م دهیتوانی فرمیسه که کانی
 رابگریته، گوتی "قسه ی پرۆپووج مه که، باش ده بیته وه و
 ئەو کارهش ده که یه که ترۆتسکی داوای کردوو و
 هه موو شتیکیش باش ده بیت." یۆسی به ئاماژه یه ک
 قسه که ی پی بری.

"پێویست به درۆکردن ناکات. ده زانم حالـم چهـند
 خراپهـ زۆر خراپ. . . ئیستا گوی بگره. ده بیت
 که شتیک بکه ی بۆ پراگ. کاتیـک ده که یته ئه وی، له

هۆتیل تیرمینوس ده مینیتته وه؛ ژووریک به ناوی منه وه
گیراوه. به داوی که سیکدا ده که پریت. . . . بوهسته، ئه و
کتیبه ی سهر میزه که بهینه. پاره و بلیتی شه مه نده فهر و
زانباری ده رباره ی گه شته که و ناسنامه یه کیشی تیدایه.
ههروه ها زهر فیکیش. "ماوسی ئه وه ی کرد که یوسی
داوی لی کرد. بیگومان، کتیبه که مانیفیستی
کومونیستی بوو. زانباریه کان به تیروته سه لی هاتبوون
و ریگای گه یشتن به پراگیش روون کرابووه وه. به لام
زهر فه که داخرابوو. یوسی له قسه کانی به رده وام بوو،
"له ناو زهر فه که دا، ناوی ئه و پیاوه ی که بو ی ده که پریت
و ژماره ی ته له فونه که شی هه یه. من نازانم پیاوه که کتیه،
ههر ناویشیم نه بیستوو. ته نیا ئه وه ده زانم که وه کوو
خومان جووه. وا دیاره نووسه ریشه. . . . باشه، ئیستا
ئه وه مه سه له یه ک نییه. که گه یشتیته ئه و ی، ته له فونی بو
بکه و بلی: 'منیان ناردووو بو ده که که.' ههر ئه وه بلی،
تیگه یشتیت؟ 'منیان ناردووو بو ده که که.' ئه وه وشه
نهینیه که یه."

هه ناسه برکی بوو، له قسه کردن وه ستا. پاشان
به رده وام بوو: "ده قیکی نهینیت پی دعات. کلیلی
کردنه وه ی نهینیی ئه و ده قه ی ناو زهر فه که، ئه ویش
پارچه کاخه زیکه به قه باره ی هه مان ئه و پارچه کاخه زه ی
له پراگ پیت ده دریت. ئه م کاخه زه ی دووهم چهند

کونیکي تیدایه و چهند وشهیه کی تیدا نووسراوه؛ کاتیک دهیخه یته سهر کاخه زی یه که م، ئەو وشانه ی له کونه کانه وه دهرده که ون ده چنه سهر ئەو وشانه ی له سهر ئەم کاخه زه نووسراوه بۆ ئەوه ی په یامه راسته قینه که پیک بهینیت و ئامانجی ئهرکه که ت دیاری بکات. ئامانجه که شوینیکه: بانکه، ریکخراوه—دلنیا نیم، به لام ئیستا ئەوه گرنگ نییه. کاتیک ئامانجه که ت دۆزییه وه، که سیک په یوه ندیت پیوه دهکات و پیت ده لیت له و شوینه دا چی بکهیت. ئیستا ئەمه کاریکی به په له یه چونکه ترۆتسکی له فهره نسا نامینیت. وا دیاره دهروات بۆ ئەمه ریکا. بۆیه پیویسته زوو برۆیت، له سبه ی درهنگتر نه بیت. ئەم کاره ده کهیت، هاوړی بنیامین؟ ئەم کاره بۆ من ده کهیت؟ بۆ دۆزه که مان؟

ماوسی، فرمیسک به چاوانیدا هاتبووه خواره وه، گوتی به لئ، یۆسی دهیتوانی پشتی پی ببه ستیت. که یۆسی به جی هیشت، به راکردن رۆیشته وه بۆ ماله وه. "یۆسی چۆنه؟" باوکی پرسیارى کرد. به بی ئەوه ی وه لامی باوکی بداته وه، رۆیشت بۆ ژووره که ی و دهرگا که ی داخست و خۆی فری دایه سهر جیخه وه که و دهستی کرد به گریانیکى به کول. دواچار هیور بووه وه. له سهر جیخه وه که ی دانیشست و کتیبه که ی به دهسته وه بوو، ههولی دا بیرى کو بکاته وه. نهیده زانی چی بکات. له

لایه‌که‌وه، ده‌یویست له‌گه‌ل هاوړی نه‌خۆشه‌که‌یدا
 بمینیت‌ه‌وه. له لایه‌کی تریشه‌وه، ئەو ئەرکه هه‌بوو که
 یۆسی باسی کردبوو، ئەرکیکی سه‌رلیشیوین، هینده
 سه‌رلیشیوین و ئالۆز پتر له وړینه‌ی نه‌خۆشیکی
 تاگرتوو ده‌چوو. به‌لام به‌لگه‌نامه‌کان و بلیته‌کان و پاره
 و زه‌رفه‌که‌یش، هه‌موو پیکه‌وه ئەوه‌یان ده‌سه‌لماند که
 وړینه نییه. به‌گویره‌ی قسه‌کانی یۆسی، ئەرکه‌که ئاسان
 نه‌بوو. یه‌که‌م شت، ماوسی له ژیانیدا له چیرنوقیتسکی
 نه‌پوشتبووه ده‌ره‌وه: ئیستا ده‌بیت که‌شت بکات—
 که‌شته‌که‌یش بۆ ولاتیکی بیانی ده‌بیت که‌ تیندا هه‌موو
 که‌سیک پپی نامۆ ده‌بن. په‌نگه‌ زمانه‌که هینده کیشه
 نه‌بووبیت. ده‌یتوانی به‌ ئەلمانی کاری خۆی رای‌ی بکات،
 که به‌ باشی قسه‌ی پی ده‌کرد. له هاوړیه‌کی باوکیه‌وه
 فیر بووبوو (په‌یوه‌ندی‌شی به‌وه‌وه هه‌بوو که ییدی
 یه‌کیکه له شیوه‌زاره‌کانی زمانی ئەلمانی.) به‌لام
 که‌شته‌که خۆی—بیگومان شتیکی سه‌خت بوو. دواچار،
 جه‌نگیک له ئارادا بوو، ئینگلت‌ه‌را و فه‌ره‌نسا و پرووسیا
 له جه‌نگدا بوون دژی ئەلمانی و ئیمپراتوریه‌تی
 نه‌مساوی—هه‌نگاری، بۆهیمیا و پراگی پایته‌ختیشی
 به‌شیک بوون له‌مه‌ی دوا‌ییان. ئەو که‌سه‌ی ئەم پلانه‌ی
 دانابوو زۆر به‌باشی ئاگاداری دۆخه‌که بووه و به
 ته‌واوی ورده‌کاریه‌وه ئەو پیکه‌یه‌ی پیشان دابوو که

دەبوو پىيدا بىرۋات بۇ ئەۋەى لە خالە سەربازىيەكان
 بەدوور يىت. ئەگەر ھەموو شتىكىش بەباشى بىرۋات،
 ئىنجا ماۋسى پوۋبەپوۋى ئەركە شۇر شىگىرانەكە
 دەبوۋەۋە، ئەۋەيش بىگومان خالى نەدەبوو لە مەترسى
 زۇر گەرە. ماۋسى دلىيا بوو كە ئەركەكە گىرنگە،
 پەنگە ھىرشىكى سەربازى يىت. . . بە كورتى، شتىك
 كە بگىنجىت بۇ تاقىكردنەۋەى پۇحييەتى
 شۇر شىگىرانەى كاندىدىك بۇ ئەندامبوون لە ھىزىدا.
 تىرۇتسىكى گوتىۋوۋى، توندوتىژى ۋەك پىگەيەكى
 بەرگىرى چىنى كرىكار بە تەۋاۋى پاساۋى خۇى
 ھەيە—ئەۋەيش بوۋبوۋە وىردى سەر زمانى يۇسى.
 ماۋسىيش ھاۋرا بوۋ—ۋەك تىۋر. بەلام بە پىراكتىك،
 ھەرگىز لە ژيانىدا چەكى بەكار نەھىناۋو.
 مەترسىدارتىن شت بەكارى ھىنايىت چەقۇيەكى ھەرە
 بوو (كە بە پىكەوت دوۋسى جارىك دەستى خۇى پى
 بىبوو).

لە دەرگى ۋوۋرەكەى درا. دايكى بوو، بانكى كرد بۇ
 نانى ئىۋارە. 'ھىچم ناۋىت، بىرسىم نىيە'. بنىامىن گوتى.
 دايكى پىداگىرى كرد: 'ۋەرە كورەكەم، ۋەرە شتىك بخۇ.
 دەزانم بۇ يۇسى خەمبارىت، بەلام پىۋىستت بە خۋاردن
 ھەيە.'

هینده پیداکری کرد که بنیامین ناچار ژوورهکە ی به جی
هیشته. له سهەر میژ له گەل خیزانه کهیدا دانیشته، به لام
نهیتوانی هیچ بخوات. خواردنه که له قورگی نه ده چوووه
خوارهوه. دایک و باوک و خوشک و براکه ی به
بیدهنگی و نیگه رانییه وه چاویان تی بریبوو. دواچار،
ههستایه پی. گوته "بمبوورن، به لام ههست به باشی
ناکه م." پویشته ژووره که یه وه و جلهکانی داکنده و
پاکشا. به لام بیگومان خهوی لی نه ده کهوت. کیشه که
به ردهوام ئازاری دهدا. بروات یان نه روات؟
دهستبهرداری هاوړیکه ی بیته و ئه رکه که ی جیه جی
بکات، یان ئه رکه که پشتگوێ بخات و لای یوسی
بمیشتیه وه؟ له کاتیکدا تاوتوویی ئه م پرسیارانه ی دهکرد،
چیرۆکیکی بیر کهوته وه، که باوکی زۆرجار بو ی
دهگیرایه وه، له باره ی دیه نکیکه وه^۱، پوچی ونبووی
پیاویک که به هو ی شکاندنی به لینی هاوسه رگیریه وه
نه یدهتوانی به ویتیه وه. دیه نکیکه، له شیوه ی
خۆشه ویشه ویشه تی ژنه کهدا ده رده کهوت که ئیشه ویشه
هاوسه رگیری کردووه، به گژ ئه وانه دا ده چوووه وه که
دهیانویست ده ری بکه ن و هاواری دهکرد، -Ich gei nicht arois-
من ناڕۆم. -ماوسی هه میشه ئه مانه ی به شتی پرپوچ

^۱ له فۆلکلۆری جووه کاند، دیه نک ئه و جنۆکه یه یه که ده چینه گیانی که سبکی
زیندوووه و هه لسه کهوتی که سه که ده خاته ژیر پکینی خۆیه وه.

دەبینی، خورافەى جووەکان، بەلام ئیستا بە ھۆکاریکی
 تاییەتی، چیرۆکەکە ھەمیشە لە خەیاڵیدا بوو. کاتیکی
 دواجار خەوی لی کەوت، خەونیکی بێزارکەری بینى. لە
 خەونیدا یۆسى مردبوو و لە شیۆەى ئەودا، شیۆەى
 ماوسى، گەراوەتەو. دواى ئەوەى ئەم دبیەنکە چووەتە
 گیانییەو، بە شەقامەکانی گوندەکەدا رای دەکرد و
 ھاواری دەکرد، بەلام لە برى نەفرەتی جوو، نەفرەتی
 کۆمۆنیستی دەگوتەو: "پڕۆلیتارەکانی جیھان، یەک
 گرن!"

بە دەم لەرزینەو لە خەو رابوو، شلەژابوو. لە دۆخیکی
 ئاساییدا، خەونەکەى بە شتیکی پڕوپوچی بێمانا
 دەزانى، بە پاشماوەى چیرۆکیکی لە ئەفسانەى
 جووەکانەو. ئیستا، لەمەیاندا، پەيامیکی روونی دەبینى.
 ئەرکیکی ھەبوو جێبەجێی بکات، ئەرکی شەرەف و
 ھاوکاریکردنى یۆسى. دەبوو دەستبەجێ بەجێی
 بگەینیت. ھەستا و تەماشای کاتژمێرە دیوارییە
 کۆنەکەى کرد: کاتژمێر سیی شەو بوو. ھەموویان،
 دایک و باوک و خوشک و براکەى، خەوتبوون. بە
 بیدەنگی جلەکانی لەبەر کرد و دەستیکی جلی ئاخنییە
 ناو جانتایەکی کۆنى مالەو و جانتایەکی شانیشی
 دەرھینا و ئەو نامەییە کە دەبوو بیگەینیت بە

نووسه ره که و کتیبی مانیفیستو که یشی تی خست و
دهرگا که ی کرده وه و پویشت.

به وریاییه وه به شه قامه چوله کانی گونده که دا پویشت
و هر زوو خوی له سهر رینگا سهره کییه که بینیه وه
به ره و سنوور ده پویشت. به خیرایی ده پویشت، لووت
و گوئی به هوی سهرما که وه ته زی بوون. له پر
پوونا کییه کی مه زن له ته مه چهره که وه ده رکوت.
پوونا کی گزنگ، دیمه نیک که پری کرد له شادییه کی
مه زن. وهک ئه وه بوو به ربه سستیکی نه بینراوی
له به رده مدها شکایت، وهک ئه وهی ئه و کوتانه ی
پساندیت که به رابردووی پر له ترسی ئیفلیج که ری
ده به سته وه. "ئه نجام دا!" هاواری کرد، "ئه رک که
جیبه جی ده که م!"

که شیینیه کی زیده پویی تیدا کراو. که شته که، که شتیکی
زور دریت، تازه دهستی پی ده کرد. جووتیاریک
ئه سپوعه ره بانه که ی به ره و بازار ی گوندیک لی
ده خوری، ماوسی گه یانده ئه وی، به لام ده بوو
پاشماوه ی رینگاکه به پی بپریت. ئه و ساته ی گه یشته
ئه و پووباره ی که سنووره که ی پیک ده هینا،
نیوه شه ویکی درهنگ بوو.

له وی دهیزانی چی بکات. هه موو دانیشتوانی
چیرنوفیتسکی ده یانزانی چی بکه ن، هه موو ئاماده

بوون بی سیودوو له گونده که هلبین —ته نانه ت له
 ولاته که یش. هه موان ئه و به له مه وانا نه یان ده ناسی که
 هه لاتوو هکانیان ده په پرا نده وه. پیویست به گوتن ناکات
 که ئه و کاره یان به شیوه یه کی نایاسایی ده کرد.
 په پرا ندنه وه یه ک که له و سه رده مه پر مملانی
 توندوتیژییه دا باو بوو: جووه کان به کومه ل پروو سیایان
 به جی ده هیشت. ماوسی به سه ر که ناره لماوییه که دا
 رویشته هه تا گه یشته نزیک ئاگریک. دوو به له موان
 بوون. چاوه رپی کوچه ر بوون. وهک چاوه پروان ده کرا،
 دوو که سی خراپ و به دکار بوون، به لام ماوسی له
 دۆخیکدا نه بوو به ئاره زووی خوی بریار بدات. بویه
 هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و به ره و پروویان رویشته
 و پیی گوتن که ده یه ویت بیپه ریته وه بو ئه و به ر و لییشی
 پرسین چه ندی تی ده چیت. دوو پیاوه که ته ماشای
 یه کتریان کرد و یه کیکیان نرخه که ی گوت. بره پارهییه کی
 که م نه بوو، به لام کاتی ئه وه نه بوو مامه له بکات. شوینی
 به له مه که ی لی پرسین.

ئه و به له موانه ی که ده بوو بیپه ریتته وه گوتی، "سه ره تا
 پاره که ت بده." ماوسی به سته یه ک پاره ی له گیرفانی
 ده رهینا و له پیش چاویاندا دهستی به ژماردن کرد و
 پاره ی به له موانه که ی دا. "دوام که وه"، پیاوه که گوتی.
 به ره و که ناری پروو باره که رویشتن. له ژیر

قامیشه لانه که دا، به له مه که شار در ابو وه. به هه ندیک
زه حمه ته وه، بنیامین سه رکه وت. پیاوه که یش له
به رامبه ری دانیش ت و سه وله کانی گرت و په رینه وه که
دهستی پی کرد. بو چند خوله کییک به بیده نگی به ناو
ته مه چره که ی سهر پروو باره که دا رویشتن. به له موانه که
چاوی له سهر بنیامین لانه دهر د و بنیامین یش هه ولی
دهدا خوی دهر باز بکات له چاو تیبرینه که ی، که ئارامی
لی بریوو.

له پر پیاوه که له سه ولیدان وه ستا. "چی پرووی داوه؟"
بنیامینی ترساو پرسیاری کرد. پیاوه که یش به بیشرمی
گوتی "مه به ستت چییه له 'چی پرووی داوه؟' ناکریت
که میک پشوو بدهم؟ ههر له بهر ئه وه ی پاره ت داوه ئیتر
ده بیت هه تا ده ته قم سه ول لی بدهم؟"

بنیامین به نیگه رانییه وه له پروو باره که ی دهر وانی و
گوتی، "به لام ته وژمی ئاوه که. . . ئاوه که ده مانبات!"
"زور راسته"، به له موانه که به پیکه نینیکی گالته جارانه و
به دکارانه وه گوتی، "پروو باره که زور به ته وژمه. کی
ده زانیت بو کویمان ده بات. . . رهنگه به ره و بنکه یه کی
سه ربازی قه یسه ری. چوو زانم. ئاوه که ئه م به زمانه شی
هه یه."

بنیامین وهخت بوو ده توقی. نه یده زانی پیاوه که به
نیازی چییه — به لام نه ده کرا نیازی باشه ی هه بوو بیت.

به دښاييېه وه ههروايش بوو: "رهنګه بتوانين به
کاره که دا بچينه وه، ده زانيت چيمان که مه؟ وا نيه؟
که ميک پاره. هر ټه وه. نرخيکي زور که م پي ګوتي،
برادر. وا بزاتم چند رږبليکي ترم پټويسته تا هيژم
به بهر دا بيته وه. ها؟ پټ چونه؟"

ته نيا ټه و کاته بنيامين له و گه مه ي جهرده ييېه تيگه يشت.
هيچ جيې سهرسورپمان نه بوو: له نيو ټه و به له موانه دا
که قاچاچيتيان ده کرد، له هه موویشيان زياتر ټه وانه ي
کوچبه ره جووه کانيان ده په رانده وه، ټه م جوړه
ته له که بازييه شتيکي باو بوو. ئيستا ټه وه ي له سهر
ماوسي پټويست بوو بيکات مامه له کردن بوو تا
که مترين پاره بدات، تا زيانه که که م بکاته وه.

به لام ټه وه ي نه کرد. تووړه ييېه کی گه وره له ناخيدا
پهنگي خوارده وه. ټه مه ټه و ناداپه روهر ييه بوو که
يو سي باسي ده کرد، ټه مه چه وساندنه وه بوو: به هيژه که
به ټاره زووي خوي ئيراده ي لاوازه که ټاراسته ده کات و
ويراني ده کات و هه رچی هه يه ليې داده دوشيټ و
وشيکي ده کاته وه. ژيري پيې ده گوت که ده بيټ
په رچه کردار نه نوينيت—دواچار، ټه و به ماناي وشه له
ژير ده ستي به له موانه که دا بوو. به لام ټه مه بابته ي ژيري
نه بوو؛ ټه مه بابته يکي تر بوو، بابته ي به رهنګار بوونه وه
بوو، بابته ي—شورپش؟ به لي بابته ي شورپش بوو،

شۆرشىكى بېھووك، بەلام ھەرچۇنىك بىت شۆرش،
 شۆرشى تايبەتتى خۇي، ململاننى خۇي لە پىناو
 ئازادىدا. رەنگى پەرىبوو، ھىندە لە پىر ھەستايە پى،
 خەرىك بوو بەلەمەكە ۋەربگەرپىت.

”سەول لى بدە!“

”ئەۋە تۇ چى دەلىت؟“ بەلەموانەكە گوتى، بە كاردانەۋە
 چاۋەرواننەكراۋەكەي ئەم گەن—جە لەروللاۋازە
 ھەپەسابوو. بەلام بىيامىن نەيدەۋىست گەتوگۇ لەسەر
 ھىچ شىتەك بىكات، نەيدەۋىست دانۇستان بىكات—
 بىژاردەي دانۇستان بەسەر چوو—كاتى دەرگەۋتنى
 راستى بوو، كاتى بەرەنگارى نواندن، كاتى چوۋنەناو
 ململاننى دەسەلاتەۋە.

”سەول لى بدە! پىت دەلىم، سەول لى بدە!“

”ئا تۇ بوەستە. . .“ پىاۋەكە بە نارەزايىيەۋە گوتى، بەلام
 چىتر ھىندە متمانەي بە خۇي نەبوو، ”ئەم بەلەمە ھىي
 مە ۋ چىم پى خۇش بىت. . .“

”سەول لى بدە! سەول لى بدە! سەول لى بدە!“

پىاۋەكە تەماشاي كىرد. ئىستا بەراستى دەترسا، ۋەك
 بىيامىن بە سەرسامى ۋ ئاسوودەيىيەۋە تىيىنى كىرد.
 بەلەموانەكە لە نىگا توۋرەكەي ماۋسىدا، لە مستەكۇلە
 ئامادەكراۋەكەيدا، تەقىنەۋەي توۋرەي دەيىنى،
 توۋرەيىيەكى دادپەرۋەرانە كە ماۋەيەكى زۇد

چه پینرابوو. توورپهیی که سیک که هیچی نییه له دهستی
 بدات جگه له کو توبه ندی کو یلایه تی. توورپهیی که سیک
 که ئاماده یه بکوژیست و بکوژیست. سه ره پای
 خۆبه زلزانینه دهستکرده که ی، به له موانه که له بنه رته دا
 پیاویکی ئاسایی بوو: پاره ی زیاده ی له و جووه
 بیده سه لاته ترساوانه ده سه ند که ده یه پراننده وه، به لام
 له به رامبه ر ئه وانه دا که ده سه لاتیکی دیاریان هه بوو
 سه ری شوپ ده کرد. بنیامین یش له ناخه وه ده سه لاتی
 هه بوو—ده سه لاتیکی نه یینی سه رسامکه ر. بۆیه پیاوه که
 سه وله کانی هه لگرته وه و به بیده نگی به ره و که ناره که ی
 ئه و به ر دهستی کرد به سه ولیدان. له وئ دابه زی و
 یارمه تی ماوسی دا له به له مه که دابه زیست. کاتیک
 ماوسی خه ریک بوو بروات به له موانه که وه ستاندی.

"ده مه ویت شتیکت لی پیرسم."

"فه رموو،" ماوسی جاریکی تر گومانی لی نیشت. ئه م
 پیاوه ئه مجاره یان چی له ژیر سه ردایه ؟
 "تو کو مونیستیت، وایه ؟"

بنیامین چاوه پروانی ئه و پرسیاره نه بوو. سه ری سوپما
 که پرسیار ی پیاوه که، که به گومانه وه کردبووی، پری
 کرد له شادی، وه ک ئه وه ی سه رکرده ی گه ل—ئیدی
 سه رکرده یه کی باش بیت یان خراپ—دواچار، دوا ی
 چاوه پروانییه کی دریت، په سه ندی کردبیت، وه ک ئه وه ی

به ته عمیددانی ئاگردا تیپه پرییت. پیکه نی و گوتی "به لی
 هاوړی، من کومونستم. ئیستا ده زانیت کومونستم
 چون کردار دهنوینیت. ئیستا ده زانیت بوچی داهاتوو
 هیی ئیمه یه. بیریکی لی بکهره وه. وهره ریزمانه وه،
 هاوړی. هیچت نییه له دهستی بدهیت جگه له
 کوتوپه یوه ندانه ی که به رابردو و ته وه ده به ستنه وه."

به له موانه که به حه په ساوی تیی پامابوو. وا دیار بوو
 نه یده زانی ماوسی باسی چی ده کات. ئاهیکی هه لکیشا،
 سه ریکی بادا و گه رایه وه بو ناو به له مه که ی. ماوسییش
 ملی پئی گرت بهر.

ماوسی سه رسام بوو له وه ی له هر قوناغیکی
 گه شته که یدا زانیارییه کان دروست بوون و هر زوو
 خوی له سه ر پړگای به ره و پراگ بینیه وه، له به شی
 چینى ناوه ندی شه مه نده فه ریکی قهره بالغدا. جه نکه که
 هه موو دانیش توانی له شوینی خویان هه لکه ندبوو. ئه و
 خه لکه ی له ماله کانیا ن هه لکه ندرابوون له مپه ری
 ئه ورو و پاوه بو ئه و په ری به دوا ی په ناگه یه کدا ویل و
 سه رگه ردان بوون.

به لام به پیچه وانه وه، ئه وه شتیکی باش بوو بو بنیامین.
 له نیو قهره بالغی خه لکه که دا خوی ون ده کرد. له
 ویستگه یه کدا پاسه وانی چه کردار هاتنه ژووره وه، به لام

کاره که یان به که مته رخه می ئە نجام دا، تەنیا لیڤره وله وی
داوای به لگه نامه یان له سەر نشینه تاکوتە راکان دەکرد،
ماوسی بچووک بوو و خۆی له قوژبنیکدا شار دەبوو و ده،
بۆیه کهس تیبینی نه کرد.

وه نه بی ئەوه هیوری بکاته وه، به لکو ههستی دهکرد
هه موان چاودیری ده که ن و به گویدا ده چرپینن: "ئەو
گه نجه ترۆتسکیسته و خه ریکی جیبه جیکردنی ئەرکیکی
مه ترسیداره." پیاویکی قه له و، که چاویلکه یه کی رهشی له
چاو بوو، زۆر نیگه رانی ده کرد. بۆچی چاویلکه ی رهش؟
ده کریت تەنیا مانای ئەوه بیت، پۆلیسی نهینیی ئەلمانیا
یان پووسیایه. بێدهنگ و بی جووله به رامبه ر ماوسی
دانیشتبوو. ماوسی نیگه ران بوو، بیرى له گۆرینی
فارگۆنه که ده کرد وه. به لام شه مه نده فەرکه له
ویستگه یه ک له دووری سهد کیلۆمه تر له پراگه وه
وه ستا. پیاوه که هه ستا. به لام به یارمه تی ژنیک و
گۆچانیك، به لاره لار به نیوان کورسییه کاندایه ویشته.
کویر بوو، به لی. ماوسی ئاهیکی هه لکیشا و ئاسووده
بوو. پاش ئەوه ی پارایی و شه که تی زۆری بۆ هینا،
خه وی لی که وت.

هه ر که خه و بریدییه وه خه ونی بینى، خه ونیکی ئالۆز و
شیواو. له سینا گۆگیکی قه ره بالغدا بوو. له پر حاخامه که
ئاوړی لی دایه وه، تەنیا ئەوه نه بی که حاخام نه بوو،

به لکو له بری نه وه تر وټسکی بوو — تر وټسکی له
 سیناگوکه که دا شالیکې نویژکردنی له سهر شان بوو،
 نه مه مانای چی بوو؟ پاشان هه موو نه وانه ی له
 سیناگوکه که دا بوون پووه و ماوسی پایان ده کرد و به
 هاواری "فیل باز! فیل باز!" پایان دنا بو دهره وه و
 تر وټسکی کیش به نیگایه کی تومه تبار که ره وه له
 میحرابه که وه ته ماشای ده کرد. ماوسی به ره له سستی
 ده کرد، "دهرم مه کهن، منیش له گه لتانم، من کومونیستم."
 له پر خه به ری بووه وه، که سیک به توندی پاید وه شاند.
 بلیتوهر که ره که بوو.

"هه سته برادر، گه یشتین."

"گه یشتین؟" ماوسی هینده گیژ بوو بوو له پیاوکه
 تیغه گه یشت.

"نیمه له پراگین. پراگ! پراگ پوو گه ی گه شته که ت
 نه بوو؟ فهرموو، له شه مه نده فهره که دابه زه."

ماوسی به شله ژاوی جانتا که ی له سهر پره فکه داگرت و
 به په له له شه مه نده فهره که دابه زی. ویستگه که ی جی
 هیشت، نیستا له پراگ بوو. وه ستا و چاوی بریبه شار،
 که به پووناکییه کانی دهره وشایه وه — کاتر میز ده ی
 شه و بوو و له هه موو شوینیک پووناکییه کان
 هه لکرا بوون — له قهره بالغییه کاند، له ترامه کاند، له
 نو تو مبیله کاند، له باله خانه کاند. بو که سیک که نه نیا

گوندەكەى خۆيانى بينىيىت، ديمەنىكى سەرگىزكەر و
 هاوكات ترسناكش بوو. ماوسى دەرسا، بەلام
 بەپەرۋىشش بوو. گەشتبوو پراگ. سەرەپاي ھەموو
 شتىك، ھەموو كىشە و گىرغەكان، گەشتبوو شويىنى
 مەبەست. چىتر گومانى نەبوو كە ئەرەكەى ھەرچى
 بىت بەجىي دەگەيەنيت و بە ماوہيەكى كەم دەگەپىتەو
 بۇ چىترنۇقىتسكى. ھەر لە ئىستاوہ بىرى دەكردەوہ كە
 بە يۇسى دەلىت، "ھاوپى يۇسى، شايانى ئەو متمانەيە
 بووم كە پىت دام". دۇنيا بوو پۇژىك يۇسى دەيبات بۇ
 لاي ترۇتسكى و بە شانازىيەوہ پىي دەناسىنيت:
 "ھاوپى، ئەمە بنىامىنە، رىبوارىكى مەزنە، شۇر شگىرىكى
 پلەيەكە، پياويكە دەتوانىت ھەر ئەركىك جىبەجى بكات،
 گرنگ نىيە چەند قورسىش بىت."

ھوتىل تىرمىنوس لە ويىستگەكەوہ دوور نەبوو: ماوسى
 بەژىر بەفرەكەدا پۇيشت. زۇرى پى نەچوو ھەتا
 شوپنەكە بدۇزىتەوہ. ھوتىلىكى بچووكى كۆن بوو،
 پووكارى پىشەوہى بە گارگوپلى "ترسناك
 نەخشىترابوو. بەلام ماوسى گەشتىار نەبوو تا بەدواي
 ئاسوودەيىدا بگەپىت: ئەو پياويكى ئەرەك پىسپىردراو
 بوو. پۇيشتە ژوورەوہ. لە پشت مىزى بەشى

* شىۋەى ئاشىرىن و قىزەوہنى مۇز و ئازەل كە لە بنىچى بىناكانەوہ بە شىۋەى
 پەكەر نىرەست دەكرىت، بە نۇدى لە كلىساكاندا.

پیشوازییه‌وه پیاویکی قه‌له‌وی که‌چهل، که پارچه‌یه‌کی
ره‌ش به‌سهر چاوی چه‌پییه‌وه بوو، به گومانه‌وه
سهرتاپا لئی روانی.

"چیت ده‌ویت؟" به ئه‌لمانی پرسیاری کرد. ده‌نگه
وشکه‌که‌ی ماوسی توقاند.

"ئیتا گه‌یشتم. . . . ژووریکم گرتووه. . . ."

"ژوورگرتن." پیاوه‌که به رقه‌وه کتیبیکی به‌رگره‌شی
کرده‌وه. "به چ ناویکه‌وه، ئه‌گه‌ر بکریت بزانه؟"

ماوسی دواي چهند ساتیک وه‌لامی دایه‌وه: "یوسی.
یوسی پیرلمان."

پیاوه‌که ته‌ماشای ناو کتیبه‌که‌ی کرد. "یوسی پیرلمان....
راسته، ژوورت گرتووه. بۆ ماوه‌ی هفته‌یه‌ک. پیشه‌کی
پاره‌که بده."

ماوسی پاره‌که‌ی له گیرفانی دهره‌ینا و بری پیوستی
لی ژمارد و دای به پیاوه‌که، ئه‌ویش دیسان
ژماردییه‌وه—دوو جار. پاشان خاوییه‌کی کۆن و
کلایکی پی دا: "نه‌ومی سییه‌م. له و پلیکانه‌وه
سهربکه‌وه."

ماوسی سوپاسی کرد و ویستی برپاته سهره‌وه، به‌لام
پیاوه‌که بانگی کرد و ئاگاداری کرده‌وه: "من کیشهم
ناوی لیره، تیده‌گه‌یت؟ هه‌رچی روو بدات، هیچ
په‌یوه‌ندی به منه‌وه نییه."

ئەم قسانە ماوسىي خستە گومانەو. بلىي پياوۋەكە
ئاگاي لە شتىك بىت دەر بارەي ئەرکەكەي؟ ئەگەر وا
بىت، بلىي ئەویش پۆلى ھەبىت لە کارەكەدا؟ ئەو
پوون بوو، بەلام لە ئىستادا ماوسى نەيدەتوانى ھىچ
شتىكى لى بېرسىت. جانتاكەي ھەلگرت و پۆيشتە
سەرەو ە بۆ ژوورەكەي.

ژوورىكى بچووك، بە ھىچ جۆرىكىش خاوين نەبوو—
لەگەل ھاتنە ژوورەو ەي ميوانەكە، مشكىك فرتەي كرده
كونەكەيەو—زۆرىش سارد بوو. تەنيا جيخەويك و
كەنتۆرىكى بچووكى تۆز لىنىشتوو و دەستشۆرىك و
ئاوينەيەكى شكاي تىدا بوو. بەلام ھىندە بەس بوو.
سەرەپاي شەكەتییەكەي، ماوسى برپارى دا دەستبەجى
لە پەيوەندىكردن بە نووسەرەكەو ە دەست پى بكات.

پاشان بۆي دەرکەوت—جانتاكەي شانى پى نەمايوو.
جانتاكەي شانى كە مانيفىستوكەي و زەرفەكەي تىدا
بوو—نەمايوو. 'بە دەستى لەرزىو ەو ە جانتاكەي تری
كردهو ە: بشىت جانتاكەي شانى تى خستىت؟ نەخىر،
جگە لە جلەكانى ھىچى تری تىدا نەبوو. شلەژاو و
ترساو، خۆي ھاویشتە سەر جيخەو ەكە. جانتاكەي
شانى ون كردهوو. يەكەمىن كاردانەو ەي تووپەبوون
بوو—لە خۆي. "جانتاكەي شانت ون كرد، بە نەفرەت
بىت،" بلماندى، "جانتاكەي شانت ون كرد، ئەي گەمژە،

گیل، بورژوازی گوو! هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا. له دلی خویدا کوتی، "پنویسته جلهوی خۆم له دهست نه دهم، گرنگ ئه وهیه هیمن و عهقلانی بمینمه وه." پنویست بوو به سهر ههنگاوهکانیدا بچیتته وه و ههول بدات وینهی ئه و شوینه بهینیتته پیش چاو که جانتاکهی شانی تیدا له بیر چووه — به چاوی خهیاڵ بییینیت. یه کهم شوین به خهیاڵیدا هات میزی ژووری پیشوازی بوو. به پهله رویشته خواره وه. پیاوه که له وی بوو و رۆژنامهی دهخوینده وه.

"جانتاکهی شانم! هاواری کرد. "جانتاکهی شانم له کوینه؟"

سهره تا پیاوه که تینه گهیشته. بیگومان به هوی شیوه زاره ییدییه که یه وه، ههروه ها به هوی شیرزهیی گه نه که یشه وه. دواچار بۆی دهرکهوت ماوسی باسی چی دهکات.

"جانتای شان؟ نه خیر هیچ جانتایه کت لیره به جی نه هیشتوو. رهنگه له شه مه نده فهره که دا لیت به جی مابیت."

له شه مه نده فهره که دا، بیگومان. له شه مه نده فهره که دا. له ناکاو خه بهری بوو بووه وه، به پهله و به شیرزهیی دابهزی — له و کاته یشتا جانتاکهی شانی به جی هیشتبوو.

به ژیر به فره که دا، که ئیستا زۆرتەر دهباری، به ره و
ویستگه که رای کرد، له ژیر لیوه وه دهیگوت: "دهی
شه مه نده فره که هیشتا له وی ماییت. خواجه،
شه مه نده فره که هیشتا له وی ماییت."

خوی کرد به ویستگه که دا و راسته وخۆ پوشت بو ئه و
شوسته یه ی لئی دابه زیوو.

هیچ شه مه نده فره یک له وی نه بوو. له راستیدا، جگه له
فرمانبه ریکی ویستگه که که خه ریکی گسکدان بوو،
پوخله به ریک له سه ر ئه و شوسته یه نه بوو. ماوسی لئی
نزیك بووه وه و پرسیارى ئه و شه مه نده فره ی لئ کرد
که پئی هاتبوو.

پیاوه که، به بی ئه وه ی چاو هه لبریت، وه لامی دایه وه
"پوشت، نزیکه ی نیو کاتژمیر له مه و پیش."

ماوسی به دهنگیکى له رزیوه وه و خه ریک بوو دهستی
ده کرد به گریان، پرسیارى کرد "ئه ی جانتاکه م؟"

پیاوه که نه یزانی ماوسی باسی چی ده کات. ماوسی
شته کانی بو گیرایه وه. فرمانبه ره که سه ری خوراند و
گوتی که به شی ونبوون و دۆزینه وه هه یه ده توانیت
بروات له وی پرسیار بکات، به لام ئه گه ری دۆزینه وه ی
جانتاکه ی سفره. ماوسی رای کرد بو لای په نجه رکه:
نه خیر، ستافی پا که ره وه هیچ جانتایه کیان
نه دۆزیوو وه. ژنه که ناوی هوتیله که ی تۆمار کرد،

به لام هەر ئهوهی دووباره کردهوه که فرمانبهری
وێستگه که گوتبووی: به هەر هۆکار و مه بهستیک بیت،
جانتاکهی بۆ ههتا ههتایه ون بووه.
"پیشتر شتهکان هه میسه خراپ بوون. ئیستایش، بهم
جهنگهوه، دۆخه که زۆر خراپتر بووه."
بنیامین به خه مباری گه رایه وه بۆ هوتیله که.

"جانتاکهت دۆزییه وه؟" فرمانبهره کهی به شی پیشوازی
به دهنگیکی گالته جارانه وه لێی پرسی.
"نه خیر، بنیامین بلماندی: "نه مدۆزییه وه." به پلیکانه که دا
پۆیشته سه ره وه و ده رگای ژووره کهی له سه ر خۆی
داخست و به بی ئه وهی جلهکانی له بهر دابکه نیست
راکشاشا—پاشان دایه پر مه ی گریانیکی به کول. چ
کاره ساتیک بوو، چ کاره ساتیک! هیشتا ئه رکه که دهستی
پی نه کردووه، که چی ئه و گه مژه بییه کی میژوویی تو مار
کرد. یۆسی متمانه یه کی زۆری پی هه بوو. داماو،
یۆسی داماو.

هەر گریا، هینده گریا ههتا ماندوو بوو خه و بر دییه وه.

.....

به یانیی پۆژی دواتر خه بهری بووه وه، هیشتا گێژ بوو
و سه ریشی ده ئیشا—برسییشی بوو. بریاری داله
هوتیله که برواته ده ره وه و شتیک بخوات—که میکیش

بگه‌پریت. پیویست بوو بیر بکاته‌وه ده‌بیئت چی بکات. به‌لکوو له کاتی گه‌رانیدا شتیک بیته ری. پویشته خواره‌وه. فه‌رمانبه‌ری پیش‌وازی لای می‌زه‌که‌یه‌وه دانیشتبوو.

"حالت چونه؟ جانتاکه‌ت دۆزییه‌وه؟" ماوسی گوتی نه‌خیر. پیاوه‌که به‌گومانیکی ئاشکراوه ته‌ماشای کرد. "ده‌مه‌ویت جاریکی تر بیرت به‌ینمه‌وه: پارهی مانه‌وهی حه‌فته‌یه‌کت داوه، ته‌نیا حه‌فته‌یه‌ک. یاخود بلین، شه‌ش پوژی تر. دواى ئه‌وه، خواحافیزت."

ماوسی وه‌لامی نه‌دایه‌وه. ئه‌وی جی هیشت و خوی کرد به‌قاوه‌خانه‌یه‌کی بچووکى پر له‌دووکه‌لدا که به‌رامبه‌ر به‌هوتیله‌که بوو. کاتیک به‌خه‌والوویی پارچه‌نانیکی ده‌جوو، هه‌ولی دا بیرى خوی کو بکاته‌وه و پلانیك دابنیئت.

خالی یه‌که‌م: ناتوانیئت چیت‌ر کات به‌گه‌ران به‌دواى جانتاکه‌یدا به‌فیرو بدات، کاریک که بیگومان چهند پوژیک ده‌خایه‌نیئت و ره‌نگه‌هیچیش شین نه‌کات.

خالی دووه‌م: ده‌بوو بزانیئت ئه‌و که‌سه‌کیه که زانیاریی له‌بارهی ئه‌رکه‌که‌یه‌وه پی ده‌دات. نه‌یده‌زانی کییه، به‌لام ده‌یزانی به‌دواى که‌سیکدا ده‌گه‌ریت که نووسه‌ره، جووه، چه‌پره‌وه. ئه‌وه که‌می‌ک ئه‌رکه‌که‌ی ئاسانتر ده‌کرده‌وه. ته‌نانه‌ت له‌شاریکی وه‌ک پراگیشدا، ژمارهی

ئەو كەسانەى كە ئەم تايىبەتمەندىيانەيان تىدا بىت زور
 نىن. ئەو ەى كە پىۋىستى بوو خالى دەستپىكردن بوو:
 كەسىك بدۆزىتەو ە كە لانىكەم بەرچاوپروونىيەكى پى
 بدات لە كوئى نووسەرانى چەپرەوى جوو بدۆزىتەو ە.
 ئەو كەسە كى بىت؟ تا ئىستا تەنيا يەك كەسى لە پراگ
 ناسىو ە، فەرمانبەرەكەى بەشى پىشوازىى ەوتىل
 تىرمىنوس. رەنگە ئەو پىاو ە شتىك بزانىت؛ رەنگە ئەو
 ەوتىلە شوپىنى يەكتربىنىنى ئاسايى تروٲسكىستەكان
 بىت. بەلام بەو روخسارەو ە كە لە سىخوپىكى
 پەرچەكدارى دەچوو، پى نەدەچوو تروٲسكىست بىت.
 خو رەنگە لەوانىش بىت، بەلام نەيەوئىت خوئى ئاشكرا
 بكات—ئەگەر وا بىت ئەوا كارىكى مەزنى دەكد: رەنگە
 ئەم جوو ە گەنجەى تاقي بكردايەتەو ە كە تازە
 گەشتبوو؛ رەنگە تروٲسكى خوئى داواى شتىكى واى
 لى كرىت. لەگەل ئەو ەيشدا، بە ەموو ئەو گومانانەو ە،
 ماوسى گەشتە ئەو برپارەى كە ئەم پىاو ە ئەو كەسە
 نابىت كە ەىچ شتىكى لە بارەى ئەركەكەيەو ە لى
 بىرسىت. سەربارى ەەر شتىكى تر، پرسىاركدن لەو
 پىاو ە دەبوو ە دانپىنانانى ماوسى بە شكستى خوئىدا،
 ئەو ەيش ەشتا زوو بوو. تەنيا ئەو كاتە لەم فەرمانبەرە
 دەپرسىت كە ەموو ەولەكانى ترى شكستى ەتتا،

پاش تاقیکردنه وهی هه موو ریځاکانی تر. دهیتوانی پیش
 ئه وه، چهند سه رچاوه یه کی تری زانیاری تاقی بکاته وه.
 رهنگه یه کیتی نووسه ران؟ نه خیر، ئه وان نا. ناتوانیت
 وهک که سیتی نه ناسراو بروات بو ئه وی و بلیت گوی
 بگرن دۆستان، من به دواي نووسه ره چه پره وه
 جووه کاند دهگه پریم. ئه وه ته نیا بی متمانه یی به ره هم
 دههیتیت. نه خیر، پیویست بوو ریځایه کی تر بدۆزیته وه.
 به رچایی ته واو کرد و پاره که ی دا و پویشیت. کویرانه
 به ناو شهقامه به رته سکه کانی شاره کۆنه که دا دهستی
 کرد به پیاسه کردن. کاتیک هاته وه سه ر خوی، له
 شوینیکدا بوو که به لایه وه ئاشنا دیار بوو؛ له راستیدا
 چهند تابلویه کی به زمانی عیبری بینی. ئه وی شهقامی
 مایزیل بوو، له گیتوی¹ پیشووی پراگ. ئه و شوینه ییش
 که له به رامبه ری بوو ئالتوشوله ی ئه فسانه یی بوو،
 سیناگوگه دیرینه که، بینایه کی به شکو و خه مین. ده رگا
 سه ره کییه که ی کرابووه وه. بنیامین چووه ژووره وه.
 که سی لی نه بوو. له وی مایه وه و ته ماشای
 ساده ییه که ی ناوه وه ی ده کرد، له گه ل ریزه کورسیه
 کۆنه کان و ژووری که لوپه له پیروژه کان، که ته وراتیشی
 تیدا بوو.

---

¹ که به کی هه ژارنشین و دابراو له به شهکانی تری شار، به هۆکاری سیاسی، ئایینی،
 کۆمه لایه تی یان ئابوری.

"دهتوانم يارمه تیت بدهم؟" ئاوپری دایه وه. پیاویکی زۆر پیر، که چاکه تیکی کلاوداری رهشی له بهردا بوو، به چاوداگرتنیکی پیکه نیناوییه وه ته ماشای دهکرد. "من شامه سم^۷،" پیاوه که خۆی ناساند، "خزمه تکاری ئەم سیناگوگه م. چۆن دهتوانم يارمه تیت بدهم؟"

"من هه روا ته ماشایه کم دهکرد،" ماوسی به ییدی وهلامی دایه وه، ئەوه ییش پیاوه که ی دلخۆش کرد.

"له خزمه تتداین،" پیاوه که وهلامی دایه وه، ئەو ییش به ییدی. "من خزمه تی سیناگوگه که دهکه م و به میوانانیشی پیشان ددهم. ئەوان له هه موو به شه کانی ئەورووپاوه دین. به لام ئەوه،" به شانازییه وه له قسه کانی بهردهوام بوو، "هیچ کیشه نییه بۆ من. هه شت زمان به باشی قسه دهکه م: ئەلمانی، ئینگلیزی، فهره نسی، ئیتالی... چاویکی داگرت. "به لام ئەو زمانه ی که به راستی هزم لیه قسه ی پی بکه م ییدییه، ئەوه زمانی دایکه م، ئەو زمانه ی که دایکم گۆرانی پی دهگوت بۆم تا دهیخه واندم له... ئەو شتانه له بیر ناکرین. کات تیده په ریت، به لام ناتوانیت ئەوانه له بیر بکه ییت." بۆ ساتیک بیده نگ بوو، هیشتا هه ر چاوی بریبه ووه بۆشایی، پاشان جاریکی تر ئاوپری له

---

^۷ خزمه تکاری په رستگای جووه کان.

میوانه‌که‌ی دایه‌وه. "ئه‌ی تو؟ خه‌لکی کویت؟ پروسیا؟
پۆله‌ندا؟"

ماوسی دوودل بوو. ده‌کریت متمانه به‌و پیاوه بکات؟
برپاری دا سه‌رکیشی بکات و راستیه‌که بلیت، یان
لانیکه‌م به‌شیکی. گوتی خه‌لکی چیرنۆفیتسکی یه و له
پراگ کار ده‌کات. به‌لی، چیرنۆفیتسکی، پیاوه پیره‌که
گونده‌که شاره‌زا بوو، ته‌نانه‌ت هاورپیشی هه‌بوو له‌و
ناوچه‌یه. پاشان به‌رده‌وام بوو: "وه‌ره، با که‌میک باسی
میژووی ئه‌م سیناگوگه‌ت بۆ بکه‌م."

ده‌ستی ماوسی گرت و بردی بۆ دالانه‌که، گوتی "له‌م
شوینه‌دایه که گۆله‌م^۸ نیژراوه." پوونی کرده‌وه که
گۆله‌م به‌که زه‌به‌لاحیک بوو له‌لایه‌ن لوریاوه، که
حاخامیکی کابالی^۹ بوو، له‌قور دروست کرابوو بۆ
به‌رگریکردن له‌جووه‌کانی پراگ له‌به‌رامبه‌ر
دژه‌سامیه‌کان. به‌لام پاش ئه‌وه‌ی له‌سه‌رگه‌وره‌که‌ی
یاخی بوو، گۆله‌م به‌که تیک شکینرا و له‌ویدا نیژرا.
چه‌ند چیرۆکیکی تری گیرایه‌وه و پاشان بیده‌نگ بوو—
وا دیار بوو چاوه‌پێی به‌خشیشی ده‌کرد.

---

^۸ مۆفیک‌کی ده‌ستکرد له‌ترادیسپۆنی جوودا، که پۆهی به‌به‌ردا کراوه. هاوشیوه‌ی

فرانکنشتاین له‌ئه‌ده‌دا.

^۹ عیرفانی یه‌هوودی.

بنیامین پارهیەکی ئەوتۆی پی نه بوو. به لام رهنگه ئەم
 پیاوه، به هر شیوهیهک بێت، بتوانیت یارمهتی بدات،
 بۆیه پارهی له گیرفانی دهرهینا و هه ندیک وردهی پی
 دا. شامه سه که ژماردی، تا رادهیهک به نارهازاییه وه—
 وا دیار بوو هه می شه پارهی زیاتری پی ده دریت—
 خستیه گیرفانی ه وه و پرسى ئاخۆ شتیکی تر هه یه
 بتوانیت بۆ میوانه که ی بکات. بۆ پیاوه که، ئەو پرسیاره
 ته نیا په یوه ندیی به ره سمیاتی کاره که وه هه بوو، به لام
 ماوسی ده بوو سوود له هر هه لیک وهر بگریت. به لی،
 پیوستی به یارمه تی هه بوو: به دواى نووسه رانی
 جوودا ده که را (نه یوئرا ئاوه لئاوی "چه پره و" زیاد بکات.)
 ئاخۆ کابرای رێبه ر نهیده توانی له و باره یه وه شتیکی پی
 بلیت؟

"نووسه ری جوو؟" پیاوه بچووکه که پرسى، ئیستا
 چه زی زانینى جوولابوو. "بۆچی ده ته ویت چاوت به
 نووسه ری جوو بکه ویت؟"

"منیش نووسه رم،" ماوسی به درۆوه گو تی، "ده مه ویت
 بیروپای له که لدا ئالوگۆر بکه م."

"ئێ ئێ... پیاوه که که میک بیرى کرده وه." نووسه ری
 جوو لی ره، له پراگ... زۆر نانا سم. خۆت ده زانی ت
 نووسه ران له و خه لکانه نین که ئاره زووی هاتن بۆ
 سیناگۆگ بکه ن، به لام دووان هه ن که جار جار چه زیان

لایه بۆ ئیره بۆن—پیم وا بیت به دواى ئیلهامدا ویلن.
ئهوان هاوړین، ئه و دووانه. یه کیکیان ماکس بروده،
پیاویکی زور باشه. ئه وى تریان فرانز کافکایه. که سیکی
نامویه. . .

نامو. ئه وه بۆ ماوسی دلخۆشکه ر بوو.

"نامو؟ له بهرچی پێی ده لیت نامو؟"

"له بهر زور هوکار،" شامه سه که، که وا دیار بوو ئاسایی
بوو به لایه وه که میک قسه بکات، وه لامی دایه وه
"کهنجیکی ته نیایه، زور که مدووه، کیشهی خیزانییشی
هیه. زور نایکریت له گه ل باوکید، که بازرگانیکی
دهوله مند به لام تا رادهیه ک قسه په ره قه. هه موو ئه و
شتانه کافکای یاخی کردووه."

یاخی، به لئ ئه وه یش سه رنجراکیش بوو. له پشت هه ر
یاخییه که وه په نگه شوړشگێړیک خوی مه لاس داییت.
ده بیت خوی مه لاس داییت. ته نیا ئه و که سه ی که
ناگونجیت، که شته کان وه ک خویان په سه ند ناکات، که
هه رگیز به ته واوی ئاسووده نییه، ده توانیت کو مه لگه
بگوړیت. ناوه که یشی. . . کافکا، وه ک ناویکی باش
ده بینى بۆ که سیکی شوړشگێړ: دووباره بوونه وه ی "ک"
پیشنیاری سووربوون و پیداکریی ده کرد. وه ک "ت" له
قرو تسکی دا، که ئیستا ناوه که ی هاته وه یادی، هه روه ها
"ک" یشی تیدایه. ئه مه ته نیا هه ستیک بوو، بیگومان، به لام

جگه له ههست، چیتري هه بوو تا له سهري بهردهوام
بيت.

"له کوي دهتوانم ئهه کافکايه بدۆزمه وه؟"
"دروست نازانم له کوي دهژی. بهلام بيستوومه
شوینیکی وهک نووسینگهی له شاره کۆنه کهدا ههیه. له
خانویهکی بچووکی زۆر کۆندا، له شهقامی
کیمیاگه ران، له پشت قهلاي هرادشین وه."

شهقامی کیمیاگه ران، پشتی قهلايهک؟ ئه وه شوینیکی
نامۆ بوو بۆ نووسهريکی کۆمونيستی، ماوسی له دلی
خۆیدا گوتی. ئه وهی که بيستبووی، کیمیاگه رهکان
که سانیک بوون که کانزاکانی تریان دهگۆری بۆ زیر؛
واتا بازرگان بوون، له خراپترین جوریش بوون،
ئهوانه ی جادوو تیکه له به بازرگانی دهکن،
سهرمایه داری له گه له خورافه دا تیکه له دهکن. پاشان،
بۆچی له نزیک قهلا، لانکه ی ئه وسا و ئیستای خانه دانان
و هیماي نایه کسانى؟

خۆ رهنگه ئه وهیش به ئانقهست بیت، بژاردهیهک که
مانای ئه وه بوو نامهیهک بنیريت. رهنگه ناوی
شهقامه که و دیمه نی قهلاکه پالنه ريکیان داییت به
توورپه ییبه که ی کافکا، که به بی ئه و توورپه ییبه شۆرش
مه حاله.

تۆش له كه سىڭى ياخى ده چىت، پىاوه پىره كه به نىكايه كى تىژه وه گوتى.

من؟ ماوسى ههولى دا نىگه رانىيه كهى بشاريته وه. من، بىخه مترىن پىاوى دونيا، له ياخى ده چم؟ قسهى بىمانا. چى ئه م بىرۆكه يهى خسته مېشكته وه؟

پىاوه پىره كه پىكه نى. ژيان، هاوړىم، ژيان فىرى كردووم خه لكى بناسم. تۆ ته نانه ت ناشزانىت درۆ بكه يت. له ماوسى نزىك بووه وه و دهنگى نزم كرده وه. تۆ له كىشه يه كدايت. نازانم چىيه، به لام ئاموژگار بيه كت ده كه م: بگه رىوه بۆ گونده كه ت و ئه وهى كه هاتبوويت لىره ئه نجامى بده يت له بىرى بكه. چىرۆكى ئه و حاخامه ده زانى كه هاتبوو بۆ پراگ تا گه نجينه يه ك بدوزيته وه؟

ماوسى چىرۆكه كهى نه ده زانى، بۆيه پىاوه كه بۆى گىرايه وه. حاخامىنكى خه لكى گوندىك له پۆله ندا خه ونى به گه نجينه يه كه وه بىنى كه له نزىك پردىك له پراگ له چال نراوه. خه ونه كه هينده سه رنجراكىش بوو كه پىاوه كه وهك ئاگادار كرده وه وه رى گرت، بۆيه مالىئاواى له خىزانه كهى كرد و په ره و پراگ به رى كه وت. گه يشته شاره كه و ئه و پردهى ناسىيه وه كه له خه ونه كهيدا بىنىبووى، ده ستى كرد به چال كه ندىن. پاسه وانىك هات تا بزانىت خه رىكى چىيه. حاخامه كه يش به بى ئه وهى ناسنامهى خۆى ئاشكرا بكات، خه ونه كهى

بۆ گىرپايەو. پاسەوانەكە تىر پىكەنى: "خەون! كى
 باوهرى بە خەون ھەيە؟ دوينىشەو خەونىم بە
 گەنجىنەيەكەو بىنى كە لەژىر ئاگردانى مالى حاخامىكى
 پۆلەندىدا شاردرابووەو. قسەگەلىكى چەند بىمانا!
 حاخامەكە گەپايەو بۆ مالاو و ژىر ئاگردانەكەى
 ھەلەكەند، بىگومان، گەنجىنەكەى لەویدا دۆزىيەو.

دواى كەمىك وەستان، پياووەكە گەيشتە دەرەنجامىك:
 "تۆش دروست بۆ ئەو ھاتوويت، ھاتوويت بۆ ئەو ھەي
 من پىت بلىم پىويستە برۆيتەو بۆ مالاو و لەو
 وەلامى كىشەكانت بدۆزىتەو. باشە، ئەوا ئەو كارەم
 كرد. برۆو بۆ مالاو، گەنجە، بە قسەى دايكوباوكت
 بكە. ئارامى دەررون گەنجىنەيەكە، گەنجىنەيەكە بە
 ھىچ نرخىك نايكرىت."

پاش كەمىك وەستان. "ئەو دەكەيت؟"

"نەخىر، ماوسى بە وشكى وەلامى دايەو.

پياو پىرەكە ئاھىكى ھەلكىشا. "دەمزانى ئامۆژگارىيەكەم
 وەرناگرىت. تۆ شتىكت لەگەل كافكادا ھاوبەشە. كاتىك
 چىرۆكى گۆلەمەكەم بۆ ئەویش گىرپايەو، ئاگادارم
 كەدەو: نابىت شتگەلىك بخولقنىن كە ناتوانىن راميان
 بكەين. ئەدەبىش يەككە لەو شتقەنە، شتىك كە رام
 ناكرىت. دەست دەكەيت بە نووسىن، بە خەيالكردن،
 كىش دەزانىت بە چ كۆتايىيەك دەكەيت؟ پاشان، كىتىبى

زیاترمان بۆچییه؟ هەرچی شتی گرنکه له تهوراتدا نووسراوه. تهورات—

"ئهی کافکا؟" ماوسی قسهکهی پێ بری، "ئهو چی گوت؟"

"هیچ. هیچی نهگوت. هەر گویشی لیم نهگرت. دهبیته وای دانابیت من تهنیا ئهو پیره خهلهفاوهم که چیرۆک دهگیریتهوه تا بهخشیشی پێ بدریت. بهلام ئهم پیره خهلهفاوه زۆر لهوه زیاتر دهزانیت که ئیوهی گهناجان به خهیاڵتاندا دیت." بۆ ساتیک بیدهنگ بوو، بیدهنگیهک که بێشک به هۆی بیزارییهوه بوو. پاشان به قیزهوه ئاوری له ماوسی دایهوه: "باسی گهنجینه و بهخشیشمان کرد، دهتوانیت شتیکی زیاتر ببهخشیت. زیاد له هەر میوانیکی تر کاتم به تو بهخشی."

ماوسی چاوهڕپیی ئهمهی نهکردبوو. بهلام نهیتوانی بلێت نا. پارهیهکی وردهی له گیرفانی دهرهینا و دای به پیاوه پیرهکه، ئهویش به توورپهیییهوه تهماشای کرد: "هەر ئهوه؟ دواي ئهو ههموو زانیاری و ئهو ههموو ئامۆزگارییه؟"

ماوسی بۆی پروون کردهوه که ههژاره و گهشتهکهی زۆر دژوار بووه و دهبوو دهست به پارهکهیهوه بگریت. "همان چیرۆکی کۆن،" پیاوهکه به بیزارییهوه گوتی، "پاره کهمه، قهیرانه، جهنگه... له کوتاییدا ئهوهی کهمی

دەست دەكەوئیت ھەر منم. بەلام شایەنی ئەوهم. شایەنی ئەوهم چونکە گەمژەم. ھەرگیز نەمدەویست بخوئیم، پیم باشتەر بوو بېمە خزمەتکاری ئەم پەرستگایە. دەزانی بو؟ چونکە ھەمیشە حەزم لەم شوینە بوو، ھەمیشە حەزم لی بوو چیرۆک لە بارە ی گۆلەم-وہ بگێرمەوہ. ئەوہش پارە ی زۆری تیدا نییە. ئەوانە ی دین بو ئیرە گوئ دەگرن و ھەر گوئ دەگرن، کاتیکیش دیتە سەر پارەدان، ئەوہ ی دەستم دەکەوئیت تەنیا بیانووہ. تو ہیچت لە بارە ی پیاویکەوہ بیستووہ بە ناوی فرۆید؟

ماوسی نەیدەزانی فرۆید کی بوو.

"ئەو پیاوہ گوئ لە چیرۆک دەگریئت و چیرۆک دەگێریتەوہ. وەک من. بەلام ئەو پارە وەردەگریئت، زۆریش. راستە، ئەو پزیشکە و منیش ھەرگیز نەمخوئیدووہ. بەلام ئەگەر دەمزانی چۆن بازرگانی بکەم، منیش دەولەمەند دەبووم. پیت وا نییە؟"

"نەخیر، پیم وا نییە." ماوسی لە پەرەستی بە بیزاری کرد. "پارەش ھێندە بە گرنگ نازانم." ھەر کە دەستی بە قسەکردن کرد، ئیتەر بەردەوام بوو. وتاریکی دا کە بو کۆبوونەوہ ی سیاسی باش بوو: تینەدەگەیشت خەلکی چۆن تەماعیکی وەھایان ھەبوو لە جیھانیکدا کە پەر بوو لە نایەکسانی، جیھانیک کە تیدا خۆری دەولەمەندەکان

بەرەو ئاوابوون دەچوو. پێش ئەوەی درکی پێ بکات،
کات زۆر درەنگ بوو.

پیاوێ پیرەکە بە سەرسورمانەوێ برۆی بەرز کردەوێ و
تەماشای کرد: "هەستیکم هەبوو کە تۆش یەکیەک بیت
لەو شوێنە گێڕە شیتانەیی ئەم سەردەمە. وەک گاڤریلۆ
پرینسپ،^١ کە سازادەیی جینشینیی کوشت و ئەم جەنگە
مالوێرانکەرەیی هەلگیرساند. تەنیا یەک شت هەیە کە لێی
تیناگەم: لەم پەرستگایەدا بە داوی چیدا دەگەرێت؟ ئێرە
شیتخانە نییە. باشتر وایە برۆیت."

ماوسی، کە هاتەوێ سەر خۆی، زانی چەند گەمژانە
جوولاوێتەوێ. بۆچی شەڕ لەگەڵ پیرەمێردیکی بیژیاندا
بکات کە پەنگە بتوانێت، بە هەر شیوەیەک بیت،
یارمەتییشی بدات، تەنانەت ئەگەر بە شیوەیەکی
پووێشیش بیت؟ بە زۆر لەخۆکردنەوێ خەندەییەکی کرد
و داوی لێبوردنی کرد: گەشتێکی دوورودرێژی
کردبوو، هێشتا ماندوو بوو و ئەوەش بیزاری کردبوو.
داوی بەخشینی کرد.

خزمەتکارەکە گوتی "دەتوانم بتەخشم و لە بیرم بکەم،
ئەوێ هێچێ تێ ناچێت. بەلام ئەگەر ئامۆژگارییەکت

---

^١ ئەو سەربازە پەتکاروێ سەربییەکی کە بە کوشتنی سازادەیی جینشینیی ئەمسا بوو
مایەیی هەلگیرسانی جەنگی جیهانیی یەکەم.

دهویت، ده می خوت بگره. هینده چهنه بازی مه که. خوت
له مشتومر به دور بگره.

ماوسی مالئاوایی کرد و پویشیت. له سهر شه قامه ی
پرسیاری شوینی شه قامی کیمیاگه رانی له پیره ژنیکی
چوو کرد. ژنه یش، خوشحال له وهی گوئی له که سیک
بوو به زمانی بیدی بدویت (ئه م جووانه ی پراگ زمانی
جۆمانیان بیر چووه ته وه)، یاوه ری ماوسی کرد بو
ئه وی.

شه قامیکی نامۆ، ئه وه که مترین شت بوو بیلایت.
پاره ویکی ته سک به دریزایی شورای پیشووی شاره
کونه که، که دیوی پشته وهی ریزیک خانووی پیک
دهمینا که دوو که لکیشیان به سه ره وه بوو. "خانوو"
که میک زیده پویییه که به و نیشته نییه بچووکانه
بگوتریت. نیگاروکی راسته قینه بوون. ده رگاگان که متر
له دوو مه تر به رز بوون، هه موو شوینه که یش
نه ده که یشته بیستوپینج مه تری چوارگوشه. به رده وام له
خوی ده پرسی، مروف چون ده توانیت لیره دا بژی؟ له
گوف، خانووه که ی خویان بچووک بوو، به لام بچووکیی
ئهمانه ئاسایی نه بوو. ئه م کافکایه ده بوو به راستی
که سیک نامۆ بیت.

له کام یه که له و خانووانه دا ده ژیا؟ نه یده زانی، بریاری
دا به لیدانی ده رگای مالیک ده ست پی بکات. پیاویکی

قه‌لو به چاویلک‌یه‌کی ئەستوورەوه دەرگاکی کردەوه
و بە رەقی لیی پرسی چی دەوێت. "تۆ فرانز
کافکایت؟" ماوسی پرسیری کرد. پیاوێکە پێکەنینکی
لەخۆباییانە ی کرد.

"من، فرانز کافکا؟ شتی وا لە خەیاڵت دەرکە. من
نووسەرێکی مەزنم. کافکا تەنیا نووسەرێکی
سەرلیشیواوه، کابرایەکی خۆی لی و ن بووه. نەخێر، من
فرانز کافکا نیم. ماله‌که‌ی لە پەنامانەوه‌یه-ژماره ٢٢.
پاش کەمێک وەستان گوتی: "بەلام لە ماله‌وه نایینیت.
ئێستا لە ئێشه. دەزانیت ئەو ئیشی هه‌یه؟ وەزیفه‌یه‌کی
پۆتینی. دەزانی بۆ؟ چونکە ناتوانیت لە پێگه‌ی ئەدەبه‌وه
خۆی بژیتیت. بێگومان ناتوانیت: کەس تی ناگات لەو
شتانە ی دەیاننووسیت. یه‌کیک لە کاره‌کانی—وا بزانی
ناوی "مەسخ"—دەرباره‌ی پیاویکە دەبێتە قالدوچه. لە
ژیانتدا شتی له‌وه سه‌یرتر و نامۆتر بیستووه؟ ئەگەر
ئەوه چیرۆکی منداڵان بوایه، هه‌شتا هی ئەوه بوو لی
تی بگه‌یت، بەلام نەخێر، ئەو بۆ گه‌وره‌کان
دەنووسیت—شتی لی و شیواو—هه‌رچه‌نده تۆ داوای
ئەوه‌ت لی نه‌کردووم، بەلام وه‌ک نووسه‌ریک ناچارم
خه‌لکی ئاگادار بکه‌مه‌وه: وریای کافکا به. کافکا ئەوه
نییه که بیر ی لی ده‌که‌یته‌وه."

ماوسی به چه پسان و واقورمانه وه گوئی دهگرت. ئەمه
 ئەو وینەیهی کافکا نه بوو که چاوه پئی بوو. بیرى
 کرده وه که شۆرشگیر دهگریت و تەنانهت پیوستیش
 نووسەر بیت—به لام نووسینه کانی دهبیت کاریگر بن
 و توانای جوولاندنی جه ماناوه ری هه بیت بو
 شۆرشکردن. ئیستایش، پیاویک بیته قالونچه، ئەوه
 مانای چی؟ بلیی فرانز کافکا هەر به راستی ئەو که سه
 بیت که ئەم سۆراخی دهکات؟ سه ره پای گومانه کانی
 بریاری دا که لانیکه م هه ول بدات په یوه ندیی پیوه بکات.
 به لام نه دهکرا هه تا شه و چاوه پروان بیت.
 "دهزانی له کوئ کار دهکات؟"

پیاوه که به نیگایه کی برینداره وه ته ماشای کرد. "دهبینم
 ئامۆژگارییه که م هیچ سوودی نه بوو. هەر فرانز کافکا
 بو تو باشه. ده مویست بانگت بکه مه ژووره وه و باسی
 نووسینه کانی خۆمت بو بکه م و یه کییک له
 کتیه کانیشت به دیاری پی بدهم، کتییک که نووسیومه
 هه رچیم هه بووه خستوومه ته سه ری تا بلاوم
 کردووه ته وه. به لام نه خیر، تو کافکات دهویت، کافکا،
 کافکا. دانی به خۆیدا گرت و هه ولی دا زهرده خه نه یک
 بکات. "باشه، ناو نیشانه کهیت پی بدهم—به لام دواتر
 نه لیت ئاگاداری نه کردم وه."

فرانز كافكا له پهمانگای بیمه‌ی برینداریی کریکاران
 کاری ده‌کرد. ماوسی به په‌له‌ پوښت بو‌ئوئ.
 پهمانگاکه له باله‌خانه‌یه‌کی گوره‌دا بوو که پووی
 پتسه‌وه‌ی به‌ شیوازی کلاسیکی نوئ نه‌خشینرابوو.
 دیسانه‌وه‌ ماوسی به‌ هوئ ئەم شوینه‌وه‌ سه‌ری لی
 شیوا. راسته‌ چاوه‌رپی ئەوه‌ له‌ شۆرشگیریک ده‌کریت
 په‌یوه‌ندی له‌ گه‌ل کریکاراندا هه‌بیټ—به‌لام نه‌ک له‌ پی
 پهمانگایه‌کی له‌م چه‌شنه‌وه‌، که ئاشکرا دیار بوو ته‌نیا
 نوینه‌رایه‌تی مافیکی نامۆکه‌ری له‌ لایه‌ن
 بۆرژوازیه‌کانه‌وه‌ بو کریکاران ده‌کرد. به‌لام په‌نگه‌
 كافکا ته‌نیا بو شوینگومک لیږه‌ کار بکات. په‌نگه‌ پوولی
 ئەو، ریکورپه‌وان، په‌یوه‌ندیکردن بیټ به‌ کریکاره
 برینداره‌کانه‌وه‌ بو ئەوه‌ی توانای شۆرشگیرانه‌یان
 بزانت و بیانیه‌یتته‌ ناو حیزبه‌وه‌. په‌نگه‌ پیاویک به‌ یه‌ک
 باله‌وه‌ بو کارکردن له‌ کارگه‌دا بیسوود بیټ، به‌لام هه‌چ
 شتیک ریکری لی ناکات له‌ به‌کاره‌ینانی ئەو ده‌سته‌یدا
 که ماوه‌ته‌وه‌ (ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر ده‌ستی چه‌پیشی بیټ) بو
 به‌رده‌اویشتن—یان ته‌نانه‌ت بو نارنجوکه‌له‌دانیش.

بیگومان ئەمانه‌ ته‌نیا خه‌یال بوون. به‌لام هه‌رچی زوو
 کوتاییان ده‌هات. له‌ ماوه‌ی چه‌ند خوله‌کیکی که‌مدا بو
 ده‌رده‌که‌وت ئاخو كافکا هه‌لگری ئەو ده‌قه‌ بوو که بو
 ده‌که‌را، یان نا. ئەگه‌ر ئەو بوایه‌، هه‌چ شتیک تر—ئو

شویتهی تییدا دهژیا و کاری دهکرد، ئەو ئەدەبی
بەرھەمی هینابوو—هەموو دەین بە شتی بیایەخ.

چووہ ناو بالەخانەکەوہ و بەرہو بەشی پیشوازی
پۆیشت. بەو ژنەى کە لەوئ دانیشتبوو گوت: "من بو
فرانز کافکا دەگەریم."

ژنەکە لەسەر چاویلکەکە یەوہ بە لەخۆباییبوونەوہ
چاویکی پێدا گیرا. "مەبەستت دوکتۆر کافکایە؟"
"ها؟" ماوسی تێنەگەشت.

"دوکتۆر" ژنەکە دووبارەى کردەوہ، "دوکتۆر. ئەو
پاریزەرە، تێدەگەیت؟ پاریزەرەکانیش بە 'دوکتۆر' بانگ
دەکریں. "سەریکی بادا. "ئێوہ هەرگیز فێر نابن، هەرگیز.
نووسینگەکەى دوکتۆر کافکا لە نھۆمى پینجەمە.
دیدارتان ھەیە؟"

نەخێر، بیگومان ماوسی دیداری نەبوو. سکیرتێرەکە بە
ھەوای سەرکەوتنەوہ گوتی، "باشە، کەواتە پێم وا نییە
بتوانیت بتبینیت. بەبێ دیدار پێى تى ناچیت."

ئەوہ دواھەمین ئومێد بوو. ماوسی دەستی کرد بە
گریان. ھەولێ دا ھەنسکەکانی کۆنترۆل بکات بەلام
نەیتوانی: فرمێسک بە پروومەتەکانیدا جۆگەلەى بەست.
ژنەکە بێ ئەوہى سەرسام بیت تەماشای دەکرد—دیار
بوو بە دیمەنى لەوجۆرە راھاتبوو. بەلام ئەمجارە
شتیک وای لى کرد بەزەیی بجوولیت: "گوى بگرە،

ناتوانم ریگهت بدهم برۆیته سهرهوه، بهلام ژمارهکهیت
پی ددهم، ئهگهر بهراستی کاریکی به پهله بییت، وهک
خۆت دهلییت، پهنگه به تهلهفۆن چارهسهر بکرییت.
پارچهکاخهزیکی دهرهینا و دهستوبرد ژمارهیهکی
لهسهر نووسی و دایه ماوسی. "فهرموو. بهلام به کهس
مهلی. ئیمه بۆمان نییه زانیاری لهو چهشنه بدهین. من
تهنیا ئهوهم کرد چونکه—"

چونکه؟ چونکه کهسیکی ئایدیالیستی لهودا بینی بوو،
پالهوانی جیهانیکی باشتری لهودا بینیوو؟ مهحال بوو
ئهو نهینیه بزانییت. ماوسی له دلهوه سوپاسی کرد و
رۆیشت.

بیری لهوه کردهوه بگهڕیتهوه بۆ هوتیلهکه و تهلهفۆن
بکات، بهلام بریاری گۆپی. دهیتوانی تهنیا لای
فرمانبهری بهشی پیشوازییهوه تهلهفۆن بکات، لهژیر
نیگای چاودیتریکهری پیاوه کهچهله نهگریسهکهدا،
سیناریۆیهکی لهو چهشنهیش گههژانه بوو. باشتر وا
بوو له نزیک ئهو شوینتهی ئیستای تهلهفۆنیک
بـدۆزیتـهوه. گهرایهوه و لهسهر سـوـوچهکه
دهرمانخانهیهکی بینی و داوای لی کرد تهلهفۆنهکهی
بهکار بهیئیت—ئهمهیش کیشهیهکی تری بهدوادا هات.

ماوسی نهیدهزانی چۆن ژماره لی بدات. ههرگیز له
ژیانیدا تهلهفۆنی بهکار نههینابوو—یهک تهلهفۆنیش له

گونده که ياندا نه بوو. وای دانابوو زور سهخت نه بلیت،
 به لام نه یده زانی چون دهست پی بکات. بویه بریاری دا
 داوای پینمایی له خاوه نی دهرمانخانه که بکات پیاوړیک
 به جلی ره سمی و به چاویلکه و سه کسووکه وه.
 پیاوکه سهری سوور ما، به لام به لایه وه ئاسایی بوو
 چو نیتی کارکردنی به ماوسی بلیت. وهک
 خو ئاماده کردن، بو ئه وهی له کاتی قسه کردندا
 نه شله ژي، له سهر پارچه کاخه زیک ئه و وشانه ی نووسی
 که ده بوو بلیت، وشه نه ینییه که. که خوی به وه پرچه ک
 کرد، ژماره که ی لی دا و په یوه نندییه که ی وهرگیرا:
 "فرانز کافکایه، فهرموو، دهنگیکی بیژهنگ له وسه ره وه
 وه لای دایه وه.

ماوسی که وته ژیر کاریگه رییه کی هینده مه زنه وه که
 کاخه زه که له دهستی که وته خواره وه. هلی گرتنه وه،
 به لام دهستی به شیوه یه ک ده لرزی که نه یتوانی
 بیخوینیته وه. دواچار توانی به چرپه وه بلی: "منیان
 ناردووه بو دهقه که."

"بیووره؟" وا دیار بوو کافکا باش نه بیستیت.
 "منیان ناردووه بو دهقه که." ماوسی دووباره ی کرده وه،
 دلی به خیرایی لی دها.
 "دهقه که. تیگه یشتم." که میک وهستا. "ناوت چی بوو؟"
 "یوسی."

“یۆسى. له كوئى، يۆسى؟”
“له هوتيل تيرمينوس. دهزانيت له كوئيه؟”
“بهلى، دهزانم له كوئيه. سبهينى دهگهيهنم.”

ماوسى تهلهفونهكهى داخست، بهو گفتوگو كورت بهلام
گرنگه، كه تازه ئهنجامى دابوو، گهشايهوه. ههموو
گومانهكانى رهوى بوونهوه: كافكا ئهوه كهسه بوو.
پيروزاباى له خوى كرد بۆ هۆشيارىيهكهى. تهنيا ههلهى
ونکردنى جانتاكهى بوو كه زهرفهكهى تيدا بوو، بهلام
توانى قهرهبووى ئهوه بکاتهوه. ئیستا متمانهى ههبوو
كه ئهركهكه جيبهجى دهكات، ههرچى بێت. گهرايهوه بۆ
هوتيلهكه—پياوهكه لهوى بوو و به تاكهچاوه
گالتهجارهكهى له ماوسى ورد بووهوه. “كهواته،
ميوانهكه مان هاتهوه، له پياسه كورتهكهى گهرايهوه.
ئهوهى له پراگ بينيت، به دلت بوو؟”

پرسیارهكه تهواو بيمه بهست ديار بوو—بهلام دهكریت
تهله بێت؟ ئهوه پياوه كه سيكى رازئاميز بوو، ههتا
سهلمينهري پيچهوانهى ئهوهيشى دهست دهكهوت،
كه سيكى مهترسیدار بوو. ماوسى بریاری دا شتهكانى
بۆ ئاسان نهكات. به ريزهوه وهلامى دايهوه و پاشان
پويشته سهرهوه بۆ ژوورهكهى. له رینگای گهرايهوهيدا
بهروه هوتيلهكه نان و گوشتى خوشکراوى بهرازى

کړیوو. نه‌گەر باوکی ده‌یزانی کوږه‌که‌ی به‌گوشتی
 به‌راز خو‌ی تیر ده‌کات، که‌لای باوه‌پداره‌ جووه‌کان
 حه‌رام بوو، له‌شهرمان ده‌مرد، به‌لام نه‌وه‌ته‌نیا چیژی
 خواردنه‌که‌ی زیاتر ده‌کرد. کاتیک تیر بوو، لئی ږاکشا.
 کاترمیر پینج بوو و شه‌و داهاتبوو: شه‌ویکی تاریک بوو
 و به‌فر ده‌باری. هه‌رچه‌نده‌ ماوسی زور شه‌که‌ت بوو،
 به‌لام خه‌وی لی نه‌ده‌که‌وت. چاوه‌پوانی پوژی دواتر و
 نه‌و ده‌قه‌ی که‌وه‌ری ده‌گرت به‌خه‌به‌ر هیشتبوویه‌وه.
 خو‌زگه‌ ده‌یتوانی شتیک بخویننه‌وه‌به‌لام
 مانیفیستوکه‌ی ون کړدبوو که‌به‌و دواپیپانه‌ته‌نیا
 که‌ره‌سته‌ی خویننه‌وه‌ی بوو: "تارماییه‌ک به‌سه‌ر
 نه‌وروپادا ده‌کشیت،" له‌ژیر لیوه‌وه‌گوتی، "تارمایی
 کومونیزم." به‌لی سه‌ره‌تاکه‌ی له‌به‌ر کړدبوو، هه‌روه‌ها
 به‌شه‌کانی تریشی، به‌لام بیري کتیه‌به‌که‌ی ده‌کرد، که
 هه‌میشه‌پیش خه‌وتن ده‌خویننه‌وه‌وه. به‌خه‌یالیدا هات که
 شتیکی فرانز کافکا بخویننه‌وه‌وه، ته‌نیا وه‌ک
 هاوه‌لو‌یستیه‌ک. به‌لام پیاوړیک بیته‌قالونچه‌...
 نه‌خیر زور دلنیا نه‌بوو که‌ئاره‌زووی لی بیت. کاتیکش
 نه‌م بیروکانه‌ی شه‌نوکه‌و ده‌کرد، خه‌وی لی که‌وت.

به‌راچله‌کین له‌خه‌وه‌ستا: کاترمیر هه‌شت بوو. چو‌ن
 توانی‌بووی هینده‌زور بخه‌ویت؟ به‌په‌له‌جله‌کانی له‌به‌ر

کرد و پویشته خوارەو بەشی پیشوازی. پیاوەکە
لەوی بوو و پوژنامەی دەخویندەو. ماوسی بە
دوودلییەو پرسیاوی لێ کرد ئاخۆ هیچ شتێکی بۆ
هاتووە.

"نەخیر،" پیاوەکە بە وشکی وەلامی دایەو، بەبێ ئەوەی
چاوەرێش پوژنامەکە هەلبگریت. کەواتە، جگە لە
چاوەرێش هیچ شتێک نەبوو بیکات. ماوسی بریاری دا
بەرێش دەروە و شتێک بخوات، پەنگە ئەو پوژە
کاری سەختی تێدا بێت، باشتەر و بوو بە سکی
برسییەو دەست پێ نەکات. بۆیە پویشته دەروە و
کافییەکی هەرزانبەهای دۆزییەو و داوای بەرچایییەکی
تەواوی کرد. برێکی زۆر شیر و قاو، برێکی زۆر نان
و کەرە. کە تێری خوارد، گەرایەو بۆ هۆتیلەکە.
ئەمجاریان، بەلێ فەرمانبەرەکە شتێکی پێ بوو بۆی.

"کەمێک لەمەوپێش کەسێک ئەمە بۆ تۆ جێ هێشت."
ماوسی هەستێکی نامۆی لا دروست بوو کاتێک
زەرفەکە وەرگرت کە بە خەتێکی خوش ناوی
"یۆسی" لێ لەسەر نووسرا بوو. ئەو دەقەکی کە
چاوەرێش بوو لەناو زەرفەکەدا بوو. یان باشتەر بلێن:
داهاوو و چارەنووسی لەناو زەرفەکەدا بوو. جاریکی
تر هەولی دا هەستە راستەقینەکانی بشاریتەو. بە
کەمبایەخی و تەنانت بە بیزارییەو بە پیاوەکە

گوت که دەر وات بۆ ژوورە کە ی. بە پلیکانە کە دا پۆیشتە
 سەرەو، بە لام نیگەرانییە کە ی پێگە ی نە دا کلیلە کە بخاتە
 کونی دەرگا کە وە. لە کۆتاییدا دەرگا کە ی کردەو و
 پۆیشتە ژوورەو، دەرگا کە ی لە دوا ی خۆیەو کلیل دا
 و لە سەر جێخەو کە دانیشت. زەرفە کە ی پشکنی.
 زەرفە کە داخرابوو، بە لام هێندە بە سووکی داخرابوو
 کە دەیتوانی بە ئاسانی بیکاتەو. تەنیا پارچە کاخە زیکی
 تێدا بوو، چەند دێرێکی چاپکراو بە زمانی ئەلمانی
 لە سەر بوو، لە خوارەو هیش، واژۆی فرانز کافکا:

Leparden im Tempel

Leoparden brechen in den Tempel ein und saufen die
 Opferkrüge leer; das wiederholt sich immer wieder;
 schliesslich kann man es vorausberechnen, und es wird
 ein Teil der Zeremonie.

ماوسی دە جار لە سەر یەک دەقە کە ی خویندەو. لە گەل
 هەر خویندەو دە یە کیشدا بیئومیدیە کە ی گەرەتر دەبوو.
 سەرەتا نەیدەتوانی لە هەموو وشەکان تی بگات.
 ئەلمانییە کە ی هێندە باش نەبوو. تەنیا شتیکی پوون

ناو نیشانه‌که‌ی بوو: پلینگه‌کانی ناو په‌رستگاهه. ^{۱۱} له
 به‌شه‌کانی تر ږوونتر بوو، به‌لام که‌متر ئالوز نه‌بوو.
 چی پې ده‌کرا؟ مه‌حال بوو نه‌پنځه‌که‌ی بدوژیته‌وه به‌بی
 نه‌و پارچه‌کاخه‌زه‌ی ونی کړدبوو، که ده‌بوو کليلی
 ئاشکرا کړدنی نه‌و په‌یامه‌ی لیږده‌دا شاردرابوو ده‌و،
 چونکه نه‌و پارچه‌کاخه‌زه‌ چنده وشه‌یه‌کی له‌مه
 ه‌لده‌بژارد و چنده وشه‌یه‌کی تری بو زیاد ده‌کړد.
 کاره‌که‌ی به‌ره‌و شکست ده‌چوو. ه‌موویشی به‌ هو‌ی
 ناشایسته‌یی گه‌مژانه‌ی خو‌یه‌وه بوو. له ئاوینه
 شکاوه‌که‌دا له‌ خو‌ی ورد بوو ده‌و. ه‌ناسه‌یه‌کی قوولی
 ه‌لکیشا. ئارام ببه‌ره‌وه، به‌ خو‌ی گوت، ه‌ول بده ئارام
 بیت، ه‌ول بده بیر بکه‌یته‌وه. بریاری دا ه‌نگاو به
 ه‌نگاو ږووبه‌ږووی کیشه‌که بی‌ته‌وه. به‌لام یه‌که‌م
 ه‌نگاو چی بوو؟ ده‌بوو له‌و شته تی بگات که له‌و
 کاخه‌زه‌دا به‌ نه‌لمانی نووسراوه. په‌نگه دواتر بتوانیت
 نه‌و وشانه ئاشکرا بگات که به‌ره‌و ئامانجه‌که‌ی ده‌به‌ن.
 نه‌لمانیه‌که‌ی ه‌ینده باش نه‌بوو له‌ ده‌قیک تی بگات که
 پی‌ی وا بوو ده‌قیکی نه‌ده‌بی‌یه. پی‌یست بوو
 وه‌ر بگړدریت بو زمانی ږووسی، یان له‌وه‌یش باشتړ،

---

^{۱۱} له ناو نیشانی کتېبه‌که‌دا وشه‌ی (Leopard) هاتووه، که په‌کیکه له‌ جوړه‌کانی
 پلینگ، له‌ زمانی کوریددا وشه‌کانی (به‌ود) و (وژمان ه‌یه که ه‌یچ په‌کټکیان به
 مانای leopard نایه‌ن، بویه به‌ باشمان زانی وشه‌ گشتیه‌که، پلینگ، دابنځین.

بۆ يىدى. بەلام كى ئەو دەكات؟ بىگومان پىاوه
پىرەكەى پەرستگاگە! مەگەر ئەو يارمەتى پىشكەش
نەكرد؟ رەنگە وەرگىرانەكە ھەندىك پارەى تى بچىت،
بەلام شايەنى بوو. برىارى دا دەستبەجى برۋات بۆ
پەرستگاگە. بەلام پىش ئەوەى برۋات، دەقەكەى لەسەر
كاخەزىكى تر نووسى. نەيدەتوانى دەقە ئەسلىيەك
پىشانى ھىچ كەسىكى تر بدات، لەبەر يەك ھۆكار:
واژۆى كافكاي لەسەر بوو. كارىكى ھەلەشەنە بوو،
مەگەر تەنیا ھۆكار بەخۆوہنازىنى نووسەرەكە بووبىت.
وا ديار بوو دوكتور فرانز—كە وەك ماوسى تازەكار
بوو—پىويست بوو يەك—دوو شت لە بارەى خاكىتى
شۆرشگىرانەوہ فىر بىت.

كاتىك ماوسى گەيشتە ئالتنوشول، پىاوه پىرەكە لەگەل
كۆمەلىك گەشتىارى ئەمەرىكى لە دالانەكەدا بوون.
چىرۆكى گۆلەمى بە ئىنگلىزى بۆ دەگىرانەوہ، بە
ورەكارى و چوستىوچالاكىيەكەوہ كە گرانپوشى
مىوانەكان ھۆكارەكەى پوون دەكردەوہ. پىاوه پىرەكە
قسەكانى تەواو كرد و سوپاس و بەخشىشى
بەخشندانەى لە مىوانەكان كۆ كردهوہ، تەنیا دواى ئەوہ
ئاورى لە ماوسى دايەوہ. بە گالتەجاريەوہ پرسى،
”ديسانەوہ تۆ؟ شەرەفى چىم پى دەبەخشىت؟“

دهمه ویت داوايه کت لی بکه م. دهمه ویت شتیکم بو
وهر بگیزیته سهر ییدی.

من وهر گیز نیم، پیاوه پیره که گوتی.
ده زانم. به لام تو به زور زمان قسه ده که یت. . . . هر
ئیتا بینیم چیرۆکی گوله م ت به ئینگیزی ده گیزا یه وه. . . .
باشه، پیاوه پیره که ئاهیکي هه لکیشا، به و مهرجه ی
زور دوورودریژ نه بیت.

به هیچ جوریک دوورودریژ نییه. ماوسی کاخه زه که ی
له گیرفانی دهره ئینا و دایه پیاوه پیره که. ته نیا ئه م چه ند
دیره یه. پیاوه که ده که ی خوینده وه و جاریکی تریش
خویندییه وه.

به سهر سه پرمانه وه گوتی، ئه م شته زور نامۆیه. ئه مه
چییه؟ گه مه یه، مه ته له؟

زیک وایه، مه ته له، ماوسی گوتی، مه ته له و پاره شم
له سهر داناوه. گره وم له گه ل پیاویکدا کردووه که له
هوتیله که ده مینیتته وه. به قسه ی ئه و تا ئیتا که س له
وه لامی ئه م مه ته له نزیک نه بووه ته وه. من ته حه داکه م
قبوول کردووه و ئاماده م نه ئینی ئه م شته شی
بکه مه وه. خۆت ده زانیت: ئیمه ی جوو حه زمان له
که مه ی وشه یه.

پیاوه پیره که پیکه نی: زور راسته. یارمه تیت ده ده م،
به لام به مهرجیک: ئه گه ر گره وه که ت برده وه، به شی

خۆم دەوئیت. پوختەى چىرۆكەكەى بە يىدى گىرايه وه. ماوسى ئەوهى زانى كە پلینگەكان چوونەتە ناو پەرستگاكه وه و هەرچى لە جامە پىرۆزەكاندا بووه تا دواىلۆپ خوار دوويانەتە وه؛ ئەم كارەيش هينده دووبارە بووهتە وه كە لە كۆتاييدا هەموو كەس بە ڕووداوهكەى دەزانى، دواچارىش ديمەنەكە بووهتە بە شىك لە سرووتەكە. "كەواتە؟" پياوه پىرەكە پرسى، "دەزانى مەبەستى چييه؟"

ماوسى گوتى، "نەخىر، نازانم. تۆ دەزانىت؟" "من؟ جا من چىم تا بزانم؟ ئەگەر وهك حاخام يودا لۆفى شتىكم دەر بارەى كابالا بزانييا، رەنگە بمتوانييا يارمەتيت بدهم: كابالييهكان مامۇستاي ليكدانە وهى ماناي شتى رازناميژن. بەلام وا نيم، من تەنيا شامە سيكم. ئەگەر بكرىت ئەمە بە خۆم بلیم، من پياويكى تيگەيشتووم، زمانزانيكى باشم. بەلام سنوورى خۆم دەزانم. دەبىت بە دواى كەسيكدا بگەرئيت تواناي ليكدانە وهى ئەم نووسينانەى هەبىت." "كى؟"

"نازانم،" پياوه پىرەكە گوتى، پاشان بە شيۆهيهكى گالته ناميژ بەردەوام بوو، "رەنگە فرۆيد بتوانىت شتىكت پى بلىت. ئەو خەون ليك دەداتە وه، رەنگە بتوانىت ئەم شتەش ليك بداتە وه كە لە پوختەى مۆتەكەيهك دەچىت."

که میک پیکنی. "به لام فرۆید زۆر دوور لیږه دهژی، له
ښتیا. . . هر به راستی نازانم کي ده توانیت یارمه تیت
بدات."

"باشه،" ماوسی ئاهیکي هه لکیشا، "به هر حال،
سو پاسگوزاری یارمه تییه کانتیم." هه ندیک پاره ی دا به
پیاوه که، به لام ئه و وه ری نه گرت. "نه خیر، هیچم قه رزار
نیت. ته نیا ویستم یارمه تیت بدهم." ماوسی به
سو پاسگوزارییه وه مالئاوایی کرد.
پیاوه که گوتی، "جار جار سه ر بده، به لام ئه م مه ته لانه م
بو مه ینه."

ماوسی گه پرایه وه بو هوتیله که. پیاوه که له پشت میزی
پیشوازییه وه ته ماشایه کی گالته چارانه ی کرد: "له
پیاویکی شپړزه ده چیت. وا دیاره له چاره سه رکردنی
کیشه کانتدا سه رکه وتوو نیت." پروو خساری گرژ
کرده وه، "له بیرت بیت، رۆژه کانت که م ده بنه وه. کاتیش
تیده په ریت."

ماوسی به پلیکانه که دا رۆیشته سه ره وه، چو وه
ژووره که یه وه و ده رگا که ی داخست. بریاری دا که
بیئومید نه بیت. دوا جار توانیووی چه ندین ئه زموون
تیپه ریښت: گه یشته بو وه پراگ، ده قه که ی وه رگرتبوو.
به لام وشه نه ینییه که ی پی نه بوو که یارمه تی ده دا له

نهنییه که تی بگات. بۆیه ده بوو خۆی وشه نهنییه
بدۆزیته وه.

دهفته ریک و پینووسیکی له جانتاکه ی دهرهینا و
دهقه که ی بهو شیوهیه نووسی که شامه سه که وهری
گیرابوو. جاریکی تر خویندییه وه. پاشان دهقه که ی
کافکای دهرهینا و هینده به راوردی کردن هتا دنیا بوو
له وهی که وشه به وشه ی نه وهی که به ئه لمانی
نووسرابوو تیگه یشتوو.

(تیگه یشتوو؟ له وانیه. ئه م کافکایه ئالۆز بوو. ئه گهر
بکرایه، ماوسی ته له فۆنه که ی دهرهینا و دهستی ده کرد به
گه ییکردن: من تیناگه م چیت نووسیوه، هاوړی کافکا.
داوا ی لیبوردن ده که م که وا ده لیم، به لام تیناگه م. رهنگه
دهقه که ی تو سه ره تای قوناغیکی نو ی بیت له نه ده بدا.
جوړیک له نه ده ب که له ویدیو توانای زۆرینه ی
خوینه رانه وه بیت. به لام هاوړی، ریگه م بده بیرسم: ئایا
ده کریت نه و شته ی له ویدیو توانای زۆرینه ی
خوینه رانه وه یه شوړشگیرانه بیت؟ بو نموونه، من. من
پوشنبیر نیم، که سیکی ئاساییم، جوویه کی لادییی
ئاسایی که باوه ری به شوړش هیه وه ک ریگه یه ک بو
کوړینی ژیا نی خۆی و گه له که ی — ئایا مافی نه وه م نییه
ده قیکم پی بدریت که بمدوینیت، که په یامیکی
پیشکه و تنخوازی پی بیت؟ هاوړی، جووه لادییییه

ئاسايىيەكانىش مروڧن، ئەوانىش پىويستيان بە كىتەبە.
هەندىك بە خۇتدا بچۆۋە و جارى داھاتوو كە شتىكى
ۋەك پلىنگەكانى ناو پەرسىتگاكت دەنوو سىت، بىرىك
لەوانىش بکەۋە.)

ئەگەر جانتاگەى شانى پى بوايە—ئىستا هەنگاۋى
دوۋەمى ئەۋە دەبوو پارچەكاخەزەگەى خۆى بخاتە
سەر دەقى پلىنگەكانى ناو پەرسىتگاكت بۆ ئەۋەى دەقەكە
لىك بداتەۋە. كۈنەكانى سەر كاخەزەكە چەند
ۋشەيەكيان لە دەقەكەى كافكا هەلدەبژارد. بە
خستەسەرى ئەۋ ۋشانەى كە لەگەل خۆى هینابوۋى،
پەيامە راستەقىنەكەيان ئاشكرا دەکرد. بەبى ئەۋ كۆدە
چۆن بەردەوام بىت؟

دەستپىك، دەبوو ۋشە سەرەككىيەكان ديارى بكات. ئەۋ
ۋشانەى كە دەكرا بۆ ئەركىكى شۆرشىگىرانە مانايەكيان
هەبىت. بۆ نموۋە، ۋشەى ۋەك "چوۋنە ناۋ" ناكىرىت
سەر بەۋ كۆمەلەيە بىت چۈنكە پىشنىارى هېچ شتىك
ناكەن، ئاماژە بە هېچ پەۋتىكى كارکردن ناكەن. چوۋنە
ناۋ... كۆى؟ چوۋنە ناۋ... كەى؟ چوۋنە ناۋ...
چۆن؟ چوۋنە ناۋ... بۆچى؟ ماۋسى ھەزى لە ۋشەكە
بوو و پىى ۋا بوو بویرانە و شۆرشىگىرانەيە، بەلام
دەبوو ددان بەۋەدا بنىت كە خۆى لە خۆیدا مانايەكى
نىيە. نە "دەچنە ناۋ"سى پۈۋلەپىش و نە "دووبارە

دهبیته وه ئی په رچه کرداری؛ باشتړ وا بوو جهخت بخاته
سهر ناوه کان، به ئاوه لئاوه کانه وه بیټ یان بی ئاوه لئاو.
له کوتاییدا هر شتیک به رجه سته بیټ، ده کریت ناوی
لی بنریت.

دوای بیرکردنه وه بو ماوه یه کی زور، هیلی به ژیر
وشه کانی پلینگه کان و په رستگا و جامه پیروزه کان و
سرووت دا هیتا. با به پلینگه کان ده ست پی بکه یین.
ماوسی هرگیز پلینگی نه بینیبوو، نه شیر و نه به وړ و
نه په شه پلینگ و نه هیچ کام له و ئاژه له درندانه. له
گوند زور باسی گورگ ده کرا و ریواره کانیش لیان
ده ترسان، به لام ماوسی ته نانه ت گورگیشی نه بینیبوو.
ئه زموونی له گهل ئاژه له کیویه کاند س نووردار بوو له
چوارچیوهی کتیبیک کی کون و وینه داری مندا لاند به
زمانی پووسی، به ناو نیشانی گه شتیک به ناو
ئه فهریکارا. وینه یه ک که هیشتا ختو وکه ی یاده وه ری
ده دا، چند ئاژه لیک کیوی خیزانه پشیله بییه کانی
پیشان ده دا، به لام کامیان پلینگ بوو؟ ئه وه یان نه بوو که
قژی هه بوو: شیر قژی هه یه. په شه که یش نه بوو:
په شه که په شه پلینگ بوو.

بیکومان ناسینه وهی ئاژه له که گرنګ نه بوو. گرنګ ئه وه
بوو بزانت چوڼ ده کریت پلینگ بیټه ئامانجی کاریکی
شور شکیرانه. ماوسی نه یده توانی وه لامی ئه و پرسیاره

بداتهوه. ئايا بىرۆكه كه ئهوه بوو بىروات پهلامارى
پلینگهكان بدات؟ ئهگەر وا دابنیت له باخچهی ئاژهلانی
پراگدا پلینگیک ههیه؟ ئهی بۆچی؟ تروفسکی چی ههبوو
بهرامبهه پلینگهكان؟

دهكریت پلینگ هیمای شتیک بیت. پلینگ ئاژهلیکی
کیویه. سهرمایه داران له ته ماعیاندا بۆ قازانج و له
چه و ساندنه وهی پرولیتاردا درندهن. پێ دهچوو كوشتنی
پلینگیک له باخچهی ئاژهلانی رینگهیهك بیت تا پیشانی
سهرمایه داران بدریت كه رۆژهكانیان روو له کوتایین.
ماوسی بیری کردهوه، بهلام کریکارانیش کاتی
داواکردنی مافهكانیان، یان کاتی مانگرتن، درندهن. به چ
رینگهیهك درندهیی چینیك له درندهیی چینیکی تر جیا
بکریتهوه، به چ رینگهیهك درندهیی روهله پیش له
بهرامبهه کهی که درندهیی پهچه کردارییه جیا
بکریتهوه؟ ئايا وهلامه كه ئهوه بوو كه دهبوو پهيامیکی
روونكه رهوه لای پلینگه كوژراوه كه وه به جی بهیلت و
تییدا ئهوه روون بکاته وه كه ئاژهله كه وهك نمونهیهك
بۆ دهسهلاتداران کراوته قوربانی؟

رهنه کۆی کاره كه په یوهندی به پلینگى راسته قینه وه
نه بوو بیت. پلینگهکانی ناو په رستگا كه زۆر رپی تی
دهچوو ناویکی نهینی بیت—که میك نامۆ بوو، بهلام ئايا
نامۆی جهوه ره شۆرشگیر بوون نییه؟—ناوی نهینی

شانەيەکی ترۆتسکیستەکان بووییت لە پراگ، ئەو
 شانەيەکی دەبوو لە ئەنجامدانی کارەکاندا یارمەتی
 بدەن. دواجار، کافکا گوتبووی کە پلینگەکان
 پەرستگایەکیان داگیر کردوو، کاریک کە بە دانیایییەو
 شۆرگێرەکان ئەنجامیان دەدا: بۆ ئەنجامدانی ئەو
 کارەیش دەچوونە پال پەوتی حەتمیی میژوو. بەلام،
 ئینجا بەشەکی تر کەمیک لۆژیکی گێرانەووەکی
 شیواندبوو—یان زۆریش شیواندبوو—چونکە
 پلینگەکان پەرستگاکەیان داگیر کردبوو نەک ئەوەی
 بیرووخێن، نەک بۆ ئەوەی بازرگانانی باوەر پراوەدوو
 بنن؛ قەشەکان، گوتارخوینەکان، حاخامەکان. نەخێر،
 پلینگەکان دەچوونە ئەوی تا لە جامە پیرۆزەکان
 بخۆنەو. بۆ ئەو کارە دەکەن؟ ئەوە تەنیا بیانوویەکی
 نەبوو بۆ خواردنەو کحول، چونکە کافکا لەوەدا پوون
 نەبوو چی لەناو جامەکاندا بوو. ئەو کەواتە ئەو کارە چ
 مانایەکی هەبوو؟ ئایا دەکرا پلینگەکان ئەو درێندانە بن
 کە راهێنراوون بۆ بەرگریکردن لە پیاوانی ئایینی و لە
 چینی دەسەلاتدار؟ ئەو ئەگەر وا بێت، ئەو کاتە
 ناوەنەتییەکی نەدەبوو هێمای میلیشیایەکی راستەرەو؟
 لە لایەکی ترەو، وا دابن کە پلینگەکان ئاماژە بوون بۆ
 شۆرشیگێرەکان، ئەو کاتە لایەنێکی مەتلەئاسای تری
 دەبوو: دواوەمین بڕگەی دەرکە. هێرشێ پلینگەکان لای

كافكا بووبووه پرووداویکی پیشبینیکراو. باشه، دهکرا
 کاری شورشگیرانه پیشبینیکراو بیت؟ ئایا جهوههری
 شورش ریکورپوون پیشبینینهکراوی و کتوپرییهکی
 نییه، نهو دهمه ی قهلاکانی دهسهلات به گهردهلولویک
 رادهمالیت؟ ئایا پلینگهکانیش، وهک كافکا له
 نووسینگهکهیدا، کاری روتینیان دهکرد—با وا
 دابنن—هیرشهکان، هر که بوون به شتیکی
 پیشبینیکراو، دهبن به بهشیک له سرووتهکه. ئایا نهوه
 مانای کۆکبوون و گونجان بوو لهگهلهها
 بورژوازییهکاندا؟ یان، له دیدی كافکاوه، ئایا ئاژهلهکان
 له حکوومهتیکی هاوپهیمانییدا دهسهلاتیان گرتووته
 دهست؟ بهلام هاوپهیمانی... ئی... هاوپهیمانی...
 بهلام کهترین شت بگوتریت، هاوپهیمانی بیرۆکهیهکی
 مهترسیدار بوو. یۆسی ههمیشه دهیگوت حکوومهتی
 هاوپهیمانی تهنیا نهو کاته گونجاوه که حیزبی
 شورشگیر به پرهنسیپهکانی خویهوه پهیوهست بیت،
 بهلام تهنانهت لهو کاتهیشدا، تهنیا به شیوهیهکی کاتی و
 له پیناو بۆردانی دوژمنه بههیزهکانیدا. پاش بهزاندنیان،
 دهیت شورشگیرهکان خویان لهو هاوسهفهراوه پرزگار
 بکهن و تهنانهت بیانخه نه سهر بهلهمی یاخیبووان^{۱۲}—

^{۱۲} نهو بهلهمه بچوکهکی که له نهزیتی چاته دهریاییهکاندا کهسی یاخیبووی دهخریته
 سهر و دهتریریته دهراوه وهک سزای مهرگ.

به مانايه کی مه جازی —يان ته نانه ت هيندهيش مه جازی
نا.

دوا جارش، كه مترين شت بيليت ئه وهيه كه ئه م پلينگانه
ئاژه لی سهر به گو به نكن. چۆن بگه يته دهره نجاميك له
باره يانه وه؟ ماوسي په نای برده بهر تا قيردنه وهيه کی
خه يالی، بيانه ينيته به رده م دادگای گهل — دادگایه ک كه
خوی تيدا ده بووه دادوهر و داواکاری گشتی و
به رگریکار. ئه رگومينت و دژه ئه رگومينت له مشتومريکی
راسته قينه دا به دواي يه کدا ده هاتن. له پر راستيه كه
ئاشکرا بوو و ئه و، وه کو دادوهر، حوكمه كه ی راگه ياند:
ده كه كه ی كافكا پلينگه كانی وه ک پولیک درنده ی ته و او
شه رانگيز ناساندووه كه توانای تيكشكاندن كوتترين
به هاكانيان هيه. چ جوره درنده يه ك؟ درنده ی
بورژوازی. مانيفستو له باره ی ئه م باب ته وه ته و او
پوون بوو. "بورژوازی په يوه ندييه دهره به گايه تی و
باوكسالاری و سرو شتييه كانی ئيفليج كردووه؛
شه يدایی ئايینی و جوشو خرؤشی سوارچاکی و
سۆزگه رايبی ره مه كييانه ی له ئاوی سارد و بيگيانی
مه زنده كردنی ئيگوييانه دا نوقم كردووه (هاوشيوه ی
ئه و مه زنده كردنه ی كه وای ده كرد گه رانه وه ی
پلينگه كان شتيکی پيش بينيکراو بيت). بورژوازييه كان
ههره مه كانی میسر و جوگه ئاوديرييه كانی رۆما و

کاتیدراییه گوتیکهکانیان^{۱۲} هه موو بییه ها و بیمود
 کردبوو—بینگومان، پیویست به گوتن ناکات، هه موو
 په رستگا کانیش به شیوه یه کی گشتی. به کورتی،
 دهقه که—میتافوریک له سهر بنه مای مانیفیستو—داوای
 له ماوسی نه ده کرد به دواي کومه له یه کدا بگه ریت که
 ناوه نه یییه که یان پلینگ بیت، به لام هاوکات داوایشی لی
 نه ده کرد هیچ پلینگیک بکوژیت. ئه گهر هه موو ئه مانه له
 په یامه شیکراوه که ی کو تاییدا دهر بکه ون، ئه وا خیزانه
 پشیله یییه کان ئه وپه ری وهک ئاماژه سوودیان لی
 ده بینریت. ئاماژه به چی؟ ئه وه یان دواتر ده دوزیته وه.
 ئیستا ده توانیت بچیته سهر سییه م وشه ی سهره کی.

دوی ئه وه، په رستگا. ئیستا له سهر بنه مایه کی جیگیرتر
 بوو. په رستگا، جا ههر جوړیک بیت—کاتولیک،
 پروتیسانت، بوودی، جوو—قه لای ئایینه. مارکسیش
 گوتبووی ئایین ئه فیونی گه لانه. که واته هیرشکردنه
 سهر په رستگا به دلناییه وه شتیکی ماقوول بوو. به لام
 بوچی په رستگایه ک له پراگ؟ له روانگه ی ئایینه وه،
 پراگ شاریکی گرنگ نه بوو، به وینه ی رۆما یان
 ئورشه لیم. له وانه بوو له نیوان هه موو کلێساکانی
 شاره که دا یه کیکیان گرنگیه کی تایبه تی هه بیت. به لام

---

^{۱۲} شیوانی تاییه ت به تهلارسانی که له ئه وروپا له نیوان سه ده کانی ۱۶-۱۷ دا باو بوو
 و تییدا تاقی سینگوشه یی تیژ و دیواری به رز و په نجه ره ی گهره به کار ده هینرا.

کامه یان؟ ئەی گرنگییه کە ی چی بوو؟ ئەو خالە
 پیوستی بە پروونکردنەوه بوو. هەروەها
 ئاماژەکردنیش بە جامە پیرۆزەکان، بە کەرەستەکانی
 پەرستگای بێپەرستان. لە رێبازی کاتۆلیکید، هەمان
 بیرۆکە لەو جامانەدا پیشان دەدریت کە بۆ ئامادەبووان
 بە کار دەهێنریت. لە زێر دروستکرا بن یان لە زیو، ئەو
 جامە بە خشل پروو پۆشکراوانە دەشیت پارەیه کی باش
 بکن—پارەیه ک کە شۆر شگێرەکان پیوستیان پی بوو.
 ئاخۆ ئەرکە کە پەییوەندی بە دەستبەسەر داگرتنی (کاتیک
 باسی شۆرش دەکریت، "دزیکردن" وشەیه کی گونجاو
 نییه بۆ ئەو کارە) ئەو جامانەوه هەبوو؟ لەوانەیه.
 دیسان ئاماژەیه کی سیمبۆلی لەگەڵ ماددەدا یەکیان
 دەگرتهوه. ئەوهیش ماقوول بوو.

دواهەمین وشە، بەلام لەوانی تر کەمبایەختر نا،
 "سرووت" بوو. ئایا کارە شۆر شگێرانە کە هەولی دەدا
 سرووتیک تیک بدات یان بێپریت؟ بەلام کام سرووت؟
 ئەی لە کوێ ئەنجام دەدرا؟ ئەوه یان نادیار بوو، زۆر
 نادیار. بەلام دەیتوانی لەو بیرۆکەیهوه دەست پی بکات
 کە شوینی ئەنجامدانی سرووتە کە ئەو پەرستگایە
 دەبیت کە لە دەقە کەدا ئاماژە ی پی کراوه. لانیکەم ئەوه
 گەرانه کە ی ئاسان دەکردهوه.

باشه، پەرستگاكه. به شیوه‌یه‌کی ئاسایی مه‌به‌ست لێی
 کلێسایه. هیچ جۆره پەرستگایه‌کی تر نابێته بابته‌ی
 کارێکی شۆرشگیرانه. بۆ نموونه، له ئالتنوشول چی
 هه‌یه ئه‌نجامی بده‌یت؟ ئه‌و شامه‌سه‌ پیره‌ برفینیت؟
 گۆره‌ گریمانکراوه‌که‌ی گۆله‌مه‌که‌ داگیر بکه‌یت؟ قسه‌ی
 پڕوپووج. ئه‌گه‌ر پەرستگایه‌ک ئامانج بێت، ئه‌وا ده‌بێت
 کلێسایه‌کی مه‌سیحی بێت. به‌لام کام کلێسا؟ ماوسی
 ده‌بوو زانیاری له‌سه‌ر کلێساکان کۆ بکاته‌وه، له‌وانه‌یه
 له‌ نووسینگه‌ گه‌شتیاریه‌کان، یان ته‌نانه‌ت به‌ یارمه‌تی
 پیاوه‌ ئایینییه‌کان خۆیان: ئه‌گه‌ر به‌ شیوه‌یه‌کی لۆژیکی
 بڕوانین، پێگه‌ی دووه‌میان وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ پیاوانی
 ئایینی گۆری خۆیان هه‌لبکه‌نن.

هه‌ستی به‌ برسیته‌ی ده‌کرد. کاتژمێر له‌ یه‌کی پاشنیوه‌رۆ
 لای دابوو و سکی به‌تال بوو. بڕیاری دا بڕواته
 خواره‌وه‌ و پاروویه‌ک بخوات.

له‌سه‌ر شه‌قام به‌ لای رۆژنامه‌فرۆشییه‌کدا تیپه‌ری.
 لاپه‌ره‌ی سه‌ره‌تای یه‌کیک له‌ رۆژنامه‌کان، براقو لیدو،
 وینه‌ی خۆپیشاندانیکی کریکارانی له‌سه‌ر بوو:
 مسته‌کۆله‌یان هه‌لبڕیوو به‌ ریدا ده‌رۆشتن. پرسیاوی
 له‌ رۆژنامه‌فرۆشه‌که‌ کرد ئه‌وه‌ چ رۆژنامه‌یه‌ک بوو.
 "تۆرگانی حیزبی سۆشیالیسته‌." پیاوه‌که‌ وه‌لامی دایه‌وه‌.

باشه، پەرستگاكه. به شیوهیه کی ئاسایی مەبەست لیتی
 کلێسایه. هیچ جۆره پەرستگایه کی تر نابیتە بابەتی
 کارێکی شۆرشگیرانه. بۆ نموونه، له ئالتنوشول چی
 ههیه ئەنجامی بدهیت؟ ئەو شامەسه پیره برفینیت؟
 گۆره گریمانکراوه که ی گۆله مەکه داگیر بکهیت؟ قسه ی
 پروپوچ. ئەگەر پەرستگایه ک ئامانج بیت، ئەوا دەبیت
 کلێسایه کی مەسیحی بیت. بەلام کام کلێسا؟ ماوسی
 دەبوو زانیاری لەسەر کلێساکان کو بکاتهوه، له وانهیه
 له نووسینگه گهشتیارییهکان، یان تەنانەت به یارمهتی
 پیاوه ئایینییهکان خۆیان: ئەگەر به شیوهیه کی لوژیکی
 بروانین، پێگهی دووهمیان وهک ئەوه وایه پیاوانی
 ئایینی گۆری خۆیان ههلبکهتن.

ههستی به برسیتی دهکرد. کاتژمیر له یهکی پاشنیوه پۆ
 لای دابوو و سکی بهتال بوو. بریاری دا برواته
 خوارهوه و پاروویهک بخوات.

لهسەر شهقام به لای پۆژنامه فرۆشییه کدا تیپه پری.
 لاپه ره ی سه ره تای یه کی ک له پۆژنامه کان، براقو لیدو،
 وینه ی خۆپیشاندانیکی کریکارانی لهسەر بوو:
 مسته کۆله یان ههلبریبوو به پێدا ده پۆیشتن. پرس یاری
 له پۆژنامه فرۆشه که کرد ئەوه چ پۆژنامه یه ک بوو.
 "ئۆرگانی حیزبی سۆشیالیسته." پیاوه که وهلامی دایه وه.

حیزبی سۆشیالیست: ئەو بىرۆكەيەكى دا بە ماوسى.
ئەو زۆر خۆشى لە سۆشیال ديموكراتەكان نەدەھات—
رېفۆرمخووازە دەستەمۆكان، ئەو ناووناقۇرەي
گالتەجارانەي یۆسى بوو بۆ ئەوان—بەلام بە
دلىياییەو ئەوانىش بە رادەي ئەم رقیان لە
راستەرەوكان بوو. لەوانە بوو بتوانن ھەندىك زانیاری
لە بارەي ئەو پەرستگایەو پى بدن كە دەبوو بەبەتی
ئەركەكەي.

پرسیاری شوینى نووسینگەي رۆژنامەكەي لە پیاوھە
کرد. دوور نەبوو. ماوسى برىتیيەكەي لە بىر چووەو
و راستەوخۆ بەرەو ئەوى رۆیشت.

نووسینگە بچووكەكە چۆل بوو. تەنیا رۆژنامەنووسىك
لەوى دانىشتبوو كە بە توورەي لەسەر چاپكەرەكە
خەرىكى كارکردن بوو. ماوسى چووە پىشەوە بۆ لای
میزەكەي. پیاوھەكە، بەبى ئەوەي چاوە لەسەر كاخەزەكە
ھەلبریت، گوتى: "چیت دەویت؟"

"وەك ئەوەي... ماوسى دەستى كرد بە قسەکردن.
"برۆ سەر مەبەستەكە،" رۆژنامەنووسەكە پىی برى.
"رېك برۆ سەر بابەتەكە. ئەمە رۆژنامەيە، خۆ كورسى
دانپیانان يان يانەي دلە تەنیاكان نيە. ھىندە كاتمان نيە
بە فېرۆي بدەين. پىم بلى چى تۆي گەياندوووتە ئیرە؟"

ماوسی پئی گوت که ریواریکی نامۆیه و وهکو ئهو بیروباوپی سۆشیالیستی ههیه (خۆی له گوتنی وشه "کۆمونیست" پاراست)، ههروهها کاتیک رۆژنامهکه یانی بینیه وای لی کردوو پهروشی سهردانکردنی نووسینگه که یان بیت و داوای چهند زانیارییه کیشیان لی بکات. "چ زانیارییه که؟" رۆژنامه نووسه که به پهقییه وه لی پرسى.

ماوسی، که هیشتا به پیوه وه ستابوو، ورده ورده نائاسوودهیی په ریشانی دهکرد، وهک ئه وهی لیپرسینه وهی له گه لدا بکریت. "زانیاری دهرباره ی پراگ." "بیگومان. به لام چ زانیارییه که دهرباره ی پراگ؟" "دهرباره ی چهند شوینیکی دیاریکراوی پراگ." "چ شوینیکی پراگ؟"

"کلیسا، بۆ نموونه. شوینی خواپهرستی، به گشتی." "کلیسا؟ شوینی خواپهرستی؟ تى ناگهم. تۆ نه تگوت چه پرهویت؟ هینده ی من بزنام، چه پره وهکان کاریان به کلیسا و په رستگاوه نییه. به لام به هه ر حال: تۆ له چی دهگه ریت؟"

"پیان گوتووم،" ماوسی وهخت بوو له نیگه رانیدا دهستی دهکرد به گریان، "که لی ره، له پراگ، که نیسه یه کی زۆر دهوله مهند و پر له شتی گرانبه ها ههیه، که جامهکانی... ده زانیت ئه وانیه قه شهکان له

ماوسی پئی گوت که ریواریکی نامۆیه و وهکو ئه و
 بیروباوپی سۆشیالیستی ههیه (خۆی له گوتنی وشه ی
 "کۆمۆنیست" پاراست)، ههروهها کاتیک رۆژنامه که یانی
 بینیه وای لی کردوو هه رهۆشی سهردانکردنی
 نووسینگه که یان بیت و داوای چه ند زانیارییه کیشیان لی
 بکات. "چ زانیارییه ک؟" رۆژنامه نووسه که به رهقییه وه
 لی پرسی.

ماوسی، که هیشتا به پیوه وهستا بوو، ورده ورده
 نائاسووده یی په ریشانی ده کرد، وهک ئه وه ی
 لیپرسینه وه ی له گه لدا بکریت. "زانیاری ده باره ی پراگ."
 "بیگومان. به لام چ زانیارییه ک ده باره ی پراگ؟"
 "ده باره ی چه ند شوینیکی دیاریکراوی پراگ."
 "چ شوینیکی پراگ؟"

"کلیسا، بۆ نموونه. شوینی خواپه رستی، به گشتی."
 "کلیسا؟ شوینی خواپه رستی؟ تی ناگه م. تۆ نه تگوت
 چه پره ویت؟ هینده ی من بزانه م، چه پره وه کان کاریان به
 کلیسا و په رستگاوه نییه. به لام به هه ر حال: تۆ له چی
 ده که رییت؟"

"پتیهان گوتووم،" ماوسی وهخت بوو له نیگه رانییدا
 دهستی ده کرد به گریان، "که لی ره، له پراگ،
 که نیسه یه کی زۆر دهوله مه ند و پر له شتی گرانبه ها
 ههیه، که جامه کانی... ده زانییت ئه وانه ی قه شه کان له

نويژى به كۆمهلدا به كارى دههينن. . . زۆر به نرخن. . .
پييان گوتووم ئالتوونن. . .

پۇژنامه نووسه كه به تهواوى كهوته گومانه وه. ماوسى
زانى هوكاره كهى چى بوو. كهسيكى نامۆ هاتووه بۆ
نووسينگه پۇژنامه كه و پرسىياري نامۆ دهكات.
پۇژنامه نووسه كه مافى خويه تى ورياي خوى بيت.
ماوسى ههولى دا خوى راست بكاته وه. "دهتوانيت
متمانم پى بكهيت، هاوپى، من لايهنگرى ئيوهم، منيش
ژيانم خستووته سهر ئه و بىرۆكهيه، بىرۆكهى گۆرپنى
ئه و جيهانه ناداپهروه رانهى تىيدا دهژين و دروستكردى
كۆمهلگهيهكى نوي. ته نانهت دهتوانم ههر ئىستا
ئىشتيراكيش له پۇژنامه كه تاندا بكه م. ناليم ئىشتيراكيكى
درىژماوه، ئىستا پارهم كه م پييه، به لام دهتوانم شهش
مانگ دابين بكه م." به لام پۇژنامه نووسه كه هيج كام له و
قسانهى به ئه قلدا نه چوو.

"ته ماشاكه، گرنگ نيه به لامه وه چه پ بيت يان راست:
ئه گهر زانياريت له بارهى كلتساوه دهويت، پرسىيار له
قه شهيهك بكه، له من مه پرسه."
"به لام. . ."

پياوه كه به دهم هه ره شه كردنه وه هه ستايه پى. "گوى
بگره، مۆرهيه كى كرد، ئيشوكارم ههيه، ناتوانم كاتى

زیاتر له گډل تودا به فیرو بدهم. برو دهره وه، نه گینا خوم
دهتکه مه دهره وه.

ماوسی به خه مباری نووسینگه که ی جی هیشت. هه لیکی
گرنگی یارمه تی له دهست دا—ئه ویش به هو ی
ناشایسته یی و گه مژه یی ته واوه وه. ئیستا چی؟ بو لای
کی پروات؟ بو لای کافکا؟ کافکای ئالوز؟ بیسوود بوو.
کافکا ئیشی خوی ته واو کرد بوو؛ نه و کتوپر دهقه که ی
خوی هینابوو بو هوتیله که. نه یده توانی له وه زیاتری لی
داوا بکات. جوویه کی بچکوله ی گه مژه ی روزه لات ی
ئه وروپا، جوویه کی بچکوله ی گه مژه که جار دوا ی
جار هه موو شتیکی تیک ددها، نه یده توانی هیچ شتیکی له
کافکا داوا بکات. "گه مژه!" له ژیر لیوه وه کوتی، "من ته نیا
گه مژه یه کم، یوسی داماو نه یده زانی چ کاریک دهکات
که داوا ی له من کرد ئه رکه که ی بو جیبه جی بکه م؛ ته نیا
له بهر نه وه ی نه قلی له دوخیکی ئاساییدا نه بوو، بو یه
نه وه له یه ی کرد.

به رده وام بوو له سهر رویشتن، ئینجا چاوی که و ته سهر
کلنسیایه کی زور کون که له قه لای هاردشین وه دوور
نه بوو. له پر، ترووسکایی ئومیدیک: بلی نه مه نه و
په رستگایه بیت که له دهقه که دا ئاماژه ی پی کراوه؟
به ره و نه وی رویشتن.

ئەو ەيەكەم جار بوو لە ژيانيدا بىرواته كلىساىەكەو. كارىگەرئىيەكى ئائىساىى ەبوو لەسەرى، وەك ئەو ەى جىهانى ئاساىى بەجى ەشتىت و پىى نابتە ناو جىهانىكى ترەو، جىهانىكى نامۆ و خۆسەپىن. تەلارسازىيە شكۆدارەكەى، مىحرا بەكان، مۆمە ەلكرائەكان، وىنەى قەشەكان، ەممو ئەو شتانە سامى پى دا—تەنانەت ترساندىشى. نەخىر، چىتر لە سىناگوگە بچووكە سادەكەى چىترئۆفىتسكى دا نەبوو، چونكە دواجار ئەو سىناگوگە پەرستگاي راستەقىنە نەبوو: بىناىەكى لەداردروسىكرائى كوئى داتەپىو بوو، كە تىيدا جوو ەكان كو دەبوونەو ە بو نوژكردن و گورانىگوتن و سەماكردن و شەركردن—شوىنىك كە تەنبا فەقىرئالانە نەبوو، بەلكو جەنجالىش بوو. بەلام ئەم كلىساىە پەرستگا بوو. لىرەدا لە حزوورى بوونىكى نەبىنراو و بەهيزدا بوو؛ عىرفان ئامادەگى ەبوو، تەنانەت ەناسەدانىشى دژوار دەكرد. شوىنىك نەبوو كە ماوسى بتوانىت بە تەنبا بىرواته ژوورەو. خۆزگە يۆسى لەگەلدا بوایە. يان ئەگەر يۆسىيش نا، خۆزگە مانىفىستوكەى پى بوایە تا بىپارىزىت و بەرگرى لى بكات. . . . بەلام نەخىر، ئەو بەجىهئىلراو و تەنبا بوو. دەبوو دژى مەلىكى بەرگەنەگىراو بوەستىتەو ە بو ئەو ەى رانەكاتە دەرەو: لەسەر شەقامەكە، تەنانەت

شەقامى شارىكى نەناسراۋىش، لەگەل مرقۇدا دەبوو
نەك لەنيو رۇخە ناديار و بەھىزەكاندا.

بەلام رەتى كىردەوە ملكەچى ئەو ترسە سەرەتايىيە بىت.
جووہكان لە كلىسا دەرسان، بەلام ئەو وەك جوويەك
لیرە نەبوو، بەلكوو وەك چالاكوانىك. بە كۆششىكى
زۆرەو سەرى ھەلبىرى و بە پارەوہكەدا بەرەو
مىحرابە سەرەككىيەكە رۆيشت. دەيوست جامەكان
بىيىت، دەيوست ھەليان سەنگىت—بە چاوى
شۆرشيگىرپكەوہ نا، بەلكوو بە چاوى بازىرگانىكەوہ—
ئاخۇ دەرەكرا ئەو جامانە بىنە ئامانجى ئەركەكەي؟

لەبەردەم مىحرابەكەدا وەستا. لە ھەمووى خراپتر و
بەژانتەر: مەسىح بەسەر خاچىكى گەورەوہ، ئەو
مەسىحەي كە باوبايرانى ئەم يارمەتیدەر بوون لە
لەخاچدانیدا. ئەو ھىش كارىكى توندوتىژى شۆرشيگىرپانە
نەبوو؛ مەسىح بۆرژوايەكى قەلەو نەبوو بووبىتە ھۆي
چەوساندنەوہ. نەخىر، وەك ماوسىيى بىنى، لەرولاواز
بوو و لە چەند برىنكىشەوہ خوینی لەبەر دەرپۆيشت—
قوربانىيەكى بىھوودە و بىمانا بوو، قوربانىيەك كە تەنيا
ھاوارى بۆ ئاسمان نەدەبرد، بەلكوو گالتەجاريەك بوو
بەسەر ژيانى بنىامين كانتارۇشيچ—وہ. ماوسى دەيىت
لەو ساتەدا چ شتىكى تر بكات جگە لەوہى كرنۆشى بۆ

بیات و داوای لیخۆشبوون بکات، بپارێتهوه بزو
لیخۆشبوون؟

نه خێر، کړنۆش نابات. "ههستنه سه ر پئ، قوربانییانی
دهردی برسیتی. "ماوسی قوربانیی برسیتی نه بوو،
هه رچه نده له و ساته دا سکی به تال بوو؛ به لام سه ره پای
ئه وه یش هه ر قوربانئ بوو، یان لانیکه م لایه نگری
قوربانیه کان بوو، که مه سیحی له خاچدراویشی به
یه کیك له وان داده نا. بۆیه ماوسی دهیتوانی راسته وخۆ
و به بی ترس ته ماشای پروخساری بکات. ته نانه ت
دهیتوانی به لایه نگری خویانی ئه ژمار بکات: "متمانه م
پئ بکه، ماوسی، منیش وه ک تو شۆرشگێرم، منیش له
پیناو شۆرشدا مردم، به لام ئه وان لیم تینه گه یشتن.
په رستگای گه وره گه وره یان بۆم دروست کرد، به لام
من نامه ویت له ناویاندا بم، ده مه ویت له ده ره وه بم،
له سه ر شه قامه کان، له کیلگه کان، له کارگه کان، ده مه ویت
له گه ل جه ماوه ردا کار بکه م، ده مه ویت خۆم برژینمه ناو
جه ماوه ره وه، ته نیا ده مه ویت یه کیك بم له و خه لکه
ئاساییه — وه ک تو، هاوړئ ماوسی."

به لام مه سیح ئه و شتانه ی نه گوت. لانیکه م، ئه و مه سیحه
نا که له که له بی ئه و فیله دروست کرابوو که له
ئه فه ریکا کوژرابوو. له و مه سیحه ته نیا چاوه رپئی ئه وه
بوو په تی بکاته وه و رقی لئی بیته وه: "برۆ ده ره وه،"

ھەي جووي بچووكى بېنرخ، برۇ دەرەو، ھەي جووي
 بېرېزى لادىيى، شوينى تو ئىرە نىيە، شوينى تو
 گوندەكەتە لەنيو كرمەكانى تردا. ئىوۈ دەبىت لەوي
 بىمىننەو، ھەمووتان ھەلبەرزىن و باوۋش بە يەكدا بكن
 و چاوۋپى ئەو كوشتارگەيە بن كە دىت و ھەمووتان
 لەناو دەبات و تۆلەي مەرگى منتان لى دەكاتەو. ھىچ
 چارەيەكى تىرى نەبوو: ماوسى دەبوو ڤووبەڤووي
 مەسىح و كلېسايىش بىيىتەو. نايەوئىت لەخواترس و
 پەشيمان خۆي دەرېخات. بەلكوو وەك ئەو پلېنگانە
 خۆي دەناسىنئىت كە بە سەرکەوتوويى دەچنە ناو
 پەرسىتگاگەو و لە كۆتاييىشدا خۆيان دەسەلمىنن و
 ھىرشەكەيان دەكەنە بەشېك لە سرووتەكان.

دەرگاىەكى لاتەنىشت كرايەو و قەشەكە—پىاويكى
 زۆر پىر بە رېشىكى سىپى درىژ و چاويلكەيەكى
 ئەستورەو—ھاتە ناو كلېساکەو. بە
 ھاتنەژوورەو، كەشە كپ و خۆسەپىنەكەي تىك دا.
 لە پىر ماوسى ھەستى بە تەزوويەكى خرۇشان كرد.
 راستە ئەو پىاۋە قەشە بوو، بەلام خۆ ئەوئىش مرقۇئىك
 بوو و دەيتوانى لەگەلدا بدوئىت، تەنانەت ئەگەر بە
 ئەلمانىيەكى شەقوشرىش بىت، نەك بە يىدى كە زۆر
 پىسى ئاسوودەتر بوو؛ بەلام لە ھەمووي گىرنگىر،

دهيتوانى به پرسىارکردن دهرباره‌ى جامه‌کان به‌رده‌وام
بيټ له‌سهر ئه‌رکه‌که‌ى.

قه‌شه چووه سهر مىحرايه‌که و ده‌ستى کرد به
رېځخستنى هه‌ندىک که‌لوپهل. ماوسى هه‌ناسه‌يه‌کى
قوولې هه‌لکېشا و لىى نزيک بووه‌وه: "باوکه...".
قه‌شه‌که ئاوړى لى دايه‌وه. "به‌لى کورپه‌که‌م؟" ئاوازي
دهنگى ميواندوست و باوکانه بوو: هينده باوکانه بوو،
ماوسى هه‌ستى بزوا.

"باوکه،" به دهنگىکى له‌رزيوه‌وه دووباره‌ى کرده‌وه، "من...".
وه‌ستا. هه‌ستى به سه‌ره‌گيژه ده‌کرد، خه‌ريک بوو
بکه‌ويټ. له‌ترى دا؛ ده‌بوو قه‌شه‌که يارمه‌تیی بدات. له‌پر
ده‌ستى کرد به گريان. به دهنگىکى به‌رز ده‌گريا و
هه‌نسکه‌کانى له پانتايى فراوانى کلېساکه‌دا دهنگيان
ده‌دايه‌وه و سه‌رنجى ئه‌و چهند خواپه‌رسته‌يان راكېشا
که خه‌ريکى نزاکردن بوون.

قه‌شه‌که ده‌ستى گرت، "وه‌ره کورپه‌که‌م، وه‌ره." ماوسى
برد بو ژوورى دانپيانان و کړنوشي پى برد. پاشان
خوى له‌سهر کورسى ژوورى دانپيانان وه‌رگرتن
دانېشت و ده‌رگا بچووکه‌که‌ى کرده‌وه. "ده‌توانين ده‌ست
پى بکه‌ين، کورپه‌که‌م. من به ته‌واوى گويم ليته. پيم بلې
چى ئازارت ده‌دات. باسى تاوانه‌کانت بکه. دانپيانانى
خوت بکه."

که دیسان هاته وه سهر خوئی، دهرکی به ناموویی
 دۆخه که کرد: نه یده زانی ده بوو چی بلیت. شتیکی باش
 بوو نه گهر بیتوانییا باسی هه له کانی خوئی بگات.
 (باوکه، شتیکی زور گه مژانه م کردوو، جانتاکه ی شانم
 له ناو شه مه نده فهدا لی به جی ماوه و نامه یه کی
 گرنگیشی تیدا بوو) بهو شیوه یه ش دهیتوانی به
 ههستیکی ئاسووده وه بروات، به رۆحیکی پاکبووه وه وه.
 به لام خو ئه و مه سیحی نه بوو، به لکوو جوویه کی
 چه پره و بوو، شۆرشگیر بوو؛ نه و فیلیکی خه والوو
 نه بوو به لکو پلینگیکی ئاماده ی شهر بوو، شهریک که
 جیهان ده گوریت به بی نه وه ی پیویست بکات تا پوژی
 دوا یی یه کی گومانای چاوه ری بیت. هه ناسه یه کی
 قوولی هه لکیشا و به و په ری جیگیریه وه گوتی:
 "بمبووره باوکه، من نه هاتووم بۆ دانپیانان."
 "نا؟" قه شه که به سهر سوو پرمانه وه پرسی. "ئه ی که واته
 بۆچی هاتوویت؟"

"من ته نیا بۆ سهر دانی کلێسا که هاتووم. ریوارم و
 یه که مجاره دیمه پراگ—راستییه که ی ده بیت به شیوازی
 قسه کردندا تیبینی نه وه ت کردییت. زورم له باره ی
 ئه م په رستگایه وه بیستوو و نه ده بوو به خاتری هیچ
 شتیک سهر دانکردنی له ده ست بدهم. باوه رم پی بکه."
 له پر ههستی به سوو که له یی و ئازادی کرد، دهیتوانی به

ئاسانییه کی سهرنجراکیشه وه درؤ بکات. "بۆیه ته نیا
ویستم قسه ت له گه لدا بکه م و پیشت بلیم کلّیسا که تان
زۆر جوانه."

قه شه که زۆر به باشی له م پیا هه لدا نه ی تینه گه یشت،
به لام ئه وه له ریزنواندنه که ی که م نه کرده وه. "زۆر
راسته. یه کی که له جوانترینه کانی پراگ. یه کی که له
شکومه ندرینه کان، له سه ده ی ده یه مه وه. . . ."

"جامه کان،" ماوسی دهستی پی کرده وه، هه ولی دا به
هه مان شیوه ی ئاسایی به رده وام بیست، "ده بیست زۆر
نایاب بن. . . ."

"جامه کان؟" قه شه که به بایه خه وه پرسى. "کام جامانه؟"
"ئه و جامانه ی له نویژه به کومه له کاندای به کاری ده یتن. . .
له نویژه به کومه له کاندای جام به کار ناهیتن؟"

قه شه که ئارامی لی برا. "گوئ بگره کورپه که م: خه لکانیک
چاوه رین تا سرووتی دانپیانان ئه نجام بدهن. پیم خوشه
پتر باسی جامه کان و هه موو شتیکی ترت له گه لدا بکه م،
به لام ده بیست چاوه رین بکه یت بۆ کاتیکی تر. بۆیه ناچارم
داوات لی بکه م برۆیت."

"به لام، باوکه. . . ."

"تکایه کورپه که م."

"باوکه، من. . . ."

تکایه، تکایه: پیداکری هیچ سوودیکی نه بوو. ماوسی
سوپاسی قه شه که ی کرد بو یارمه تیدانی و داوی
لیئوردنی کرد بو هر کیشه یه ک دروستی کرد بیئت،
پاشان پویشته دهره وه.

ئیتا به خیرایی تاریک داده هات. سه رماکه زور خراپ
بوو—ئو ساله ئه ورووپا به یه کیک له سه ختترین
زستانه کاندایه پیره—پالتوکه ی ماوسییش گهرمترین
نه بوو. سه ره پای ئه وهیش—یان به هو ی ئه وهیشه وه—
له پویشتن به رده وام بوو. ئه وه شیوازی ئه و بوو بو
سزادانی خو ی له پای ئه و هه له یه ی که ئه نجامی دابوو.
به شه قامی گرابین دا؛ شه قامی سه ره کیی پراگ، به نیو
ئاپوره ی خه لکدا دهرپویشتن. به رقه وه ته ماشای پیوانی
قه له و و ریکپوش و ژنانی فه روو پویشی ده کرد؛
بۆرژوازییه کان، دهسته ی مشه خور و خوینمژه کان.
به لام ئاشکرا بوو که بۆرژوازییه کان بو کو ی
دهرپویشتن: دهرپویشتن بو کوگاکان، بو بانکه کان، بو
کافیکان—له کاتیکدا ماوسی ده بوو له گه پان به رده وام
بیئت، له گه پان به داوی شتیکدا که خویشی نه یده زانی
چییه.

له کاتی ریه پویشتنه بیتا مانجه که یدا، باله خانه یه کی
به رچاوی سه رنجی پراکیشا. ستوون و دهر وازه ی

بیسه لمینیت چیی له توانادایه؟ هیشتایش هیچ شتیک لهو
 دهقه دا نه بوو که ئاماژه بو ئه م بانکه، یا هر بانکیکی تر
 بکات. بانک هیچ په یوه نندییه کی به پلینگ یان به
 په رستگاو نه ییه- بانک په رستگای پاره یه، به لام ته نیا به
 شیوه مه جازیه که ی. له گهل ئه وهیشدا، بو
 ئارامکردنه وهی دهروونی، بریاری دا ئه و شوینه ییش
 بگه ریت بو سوراهی هر په یوه نندییه ک به دهقه که وه.
 نه ده بوو برواته ژووره وه، دهیتوانی له پاره وه که وه، که
 به ده رگایه کی شووشه له بینا سه ره کییه که جیا
 کرابو وه وه، ناو وهی ببینیت. بو یه به پلکانه
 مه رپه رپیه که دا پویشته سه ره وه بو به رده م ده رگاکه و
 له ژووره وه ورد بو وه وه. شوینیکی فراوان بوو، به
 شیوه یه کی نایاب رازینرا بو وه وه، کورسی خولاو وه و
 میز و په نجه ره ی پیشوازیکردنی سه ردانی تیدا بوو.
 به لام شتیککی باشیشی هه بوو: سیسته می
 که رمکردنه وه که لای ده رگه که وه که میک که رمی
 کرده وه. بو یه بو ماو یه کی که م له وی مایه وه.
 ئه مجاره یان پشتی کرده ده رگاکه و چاوی برپیه
 شه قامه که و دوکانه جوانه کانی به رامبه ری.
 پاشان- دوا جار- ئه و شته ی بینی که به دوایدا ده گه را.

پلینگه کان.

دووان بوون. رهنگه پلینگ نه بووین، بلکو بهور یان
 ره شه پلینگ بووین - ده شیت ناسینه وهی سهخت بیت بز
 که سیک که به خیزانه پشیله ییه کان ئاشنا نه بیت. به لام
 ماوسی هیچ گومانی نه بوو که ئه وانه پلینگن، گرنگترین
 شت: گه رانه که ی گه یشتبوو و کوتایی.

له وی بوون، له جامخانه ی دوکانیکی دهوله مندی خشل
 و زیردا: پلینگی درنده ی ئاخراو که که لبه و چاره
 شوو شه ییه نه بزۆ که کانیاں پرووناکیی چه ندین گلۆپی
 پهرش کرده وه. دیزاینه ره که پاشماوه ی پهرستگایه کی له
 ناو دارستانیکا دروست کردبوو. به شیکی پهرستگاه
 به درهختی خولگه یی داپوشرابوو، دهتگوت پلینگه کان بۆ
 پاراستنی که رهسته ی ئایینی وهک ماسک و پهیکه ری
 خواوه ند و ته پل و ته قته قه وهستابوون. له ناوه پراسته وه
 سئ جامی ئالتوونی دانرابوون که به بهردی به نرخ
 رازینرابوونه وه. پلینگه کان، پهرستگاه، جامه
 پیروزه کان، هه موو له وی بوون.

ماوسی، که له خوشیی دۆزینه وه که یدا وشک بوو بوو،
 به بن بوودی، به راکردن له شه قامه که په رییه وه و
 رویشته ناو کوکا گرانبه ها که وه. چوونه ژووره وه ی
 ماوسی بووه مایه ی سه رسووپرمان و نیگه رانی. به جله
 کون و چلکنه کانی و قژه ته پسکاوه که ی، له هه موویشی
 خراپتر، به نیگا بزرکاوه که ی، که له باشتترین دۆخدا له

دەرۆزه که ریکی له وچه دهچوو، له خراپترینیشدا له
شیتیکی بيمالو حال دهچوو. کاتیک له ناوه راسستی
کوگا که دا وهستا، بیدهنگی بالی کیشا، به ترس و
شهرمه وه وهستا و نهیزانی چی بکات.

"دهتوانم یارمهتیت بدهم، بهریز؟"

ئاوړی دایه وه. یه کییک له پاسه وانه کانی کوگا که
وهستابوو، پیاوړکی گه وره ی سمیلزل، که به گومانه وه
چاوی تی بریوو. ماوسی بیثومید بوو، ویستی بلای که
هیچ شتیکي ناویت جگه له هه نندیک زانیاری، به لام
پیاوړه که قسه که ی پی بری. "دهبیئت هه ر ئیستا برۆیته
دهره وه." پیش ئه وه ی ماوسی شتیک بلای، پاسه وانه که
قوولی گرت و به رهو دهرگا که په لکیشی کرد. ماوسی
خوی راوه شاندا و له دهستی دهربازی بوو و ته ماشای
نیوچه وانی کابرای کرد: "ته نیا دهمه ویت پرسیاریک
بکه م، هه ر هینده. هیچ که سیک بیزار و بیتاقت ناکه م.
به لام ئه گه ر پرسیاره که م نه که م نارۆمه دهره وه."
بنه ستیک دروست بوو. له وهیش خراپتر، مشتومره که
سه رنجی کریاران و کارمه ندانی پاکیشا، که دیقه تیان
دابوو تا بزائن چی روو ده دات. پاسه وانه که، که
ته حه دای ده سه لاتی کرابوو، هه ناسه یه کی قوولی
هه لکیشا و ئاماده ی وه لامدانه وه بوو-بیگومان، به
به کارهیتانی هیز.

"يەك خولەك، كارىل، خانمىك واى گوت، كه له پشت
 مېزىكهوه بهرهو پروويان هات. جليكى جوانى
 پۆشيبوو—وهك هه موو كارمه ندهكانى تر—لاواز و
 بالاكورت، نه ده كرا پى بگوترىت جوان. ده مولوتى
 كه مىك گه وره بوون، كه مىكيش چاوى خىل بوو. به لام
 ئەو خه ندهيهى بو ماوسىي كرد، دلى داخوړپاند.
 له وه تهى گه ىشتبووه پراگ، ئەو يه كه م كهس بوو بهم
 جوړه خه ندهى بو بكات. يه كه م كهس بوو به سۆزهوه،
 نهك بىزارىيهوه، ته ماشاى بكات. "ويستت پرسىاريك
 بكهيت،" خانمه كه گوتى، "ده توانيت له منى بكهيت."
 ماوسى هيشتا له ته ماشاكرديندا پۆ چووبوو، كاتيك
 هاتهوه سهر خو، گوتى: "ئا، به لى. جامه
 ئالتوونىيهكانى ناو جامخانه كه... چ جوړه جامىكن؟"
 "ئەو جامانه بو فروشتن نين. ئەوانه تايبه تن به
 پيشانگايه كى بچووك، تيده گهيت؟ هه نديجار جامخانه كه
 وهك پيشانگا به كار دينين. ئەم مانگه تيمى پيشانگا
 برىتييه له بۆنهى ئايينى. ئەم بابەتانهى تو ده يانبينيت—
 هه موويان زور كوئن، هى ده وروبه رى سه دهى
 دوازه هه من—له پرستگايه كى ديريندا له باكوورى
 ئەفهريكا دوزرانه وه. له گهل كوومه لىكى تردان كه هى
 خانه دانىكى پرووسىيه، كونت ئيفانوڤ. لاي ئيمه
 داياناون."

کهواته ئهوه بوو. پارچهیهکی تری وینهی مهتهلهکه
 چووه شوینی خۆی، پارچهیهکی زۆر گرنگ-تهنانه
 پارچهیهکی یهکلاکه رهوه. جامهکان هیی کۆنتیکی
 پرووسی بوون. سه ره پای بهها ماددییهکان، بههایهکی
 سیمبولییشیان هه بوو: دزینی جامهکان و اتا سزادانی
 خانهدانه پرووسهکان، تا پیشانی بدهن که دهستی
 شۆرش دهگاته چهوسینه ران، لههر به شتیکی
 ئه ورووپادا بن.

'شتیکی تر هه بوو بتهویت بزانیته؟' خانمه که پرسیار
 کرد و نیگایهکی کرد که تا رادهیهکی زۆر هاریکارانه
 بوو، وهک ئه وهی به راستی چاوه پروانی هاتنی ماوسی
 کردیته.

'دهمهویت ناوی تۆش بزنام.' ماوسی گوتی، سه رسام
 بوو به چاوقایمی خۆی. به لام پرسیاره که به هیچ
 شیوهیهک نه بووه هۆی سه رسوو پرمانی خانمه که—که
 خۆی له خۆیدا شتیکی سهیر بوو.

'بیرتا. ناوم بیرتایه،' خانمه که گوتی. 'تۆیش...؟'
 یۆسی.

'خۆشحالم به ناسینت، یۆسی.' کهمیک وهستا و پاشان،
 وشهکانی به وریاییه وه دهرده بیری، گوتی: 'من له
 خزمهتتدام. ئه کهر یارمهتیت ویست، ده زانیته له کوی
 بملوزیته وه. به دریژایی پوژ لیره م. هر کاتیک پیت

خۆش بوو سەردانم بکە. پێکەنی و گوتی. "من نە لە
 پلینگەکان دەترسم و نە لە پاسەوانیش."
 ماوسی گوتی "زۆر سوپاس." دەنگی بە هۆی
 جۆشوخروۆشەو دەلەرزى. خانمەكە دەستی بو درێژ
 كرد، دەستیكى بچووك و نەرم و گەرم، كە ماوسی بە
 نەرمونیانی و بە پێزەوێ گۆشى. پاش مالتاوايیکردن، لە
 كۆگاگە پۆیشتە دەرەوێ.

.....

گەڕایەوێ بو هۆتیلەكە و—بو یەكەمجار لەو هتەى
 هاتبوو—هەستى بە شادی دەکرد. كەبرىای بەشى
 پێشوازی سەرى سووپ ما: "گۆراوى برادەر. ئەمجارە
 جیاواز دیارى. چى بوو؟ كاری باشت كردوو؟"
 "بەلى واى،" ماوسی بە خەندەیهكى سەرکەوتووانهو
 وەلامى دایەوێ. "كارىكى باش، شتىكى لەو جۆرە." بە
 خێراى بە پلێكانەكەدا پۆیشتە سەرەوێ، دوو پلەى بە
 يەك هەنگاو دەبرى، چووێ ژوورەوێ و دەرگاگەى
 داخست. بە دلىكى خۆشەوێ ئەمسەر و ئەوسەرى دەکرد.
 ئەوێ ئاشكرا بوو: ئیستاتامانجى ئەركەكەى
 دۆزیبوو وێ. سەرەپای هەموو بەربەستەكان و هەموو
 كێشەكان، توانیبووێ ئەنجامى بدات. وەك پلینگەكان
 پەرستگاگەى داگیر كردبوو و ئامادە بوو ملكەچى بكات.
 لەو پووێوێ گومانی نەبوو. هەموو شتىك، هەموو

وشهیه کی سهره کی، به ره و کوگای خشلفرۆشییه که ی
 دهبرد: پلینگه کان و په رستگاکه و تهنانه ت
 مه راسیمه که یش. هیچ کیشیه کی له پیکهینانه وه ی نه و
 په یامه دا نه بوو که نه گهر کاخه زه که ی بخستایه ته سهر
 ده که که ی کافکا ده رده که وت: "کوگایه کی خشلفرۆشی
 بدۆزه ره وه که له ناوه راستی پراگدایه، له جامخانه که یدا
 دوو پلینگ و چهند بابه تیکی په رستگا نمایش کراون،
 له نیویاندا سی جامی پیروژ که له سرووته کاندایه کار
 دین. خشلفرۆشی: گهره ترین هیمای ته معای
 سه رمایه داری. خشلفرۆشییه کی گرنه، جامه پیروژه
 گرانبه هاکانی خانه دانیکی پرووسی نمایش ده کات.
 دواهمین شتیش، به لام له وانی تر که مبابه ختر نا،
 خشلفرۆشییه که له به رامبه ر بانکیدایه. یوسی هه میسه
 ده یگوت هیچ شتیک نییه له سه رمایه داری زیانبه خستر
 بیت، که به گورجوگولی پشیله بییه کانه وه ده جوولیتته وه
 و ده توانیت له هر سات و شوینیکدا هیرش بکات.
 بانکیک به رامبه ر کوگای خشلفرۆشییه که یه: دوو شتی
 ته واو گونجاو، کریاران له بانکه که پاره ده کیشنه وه و له
 کرینی خشلدا خه رچی ده که ن.

ناوی کوگاکه — پیروستیکه ر و پیروستیکه ر — نه وه ی به
 ماوسی ده گوت که خاوه نه کانی جوو بوون — که
 یه کیتی تری له په یامه شکومه نده کانی ترو تسکی بیر

دەھىتايەو. بە وىنەى يۇسى، ماوسىيىش دەيوست وىنە
 ترادسىيۇنىيەكە بخاتە ژىر پرسىيارەو، وىنەى ئەو
 جووھى لە ژياندا سەرکەوتوۋە. ترۇتسكى دەيگوت،
 "دەيىت ئايدىالەكانتان بگورن. ئىوۋە خىل ناكپن، ئىوۋە لە
 بازاردا پىشك ناكپن: ئىوۋە بىرۋەكەى پادىكالى دەكپن و
 لە شۆرشدە پىشك دەكپن. لە نىوان سەرۋەتوسامان و
 ماركسدا ھەلبژىرن. لە نىوان بەھا بۆرژوازيەكان و
 بەھا شۆرشگىرانەكاندا ھەلبژىرن." تەواۋە. ماوسى
 دەبوۋە ددانى پىدا بنى: ترۇتسكى بەراستى بلىمەت بوۋ.
 گومان لەوۋەدا نەبوۋەكە بە سەرکەوتوۋى دەگەرپىتەوۋە
 بۇ پرووسيا و لەوى دەسەلات دەگرپتە دەست.

خىل فرۇشىيەكە ئامانچە راس تەقىنەكە بوۋ.
 مەبەستەكەش پوۋن بوۋ: دزىنى جامە ئالتوۋنىيەكە.
 سەختىن ئەرك—تەنيا بىر كىردنەوۋە لىنى موچىركى بە
 گىانى ماوسىدا دەھىنا—بەلام ئەو كارە ھىندەى بىرىنى
 بانكەكە سەخت نەبوۋە. ياخود ھىندەى پىفاندنى خاۋەنى
 كۆگاكە، كارىك كە پىراۋپىر لەگەل بىرۋەكەى دادپەرۋەرى
 شۆرشگىرانەدا دەگونجا—پىفاكولى ئەنارشىست،
 كاتىك لە پارس بىۋمىيىكى فرى دابوۋەوۋە
 قاۋەخانەيەكەوۋە، گوتبوۋى: "ھىچ شايەتھالىكى بىتاۋان
 بوۋنى نىيە، ھەموان لە تاۋانەكەدا بەشدارن." (ھەموان،
 ماوسى ئەوۋەشى دەخستە سەر، پلىنگن و پەلامارى

په رستگاځه ددهن) — به لام تهو کاره دژواریي گه وره ی
به دواډا دیت. له کوی قوربانیه که بشارنه وه؟ چی بکه ن
ته گه ر پاره که نه نیرن؟ هه موو تهو کاره چهنه
ده خایه نیت؟ نه خیر، دزینی جامه پیروزه کان زور
کردار یتر بوو. دیسان تر و تسکی بلیمه ته.

ماوسی، داوای تهو وهی به دروستی په یامه که ی لیک
دایه وه، ده بوو بچیته سهر به شی دووهمی ته رکه که.
پیوست بوو په یوه نډیه که ی بدوزیته وه، تهو که سه ی
که گریمانه که ی بسه لمینیت و ورده کاریه کانی ته رکه که
بخاته پروو. دزینی جامه ئالتوونیه کان پیوستی به
کاری به کومه ل بوو: گومانی تیدا نییه که ماوسی ده بوو
به ته ندامیکی تهو کومه له، به لام هیواخواز بوو که مترین
پولی به ربکه ویت. په نگه ته نیا کاری چاودیریکردنی له
شه قامه که وه پی بدریت، کاتی ده رکه وتنی پولیس
ئاگاداری کومه له که بکاته وه. . . . جگه له وه، هه ر شتیکی
تر بو توانا سنوورداره کانی تهو زور ده بوو.

یوسی گوتبووی "کاتیک تهو ئامانجه ت دوزیه وه،
که سینک په یوه نډیت پیوه ده کات." که سینک، به لام کی؟
کافکا؟ پی ناچیت. کافکا له نووسینگه که ی خویه وه
شوینی جووله کانی ماوسی نه که وتبوو: کافکا نه یده زانی
ماوسی که یشته و ته خشل فروشیه که و وهک ئامانجی

پەرستگاگە دەدەن) — بەلام ئەو کارە دژواریی گەورەى
بەوادا دیت. لە کوئ قوربانییەگە بشارنەو؟ چى بکەن
ئەگەر پارەگە نەنیرن؟ ھەموو ئەو کارە چەند
دەخایەنیت؟ نەخیر، دزینی جامە پیرۆزەکان زۆر
کرداریتەر بوو. دیسان تروئسکی بلیمەتە.

ماوسی، داواى ئەوەى بە دروستى پەيامەگەى لێک
دایەو، دەبوو بچیتە سەر بەشى دووھمى ئەرکەگە.
پنویست بوو پەيوەندییەگەى بدوزیتەو، ئەو کەسەى
کە گریمانەگەى بسەلمیتیت و وردەکارییەکانى ئەرکەگە
بخاتە ڤوو. دزینی جامە ئالتوونییەکان پینویستی بە
کارى بەکۆمەل بوو: گومانى تیدا نییە کە ماوسی دەبوو
بە ئەندامىكى ئەو کۆمەلە، بەلام هیواخواز بوو کە مترین
ڤولى بەربکەویت. ڤەنگە تەنیا کارى چاودیریکردنى لە
شەقامەگەو پى بدريت، کاتى دەرکەوتنى پولیس
ئاگادارى کۆمەلەگە بکاتەو. . . . جگە لەو، ھەر شتىكى
تر بۆ توانا سنووردارەکانى ئەو زۆر دەبوو.

یۆسى گوتبووى 'کاتیک ئەو ئامانجەت دوزییەو،
کەسێک پەيوەندیت پینو دەکات. کەسێک، بەلام کى؟
کافکا؟ پى ناچیت. کافکا لە نووسینگەگەى خویەو
شوینی جوولەکانى ماوسی نەکەوتبوو: کافکا نەیدەزانى
ماوسی گەشتووەتە خەلفروشییەگە و ھەک ئامانجى

خۇي ديارى كىردۈۋە. بەلام ئى كى ئاگى لە
جوولەكانى بوو؟ كى دەيزانى نەينى پەيامەكەى لىك
داۋەتەۋە؟

كچەكە. كچەكەى كوگى خىلفروشىيەكە. بىرتا.

ماوسى بەو بىرۆكەيە لەرزى لى ھات. خانمە
گەنجەكەى خىلفروشىيەكە—بىگومان! ھەموو ئەو
شتانەى لە نيوانياندا پرويان دا—گفتوگوكە، نىگاكان—
ئامازە بوو بۇ خانمەكە. ھىچ گومانى تىدا نەبوو كە
بىرتا چاۋەروانى بوو. ئەۋە تەنيا ھۆكار بوو كە ماوسى
لە دەستى پاسەوانەكە رزگار بكات، ئەۋە تەنيا ھۆكار
بوو كە لەگەل ماوسى دا دۆستانە بىت و لە نيوان
ھەردووكياندا كەشكى راستەقىنەى ھاۋەلويسىتى
دروست بكات، تەنانەت ئەگەر ئەو دۇخە تەنيا بۇ
ساتىكىش درىژەى كىشاپىت. ئىستا: ئايا دەكرا ئەو
خانمە، كە فەرمانبەرى خىلفروشىيەكە بوو، لەگەل
بزووتنەۋە شۆرشگىرىيەكە دا ھاۋنىاز بىت؟

بىگومان دەكرا. مەگەر ماركس لە خىزانى حاخامەكانەۋە
نەھاتىبوو، مەگەر ھاۋسەرگىرىى لەگەل ژنىكى
دەۋلەمەنددا نەكردىبوو؟ مەگەر ئەنجلىس كوپى
خاۋەنكارگەيەك نەبوو، مەگەر يەككىك لە كارگەكانى
باۋكى لە ئىنگلتەرا بەرپۈۋە نەدەبرد؟ مەگەر تروتىسكى لە
خىزانىكى چىنى ناۋەندى جوۋەۋە نەھاتىبوو؟ بىرتا كارى

بۇ بۆرژوازى دەكرد، وەك بۆرژوازى جلى پۆشيبوو—
بەلام بە دل و بە ئەقل لەگەل پرۆلىتاردا بوو. ماوسى
هيندە خرۆشابوو كە هەستى كرد پئويستە
پەرۆشيبەكەخى كەم بكاتەو. ئارام بە، بنيامين، ئارام بە.
بنيامين، زۆر پەلە نيت؟ خەرىكى خەيالكردنەو نيت؟

يەك ھۆكارى ھەبوو كە هيندە بخرۆشيت: بەراستى
هەستى بە پەيمانىكى نەينى دەكرد لەگەل ئەو خانمە
گەنجەدا. لە راستيدا پتر لە پەيمانىك، دەكرا. . .
خۆشەويستى بيت؟ ماوسى ھەرگىز خۆشەويستى
نەكردبوو، ھىچ بىرۆكەيەكى نەبوو خۆشەويستى چۆنە،
بەلام لە راستيدا، تەنيا بىركردنەو لە بىرتا ليدانى دلى
خىراتر دەكرد. بە دلىيايبىيەو شتىكى خۆش دەبوو
ئەگەر ئەو ھاوەلى بوایە. ھاوەل لە ھەموو شتىكدا، لە
بىرۆكەكاندا، لە كردهوكاندا—لە ژياندا. بەلام لە
سەروو ھەموو ئەمانەو، لەو كاتە دژوارەدا ھاوەلى
بوایە: كاتى ئەنجامدانى ئەركەكەى. دەكرا بىرتا ئەو
كەسە بيت؟

تەنيا يەك رېگەى ھەبوو تا بزانييت: دەبوو جارىكى تر
قسەى لەگەلدا بكات. بەلام لە خشلفرۆشيبەكەدا نا. لە
شويتىك كە بتوانن قسە بكەن بەبى ئەوەى كەس پتيان
بىريت يان ببيان بيسيتيت، كە تنييدا كچەكە بتوانييت
ھەموو وردەكارىيەكانى ئەو ئەركەى پى بليت كە

خەرىك بوو دەستى پى دەکرد. بىرى لەوہ کردوہ
 تەلەفۆنى بۆ بکات، بەلام ھەر ئەوہ نا کہ ژمارەى
 تەلەفۆنى کۆگاکەى لا نەبوو، بەلکو نەيشیدەويست لە
 پى ئەو ئامىرە وەحشىيەوہ ئەزموونى پيشووى
 دووبارە بکاتەوہ. لە برى ئەوہ، خووى دەروات و
 دیدارىکى لەگەلدا دادەنيت. بەلام ئايا دەيتوانى لە کاتى
 خۆيدا بگاتەوہ ئەوى؟ ماوسى کہ ھىندەى—باشە،
 ھىندەى مشکىکى ناو کلێسا—ھەژار بوو، کاتژمىرى
 دەستى نەبوو. بۆيە پۆيشتە خوارەوہ بۆ بەشى
 پيشوازى و پرسىارى کاتى لە پياوہکە کرد: "پىنجونىو،"
 ئەو وەلامە بوو کہ بە بىزارى درايەوہ. ماوسى ويستى
 بزانيت ئاخو ھىشتا کۆگاگان کراوہن.

"چەند سەيرە،" پياوہکە گوتى، "تۆ بە ئەستەم پارەى
 ئەوہت پىيە کہ حەقى مانەوہ و خواردن بدەيت، کہچى
 دەتەويت برۆيت بۆ شتکرىن؟ بەلى، باشە، خۆت
 دەزانيت باشتري شت چيە. ئەگەر رابکەيت فرىاى
 کۆگاگان دەکەويت."

ماوسى بەبى وەستان بەرەو ناو جەرگەى شار تىي
 تەقاند. بەخت ياوہرى بوو: دەرگاگانى کۆگای
 خشلفرۆشپىيەکە داخرا بوون، بەلام ھىشتا ستافەکە لە
 ژوورەوہ بوون. ويستى زەنگ لى بدا، بەلام بەسەر
 خۆيدا زال بوو—باشتر وا بوو لەبەردەم دەرگای

بانکه که دا چاوه پئی هاتنه دهره وهی بیترتا بکات. پاش
 چاوه پروانییه ک که به لای ماوسی یه وه بیگوتایی بوو،
 دواجار بیترتا دهر که وت. ماوسی نه بینی، به خیرایی
 به ره و یستگهی ترام رۆیشت. ماوسی شوینی که وت و
 کاتیک لئی نزیک بووه وه قوئی گرت. یه که م کاردانه وهی
 بهرگری بوو: به توندی خوئی له دهستی ماوسی
 راته کاند. "ئه وه چی ده کهیت، به ره لالا، دهستم بهرده!"
 به لام ئینجا زانی کییه، هه ناسه یه کی ئاسوودهیی
 هه لکیشا. "ئوی، ئه مه خوئی، ئه و که سهی دهتویست
 شت دهر بارهی پیشانگا که بزانیته یوسی، وایه؟ وای
 چند ترساندمت، یوسی!"

ماوسی چند جاریک داوای لیبوردنی کرد و پاشان
 گوتی، "به راستی پیویسته قسه ت له گه لدا بکه م."
 پرسیاری کرد ئاخو ده توانیته ده عوه تی
 قاوه خواردنه وه یه کی بکات. که که ته ماشای
 کاتژمیره که ی دهستی کرد. نه خیر، ده بوو برواته وه بو
 ماله وه.

"چاودیری دایکه پیر و نه خوشه که م ده که م، پروونی
 کرده وه. ئه گه ر دوا بکه وم نیگه ران ده بیته." که میک
 بیری کرده وه، پاشان به خنده وه گوتی، "بوچی له مالی
 ئیمه قسه نه که یین؟"

جاریکی تر خهنده کردنه که ی بو ماوسی وا دهرده که ورت
دهربری هاوهه لویستی بیت—به وهیش ماوسی ئومیدی
گه وره تر بوو که گریمانه که ی راست دهرچووه.

سواری ترام بوون و پاش چهند جاریک وهستان،
دواجار دابه زین. بیرتا له ئه پارتمانیکی کوندا ده ژیا—له
نهومی کوتایی. ماوسی هینده خرۆشابوو، ئه و چهند
نهومی پۆیشتنه سه ره وه وهک ئه وه بوو به سه ر
هه وردا بروات. چوونه وه ژووره وه، کچه که داوای لی
کرد چاوه پیی بکات تا ئاگایه کی له دایکی بیت: ده بوو
خواردنی پی بدات و بیشوات و بیخه وینیت. چووه
یه کیک له ژووره کانه وه و دهرگا که ی له داوای خویه وه
داخست.

ماوسی چاوی به ژووری دانیشتنه که دا ده گیرا، که به
پیکوپییکی به ناوماله ی کۆن پۆشته کرابوو وه. شتیکی
ئه و تو له سه ر په فه کان نه بوو: هه ندیک ورده ی بریقوباق
و چهند وینه یه کی خیزانی، که دواجار مانایه کی
ئه و تو یان نه بوو. کاریکی ژیرانه نه بوو مانیفیستی
کومونیستی یان هه ر کاریکی تری مارکس و ئه نجلس
له ویدا دابنیت، که ته نیا گومانی میوانه خوازه لۆکه کانی
ده ورووژاند. به لام ئه وه ی له سه ر کانتۆره چینیه که ی
سه ر دیواره که ی به رامبه ری بینی هیچ پیی خوش
نه بوو: خاچیکی کۆنی له که لبه ی فیل دروستکراو. چ

سوپرايزىكى ناخۇش بوو: لە بىرى ئەدەبىياتى
شۇرپىگىرانە، خاپىك؟ بۇچى؟ ھىشتا پاشماوھكانى
ئايىنى تى نەپەرانىدوۋە؟ بەلام رەنگە ئەۋە كرۈكى
بابەتەكە نەبىت، رەنگە ئەۋە تەنيا فېلىك بىت بۇ خۇلادان
لە سىخورەكانى پۇلىس. ھىشتا بە گومانەۋە لە خاچەكە
ئەبلەق مابوو كاتىك دەرگاكة كرايەۋە و بىرتا
دەرگەوت، پىكەنى: دايكى خەوتىبوو، ئىستا دەيانتوانى
قسە بكەن. تىبىنى گوزارشىتە گالتەئامىزەكەى
پروخسارى ماوسىيى كرد.

دەبىنم خاچەكە سەرنجى راکىشاۋىت. ئەۋە ھىي
دايكمە. دايكم كاتولىكىكى زۇر پەيوەستە. باوكم جوو
بوو و ھىندەيش بە ئايىنەۋە پەيوەست نەبوو. پىكەنى.
"چىت بۇ بەنم؟ چا و كولىچە ئاسايىيە؟"

ھەر زۆرىش باش بوو بۇ ماوسى كە ۋەخت بوو لە
برسان دەمرد. بىرتا چوۋە مەتبەخەكەۋە و چەند
خولەكىك دواتر گەرايەۋە و سىنىيەكى بە دەستەۋە بوو
قۇرى و كوپ و قاپىك كولىچەى چۆكۇلاتەى لەسەر
بوو. "فەرموو."

ماوسى دەبوو ددان بە خۇيدا بگرىت بۇ ئەۋەى ھەموو
قاپەكە ھەلنەلووشىت. ھەۋلى دا بە شىۋازى پىكوپىك
بخوات، لاسايى بىرتاي دەكردەۋە كە، ۋەك ماوسى

دهیښنی، سهره‌پرای هه‌ژارییه‌که‌ی که‌سیکی تیگه‌یشتور و
ره‌فتار جوان بوو.

له‌ ماوه‌ی چهند خوله‌کی دواتردا باسی شتی گشتیان
کرد: ئاووه‌وا سارده‌که‌ی پراگ و کیښه‌ی هوپه‌کانی
گواستنه‌وه و هاتوچو و شتی له‌و جوړه‌یان باس کرد.
به‌لام له‌ پر، بیترقا ته‌ماشای نیوچه‌وانی ماوسی کرد و
به‌ خنده‌یه‌کی ته‌واو هانده‌رانه‌وه گوتی: "تو خه‌لکی
پراگ نیت."

ماوسی ددانی پيدا نا، نه‌خیر خه‌لکی پراگ نه‌بوو،
خه‌لکی چیرنو‌فیتسکی بوو له‌ بیسارابیا. که‌میک باسی
گونه‌که‌ی کرد و ئه‌و راستیه‌شی فه‌راموش نه‌کرد که
گونه‌که‌ی له‌ ئودیساوه‌ دوور نه‌بوو، ئه‌و شوینه‌ی
تروفسکی تیدا خویندکار بووه. چاوه‌روان بوو ئه‌مه
وهک جوړیک وشه‌ی نه‌ینی کار بکات، بو ئه‌وه‌ی کچه‌که
دواچار بلئ: "باشه، من باوه‌ر ده‌که‌م، ده‌زانم تو به
راستی ئه‌و هاوړپیه‌ی که‌ ئیمه‌ چاوه‌ړپیی بووین، بوپه‌ با
بچینه‌ سهر پلانه‌که‌مان."

به‌لام بیترقا نه‌یویست باسی پلانه‌که‌ بکات، به‌لکوو باسی
بیسارابیا، ئه‌و شوینه‌ی که‌ باوکی تیدا له‌ دایک بووه:
"ئه‌ویش هه‌روهک تو قسه‌ی ده‌کرد، به‌ هه‌مان شیوه‌زان
زوریش دلش‌کاو ده‌رده‌که‌وت، هه‌روهک تو... به
نهرمونیا ته‌ماشای ماوسی کرد، چاوه‌کانی

دەردەوشانەو، ئەو ساتە ماوسی دانیسا بوو کە
کەوتوووتە داوی خوشەو یستی ئەم کچەو. خۆزگە
دەیتوانی پێی بلیت: "خۆشم دەوئیت، بێرتا، تۆ ئەو
هاو لەی هەمیشە خەونم پێو بینیو. تۆ خانمی ژیا
منی. خۆزگە دەمتوانی. . ."

بەلام نەیدەتوانی. ئیستا کاتی ئەو نەبوو. کاتی ئەو
نەبوو چونکە ئەرکیکی هەبوو جیبەجیبی بکات، هەروەها
بێرتایش ئەو دەزانی—یان لانیکەم هیوادار بوو
بێرتایش بزانی. بۆیە هەناسەیهکی قوولی هەلکیشا و
راستەوخۆ چوو سەر بابەتەکە: "گۆی بگرە، بێرتا،
دەزانیت بۆچی هاتووم بۆ پراگ، وا نییە؟"

ماوسی سەری سوور ما کاتیک بینی بێرتا بە ترسەو
چاوی تی بری: "من؟ جا من چۆن بزانم؟ بەلام با ببین
دەزانم دەتەوئیت چی بلیت. . . . پێکەنی. "دەزانم:
دەتەوئیت پێم بلیت کە هیژیکی مەزن پالی پێو ناو
بلیت بۆ پراگ. هاتووئیت بۆ پراگ تا من ببینیت. . . ."

ماوسی بە زۆر زەردەخەنەیهکی کرد: سەرەپای شادییە
بیسنوورەکە، بەلام ئەمە کاتی گالتەکردن نەبوو. تۆ
دەزانیت کە من ئەرکیکم هەیه، وا نییە بێرتا؟ ئەرکیکی
زۆر گەرم. ئەرکیک کە دەرئەنجامی مەزنی دەبێت.

پروخساری بیترتا گؤرا. سهرسوورپمان گؤرا بو
شله ژان. "یۆسی، تو باسی چی دهکەیت؟ ئەمە چیه
هەموو شتیک پەیوەندی بە ئەرکیکهوه هەیه؟"

ئەمجاره تۆرە ی ماوسی بوو رابچلهکی. کهواته هەر به
راستی هیچی له باره ی ئەرکهکهوه نه ده زانی؟ چون وا
دهییت؟ ماوسی جاریکی تر ههولێ دایه وه، ئەمجاره یان
به دوودلییه کی زیاتره وه: "ئەرکهکه، بیترتا. . . له کۆگای
خشلفرۆشییه که. . ."

"بۆ خاتری خوا، یۆسی، ئەم شیرورپیویه به سه: له
کۆگه که چی پروو ده دات؟" نهیده زانی. هیچی له باره ی
ئەرکهکهوه نه ده زانی. له ئاوازی دهنگه ترساوه که یه وه
پروون بوو. ئیستایش، ماوسی نهیده زانی چی بلیت،
چون حالی خۆی پروون بکاته وه.

"باشه پیم بلی تو کیت؟" بیترتا وهخت بوو به تهواوی
بقیژینیت. "پلانت بو چی داناوه له خشلفرۆشییه که؟"
شتیکی به بیردا هات که وای کرد دهستبه جی ههستیته
پن، چاوی بز کردبووه وه. "تو دزیت، یۆسی؟ دهتهوینت
کۆگا که بپریت، به نیازی ئه وهیت، یۆسی؟ به نیازی
ئه وهیت؟ پیم بلی، یۆسی، ئه وه راسته؟ تکایه، یۆسی، به
نیازی ئه وهیت؟" پاشان به پشتا خۆی به سه
قه نه فه که دا. "بیدهنگییه کهت ئاشکرات دهکات،" له ژنید
لیوه وه وای گوت و به قیزه وه وه تهماشای دهکرد. تو

هەرگیز له بیرى ناکات. به دهم هه نسکدانه وه گوتی،
"خۆشم دهوئیت، بێرتا، خۆشم دهوئیت." دەرگایه کى
کرایه وه و کهسیک، که خانمیکی پیر بوو، به گومانه وه
لێى ورد بووه وه. پێش ئه وهى بتوانیت ته له فۆن بو
پۆلیس بکات، ماوسى باله خانه کهى جی هیشت.

خۆى له شه قامه چۆله که دا بینیه وه، له ژیر ئه وه به فرده
که له وه ساته دا ده بارى. ئه مجاره چى؟ ده بیته چى بکات؟
پتر له هەر کاتیک هه ستى به ونبوون ده کرد: له
شادییه کى هیستیرییه وه بو قورسترین خه مبارى،
ئه وه یش به س بوو تا هەر کهسیک وێران بکات. له
ساتیکدا شۆرشگیریک بوو به ئه رکیکى روونه وه و له
دووری هه نگاویک له سه رکه وتنه وه، ساتى دواتر
شه یتانیکى داماوى شله ژاو. له ساتیکدا به ته نیشت
ژنیکه وه که ده کرا بیته خانمى ژيانى، ساتى دواتر وه ک
سه گیکى گه ر فری درایه ده ره وه.

چى هه یه بیکه م، له خۆى پرسى، چى هه یه بیکه م؟ به بى
ئامانج ده ستى کرد به رویشتن. شه وى سه رى سال
بوو، له په نجه ره ته مگرتو وه کانه وه خیزانه کانى ده بینى
به ده وری میزه کانه وه، که به برى زۆر خوار دنیان
له سه ر که له که کرابوو—دیمه نیک که ته نیا بیئومیدی
ماوسى زیاد ده کرد.

به لām هەر بهردهوام بوو له پږوښتن، ههتا دواچار خوی
 له گیتو کونه کهدا بینیه وه. چاوی به سیناگوگه کونه که
 کهوت، که گوله مـه ئه فسانه بینیه که له پارپوهه کهیدا
 نیژرابوو. گورستانه کونه کهیش له ویدا بوو و گورپه کان
 به به تانییه کی ئه ستور له به فر داپوشرا بوون. بو
 ماوسی هه موو شتیک وا دهرده کهوت که گوزارشت له
 دۆخی بیه یوایی ئه و ده کهن. دهرگا داخراوه کان. رازه
 ناشکرانه کراوه کان. مهرگ چاوه پروانی بوو و پیکه ی
 دهر بازبوونیش نه بوو. پروو له کی بکات؟ له کی؟

کافکا. ده بیت به دوا ی کافکا دا بگه ریت و ئه وه ی پروی
 دابوو بو ی بگه ریت ه وه و راشکا و و راستگو بیت
 له گه لیدا: "ناتوانم بزانه ئه رکه کهم چیه، تکایه پیم بلی،
 باسی ئه و ئه رکه م بو بکه که پیویسته جیه جیی بکه م،
 بو ئه وه ی به دوایدا برۆم."

له شه قامی کیمیا گه رانه وه دوور نه بوو. ههتا ئه وی به
 پاکردن پږوښت و نرای ده کرد کافکا له ماله
 بچوو که کهیدا بیت.

که گه یشته ئه وی هه ناسه ی له بهر برابوو. دهرگا و
 په نجه ره کان داخرا بوون، به لām پرووناکییه کی کز له توئی
 په رده کانه وه دیار بوو. به لی، پیاوه که له وی بوو.
 له دهرگای دا، سه رهتا به نه رمی.

وه لāmیک نه بوو.

ديسان له دەرگای دایه وه، ئه مجاره یان توندتر.

ئاهیک. ئاهیکی قوولی له ویدیو دەرگا که وه گوی لی بوو.
ئاهی که سیک له خوی ده پرسیت: "چیان لیم دهویت؟ بو
لی ناگه رین به ته نیا بم؟ بو ناتوانم لیره بمینمه وه و
چیرۆکه کانم بنووسم—دەر باره ی ئه و پلینگانه ی هیرش
ده که نه سه ر په رستگا کان، دەر باره ی ئه و پیاوانه ی
ده بنه قالونچه—رهنگه ئه وه هه مووی بیهووده بیت،
به لام ئه وانه چیرۆکی من، ئه و چیرۆکانه ی ژیانمیان له
پیناودا داده نیم، که ئه ویش بیهووده یه، به لام چی
بلیم؟—من ئه وه م دهویت. ئایا هینده به س نییه که
باوکیکی سته مکارم هه یه، وه زیفه یه کی رۆتینیم هه یه،
ده زگیرانیکم هه یه له گه لیدا ناگونجیم—بو ده بیت
سه رباری هه موو ئه مانه ییش به بی سکا لا به رگه ی ئه م
خه لکه خۆتیه له قورتینه ش بگرم؟"

ئاهه که ی وای کرد ماوسی بوه ستینیت. ئیمه که ی مافی
ئه وه مان هه یه فرانز کافکای داماو به خۆی و
کیشه کانیه وه بیزار بکه یین؟ به لام پاشان هاته وه سه ر
خۆی، ئه مه چ قسه یه کی پووچه، ئه و یه کیکه له
هاوړییانی حیزب، ئه لبه ت بو من نامویه، به لام
هاوړییانی حیزب بو ئه وه هه ن، یارمه تیت بده ن—
دوچار ماوسی داوای شتیکی تایبه تی بو خۆی
نه ده کرد: بو دۆزه که یان بوو، دۆزه که یشیان ده که وه

پیش هر ئاره زوویه کی تاکه که سییه وه، له نیویشیاندا،
تهنانهت به شیویه کی گشتیش، له سهروو شته
تاییه تییه کانی رۆشنبیره کانه وه، چونکه رۆشنبیره کان
همیشه له چاوی شورشگیره کانه وه جیی گومان بوون،
هتا ئه و کاته ی پیچه وانهی ئه و گومانه یان ده سه لماند
(جگه له چه ند حاله تیکی که م، وه ک مارکس و ئه نجلس
و ترۆتسکی).

دهرگا که کرایه وه. ماوسی خۆی له بهرده م پیاوێکدا
بینیه وه که هیشتا کهنج، بالابه رز (پاسته بۆ ماوسی
بالاکورت، هه موو که سییک بالای به رز بوو، به لام
ئه مه یان که سییک بوو بالای هر به راستی له سهروو
مامناوهنده وه بوو)؛ رۆوخساری رهقه له و قژ و چاوی
رهش و گوێچکه ی که وره. لاوازیش، زۆر لاواز. ئه و
دوو شته له وانی تر زیاتر سه رنجی ماوسی پاکیشا:
لاوازییه که ی، نیگا جیگیره تیژه که ی.

"چیت دهوێت؟" کافکا پرسیا ری کرد. ئاوازی دهنگی
خۆش دوو بوو، به لام ناپاکیی له بیئارامیه کی
له راده به ده ر پاساوه لگر ده کرد: له دهرگا که وه، ماوسی
میزیک و ئامیتریکی چاپکردنی بینی. کافکای له
ناوه راستی کاره کهیدا بری بوو.

له باره ی دهقه که وه. . . .

"دهق؟" کافکا برۆی هینایه یه ک. "کام دهق؟"

"ئەو دەقەي بۆت ناردىم؟"

"ئەھا، ئىيىستا بىرى كەۋتەۋە. "تۆ بوۋىت تەلەفۇنت كىردى. ئىنجا زانى ماۋسى ھىشتا لەسەر شەقامەكەيە و بەفرى بەسەردا دەبارىت. "بەلام ۋەرە ژوورى، ۋەرە ژوورى. با لە ژوورەۋە قسە بکەين."

ماۋسى چوۋە ژوورەۋە. لە ژوورەۋە، خانوۋەكە— ئەگەر شوينىكى ۋا شايانى ئەۋە بىت پىيى بلىت خانوۋ—تەنانت لەۋەيش بچوۋىكتر بوو كە لە دەرەۋە دەرەكەۋت. مېزەكە، چەند كورسىيەك، جىخەۋىك، چەند پەفەيەك كە كىتپيان لەسەر كەلەكە كرابوو.

"گوى مەدەرە جەنجالىيەكە،" كافكا گوتى. "ۋەك دەبىنىت، ئىرە شوينى كاركردە. تكايە دابنىشە. داۋاي لىبوردن دەكەم ھىچم نىيە پىشكەشتى بكەم. لىرە نان ناخۇم. لە بارەي ساردىي ژوورەكەۋە داۋاي لىبوردن دەكەم. گەرمكەرەۋەكە دىت و دەبرىت."

"نىگەرەن مەبە. "ماۋسى گوتى، "ھىچ كام لەۋانە بە لاي مەۋە گىرنگ نىيە. "بۆ ساتىك ۋەستا و پاشان بەردەۋام بوو: "ئەۋەي گىرنگە دۆزەكەمانە. دۆزەكە پاساۋى ھەموو قوربانىدانىك دەداتەۋە."

ۋىستى ئەم پىستەيەي كۆتايى پەيامىكى نەينى بىت. چاۋەپى بوو لەگەل بىستنى ۋشەكانىدا، پوۋخسارى كافكا بگەشپتەۋە و ھاۋار بكات، "بەلى، ھاۋپى"

دۆزه که مان پاساوی هه موو شتیک دهداته وه، له
 نیشیاندای دزینی جامه ئالتوونییه کان، ئیستا با برۆین
 بۆ ئه وی، ده توانین له پریگا ورده کارییه کان باس بکهین.
 به لام خاوه نماله که هیچی نه گوت. هه ردووکیان به رامبه ر
 به کتر دانیشتبوون. کافکا چاوی بریبوووه میوانه که ی،
 وه که ئه وه ی چاوه ری بوو بزانیته بۆچی هاتوووه. بۆ
 چهند ساتیک بیدهنگیه کی سامناک بالی کیشا،
 بیدهنگیه ک که ته نیا ده بووه هوی زیادبوونی نیگه رانیی
 ماوسی که خوی ئازاری ده چه شت. کافکا که تییینی
 ئه وه ی کرد—دواچار ئه وه له گه ل کریکاری برینداردا
 هه لسوکه وتی ده کرد بۆیه ده بیته به وه دۆخه دژوارانه
 راهاتیته بریاری دا به پرسیاریک یارمه تی بدات:
 "که واته، ده قه که ت پی چون بوو؟"

"ده قه که؟ ده قه که نایابه. . . . پلینگه کانی ناو په رستگاهه.
 نایابه. . . . پلینگه کان ده چنه ناو په رستگاهه وه. . . .
 گومانی تیدا نییه، نایابه. . . ."
 "ئه ی به که لکتان دیت؟"

ماوسی له پرسیاره که تینه گه یشت، به لام نه یشیویست
 تینه گه یشتنه که ی دهربخات. "به که لکمان بیته؟ به
 دلنایاییه وه، به که لکمان دیت. کیشه که. . ."
 "ناروونییه که یه تی." کافکا به خنده یه کی چکوله وه بوی
 ته واو کرد. "ئه وه نییه؟ ناروونییه که ی. ئه وه ده قه

له زنجیره بلاوکراوهکانی
ناوهندی غزەلنووس- بۆ چاپ و بلاوکردنهوه
زنجیره کتیب ۱۳۰

پلینگهکانی کافکا

پۆمان
مواسیر سکیر

سه یوان محهمهه
له ئینگلیزییهوه کردویه به کوردی

- بهرگ: شالو حهیییه
- چاپ: یهکهه- ۲۰۱۶
- چاپخانه: تاران
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
- نرخ: ۴۰۰۰ دینار
- بلاوکار: ناوهندی غزەلنووس- بۆ چاپ و بلاوکردنهوه

له بهرینه بهرایهتی گشتی کتیبخانه گشتیهکان ژمارهی سهاردنی (ی) سالی ۲۰۱۶ ی پهن دراوه

سه رچاوهی ئهم وهرگێرانه
Kafka's Leopards, Moacyr Scliar, Translated from Portuguese
by Thomas O. Beebee

ناروونه، دهزانم. هه موو دهقه کانم بهو جوړهن،
 ناروونن. بویه کیشم له بللوکردنه وه یاندا هیه.
 ماوسی له سهر کورسییه که ی خوی ریکخته وه. "باشه...
 ریک ته وه راستییه که یه. به لام تیده گم که ده بیت بهو
 جوړه بیت. . . دهقه که ده بیت ناروون بیت. . . دواچار به
 له بهرچاوگرتنی ته مه به سته ی که بوی نووسراوه. . .
 ئیستا وا دیار بوو کافکا له فکری خویدا پو چوویت.
 دواچار گوتی "ناروونی. هندیک پیان وایه ته وه
 کیشم که یه، به لام بو من چاره سهره."
 "بو منیش،" ماوسی به په له گوتی، "پیم وایه پوونی، له
 دوختی وه که ته وه ی خوماندا، کاره ساتبار ده بیت."
 ته مجاره نوره ی کافکا بوو سهرسامی خوی پیشان
 بدات. "کاره ساتبار؟ من تا ته واده یه ناروم. . .
 "به لی، کاره ساتبار،" ماوسی جه ختی کرده وه. "به
 له بهرچاوگرتنی بارودوخی ئیستا، کراوه یی
 سهرکیشییه که که نابیت بیکه یین."
 "ده بینم تو که سیکی رادیکالیت،" کافکا به
 نه رمه خه نده یه که وه گوتی.
 "رادیکال؟ به لی رادیکال. من به ته وای رادیکال."
 ماوسی به شانازییه وه گوتی. ههستی کرد ده بیت
 زیده پویی کرد بیت، خوی راست کرده وه. "واتا، هه ول
 ددهم وا بم، رادیکال بم. دمه ویت به ره گوریشه دا

بېرۇمە خوارەو. دەمەوئیت ھەموو شتیک ئاشکرا بکەم
کە دەشتیت ئاشکرا بکریت، ھەموو شتیک وئیران بکەم
کە دەبیت وئیران بکریت.

"وئیرانکردن، کافکا بە چرپەو گوتی. "بەلئ رەنگە تو
راست بکەیت. رەنگە خولقاندن وئیرانکردن بیت."

لە دۆخە وەجدئاساکەیدا، ماوسی تەنانت گویئ لە
کافکایش نەدەگرت. "لەم پووەو، من بۆچوونەکانی
ترۆتسکی بە دلە: شۆرشی بەردەوام. شۆرش وەک
فۆرمیکى ژیان."

"ترۆتسکی؟" کافکا جاریکى تر برۆئ ھێنايە یەک.
"ترۆتسکی نمونەئى بالاتە؟ لیون ترۆتسکی؟"

ماوسی ھەستى کرد ساردییەک بەناو سکیدا ھات. ھەتا
ئەو ساتە بە پەھایی دلنیا بوو کافکا ئەندامیکى
کۆمەلەئى ترۆتسکیستەکانە، بەلام ئیستا کاردانەوہى
نووسەرەکە تووشى سەرسورمانى کرد. بلیئ لەمەیشدا
ھەلە بیت؟ یان لە ماوہى ئەم چەند پۆژەئى دوايیدا
پووداویک ھەموو شتیکى گۆریبیت—بۆ نمونە
ئینشیقاقیک لە بزووتنەوہى کۆمونیستیدا؟ کئ دەزانیت،
لەوانەئە لەو سەرۆبەندەدا ترۆتسکی بالیکى تری لە
حیزبدا کردبیتەو، بالیک کە کافکا لەگەلیدا نەبیت و
بگرە بە دوژمنى سەرسەختى خۆئى بزانیئت؟ دۆخى
ماوسی، لە پووی سەرچاوەئى زانیارییەکانییەو، ھیچ

باش نه بوو—پېشتریش هرگیز باش نه بوو. چوڼ
 دهيتوانی خوۍ به زانیاریی باش ته یار بکات له کاتیکدا
 نه و له گوندیکی پیسارایادا دهژیا، که دانیشتوانه که ی
 چەندین حەفتەیان تیدەپەراند به بی نه وە ی رۆژنامە یە ک
 بخویننه وە—ئەگەر هر رۆژنامە یان بخویندایه ته وە؟
 بیگومان که یوسی له گەلدا بوايه نه وە هر کیشه نه بوو:
 هاوړیکه ی سەرچاوه ی چاوه روانه کراوی زانیاریی
 پهیدا ده کرد، هه موو نه و شتانه یشی ده گە یانده
 هاوړیکانی که ده بوو بیزانن. گومانی تیدا نه بوو، هه مان
 شت بۆ کافکایش راست بوو، که دواچار نه و له
 دۆخیکی باشتردا ده ژیا (شاریکی گوره، رۆژنامە ی
 رۆژانه، ته له فون). باشتروا بوو به وریاییه وە
 به رده وام بیت، ئیستا نه وە ی له مەترسیدا بوو ته نیا
 ته ریقبوونه وە ی ماوسی نه بوو: مەترسیی له ریلادانی
 ئایدیولۆژییشی هه بوو، شتیک که یوسی به رده وام
 ئاگاداری ده کرده وە لینی.

ماوسی چاوه پنی سەرزەنشتیکی ناراسته وخو بوو: له
 هەندیک ږووه وە ده لیم به لسی. به لام هه میسه له
 چوارچینه ی دیالیکتیکدا و نه وە شمان له بیر بیت که له
 کاتیکدا ده کریت شوړش به رده وام بیت، به لام له راستیدا
 نا، پیت وا نییه؟ به مانایه کی تر، من پلینگه کانی ناو
 په رستگاکه وا ده بینم، وهک په یامیکی دیالیکتیک.

کافکا بۆ چەند ساتىك بىرى لەمە كردهو. "بەلى،
 دەرگىت دەقەكە بەو جۆرە بىنریت. تەماشایەكى
 كاتژمىرەكەى دەستى كرد، ديار بوو ئارامى نەمايوو—
 بىنگومان دەيوست كۆتايىيەك بۆ گفتوگۆكەيان دابنیت و
 دەست بە كارەكەى بكاتەو، بۆيە گەرايەو سەر خالە
 سەرەكییەكە: "بەلام هیشتا وەلامى پرسىارەكەمت
 نەداوئەو: دەقەكە بە كەلكتان دیت؟"

ئەمە چركەساتى دەرگەوتنى راستىيەكانە، ماوسى لە
 دلى خۇيدا گوتى. ئەو ساتەى كە دەبوو خوى تیدا
 ئاشكرا بكات، بىويستايە يان نا. ئامادەيش بوو ئەو
 بكات. يان راستتر، ناچار بوو ئەو كارە بكات. پاش
 كارەساتەكەى لای بىرتا، چىتر هیچ شتىكى بە لاو
 گرنگ نەبوو.

"دەقەكە بە كەلك دیت، ھاوړى، بە سەختىيەكەو وای
 گوت. "ئەو منم كە بە كەلك نایەم."

كافكا بە سەرسوورمانەو تەماشای كرد. "تۆ بەكەلك
 نایەیت؟ مەبەستت چىيە؟"

"مەبەستم ئەوئەو لە دەقەكەى تۆ تىنەگەيشتم. پەيامەكەم
 پىنەگەيشت. كەمترین بىرۆكەشم لە بارەيەو نىيە."

"بەلام، يەك خولەك بوەستە،" كافكا بە دەنگىكى لە پر
 دۆستانەو گوتى. "ئىمە ھەر ئىستا ھاوړا بووین كە
 دەقەكە ناروونە. تۆ ناچار نیت پەيامىكى لى دەر بھىت."

مانا ئاماژەى پەيوەندىدارە، لەوانەيشە ئەو پەيوەندىيانە
هەر بوونيان نەبێت.

"بەلام دەبێت من لە ماناکەى تىبگەم!" ماوسى بە
خەمبارىيەو گوتى. "تىناگەيت؟ من تەنيا لەبەر ئەو
هاتووم بۆ ئێرە، بۆ ئەوەى تىبگەم، بۆ ئەوەى ئەركە
جىيەجى بگەم. . . ."

كافكا پرسى "ئەرك؟ تۆ باسى چى دەكەيت؟"

"تکايە هاوړئ، ئەمجارە ماوسى لى دەپارايەو، "زەلېلم
مەكە، تەرىقم مەكەرەو زياتر لەوەى تەرىق بوومەتەو.
من بەلینم بە هاوړئ یۆسى داو، كە زۆر نەخۆشە،
ئەركەكەى جىيەجى بگەم. هەر بۆیە هاتووم بۆ پراگ،
هەر بۆیە تۆ دەقەكەت پى دام. كىشەكە ئەوەى من بە
تەواوى گەمژەىكى بىتوانام. تا ئىستا هەرچىم كردوو
هەر تىكەكردنى شتەكان بوو و گەپاندنەوەى هەموو
شتەكان بوو بۆ دواو. سەرەتا ناوێشانەكەى تۆم ون
كرد و كىشەى زۆرم هاتە پى لە دۆزینەوەتدا. كاتىكىش
دواجار دەقەكەتم پى گەيشت، نەمتوانى بزانم باسى چى
دەكات. يان بە هەلە لى تىگەيشتم، دلىا نىم. چىتر لە
هېچ شتىك دلىا نىم. پىم وا بوو ئامانجى ئەركەكەم
دۆزىووتەو؛ تەنانەت پىم وا بوو ئەو ژنەشم
دۆزىووتەو كە دەبێت بە پردى پەيوەندىم، بەلام بە
هېچ شىوێهەك وا نەبوو، ئىستاش هېچم لا پوون نىيە

له باره‌ی شوینه‌که‌وه، له باره‌ی هیچ شتیکه‌وه.
پتو‌یستیم به یارمه‌تییه، هاوړئ، تکایه یارمه‌تیم بده.
کافکا به بیده‌نگی ته‌ماشای ده‌کرد. دواچار پرسپاری
کرد، "تو کټیت؟"

"من کټیم؟ مه‌به‌سنت ئه‌وه‌یه نازانیت؟"

نه‌خیر. کافکا نه‌یده‌زانی. ئه‌وه له سه‌روسیمایه‌وه دیار
بوو. "وام زانی لیږه، له پراگ، ئیش بو ژوورنالیک
ده‌کټیت به زمانی بیډی که به‌لټنی ده‌قټکم پی دابوون.
به‌لام ده‌بینم هه‌له بووم."

له پر پرووناکییه‌ک بو ماوسی ئاشکرا بوو. بو‌ی
ده‌رکه‌وت چی پرووی داوه. کافکا به شیوه‌زاره‌که‌ی
ماوسی، که شیوه‌زاری جوویه‌کی پرووسی بوو،
خه‌له‌تابوو. به که‌سیک تیگه‌یشتبوو که له ژوورنالیکي
بیډی کاری ده‌کرد، یه‌کیک له و گوډاران‌ه‌ی که کافکا له
ئه‌نجامی سه‌رسامی به جووداییزمی^۱ پوژه‌لاتی
هاوکاری ده‌کردن. بو‌یه داواکردنی ده‌قه‌که شتیکي نامو
نه‌بوو به لایه‌وه. به‌لکوو به‌بی دواکه‌وتن وه‌لامی
دابوو‌وه‌وه. به‌و جوړه‌یش هه‌له‌که پرووی دابوو.

---

^۱ "جووداییزم واتا یه‌هوودییت، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی به درټزایی و ده‌رگټلنه‌که وشه‌ی
"جوو" مان به‌کار برده‌وه، نه‌ک یه‌هوودی، بویه له‌م ته‌نیا حاله‌ته‌شدا "جووداییزم" مان له
بری یه‌هوودییت داناه.

ئەي ئىستا؟ چى بىكرىت؟ ھەموو راستىيەكە بلىت؟
نەخىر، ماوسى نەيدەتوانى ھەموو شتىكى پى بلىت.
دوچار، نەيدەزانى تا چ پادەيەك متمانە بە كافكا بىكات.
بۇ دەربازبوون دەبوو چىرۆكىك دروست بىكات،
ھونەرىك كە خەرىك بوو تىيدا دەبوو مامۇستا.

چىرۆكىكى دروست كرد. بەلى، كارى بۇ ژوورنالىكى
يىدى دەكرد—بەلام لە پووسىيا، نەك پىراگ، كە ئىستا
بە سەردان بۇى ھاتبوو. 'يۇسىي ھاوپىم كە
سەرنووسەرە، پىنى گوتىم كە دەبىت سوود لەم ھەلە
وەرېگرم و پەيوەندى بە نووسەرىكەو بەكەم. . . كە
ناوەكەيم لە بىر نەماوە. ئەو نووسەرەيش دەقىم پى
دەدات بۇ ژوورنالەكەمان. وام زانىسى تۇ ئەو
نووسەرەيت. ھەلەكەش لىرەو پووى دا. پلىنگەكانى
ناو پەرستگاگەي لە گىرفانى دەرھىنا و بۇ كافكاي درىژ
كرد: 'فەرموو. تىكايە لە ھەموو تىكەلاويىەكان ببورە. . .

كافكا بەبى جوولە تەماشاي دەكرد. لە پىر كۆكەيەك
سەرى لى دا. نەرمەكۆكەيەكى وشك و نىزم بەلام
مەترسىدار. ماوسى گىيانى كەوتە لەرزىن. ئەو كۆكەيەي
دەناسىيەو: دلنیا بوو كە نىشانەي سىلە—ئەو
دىوہزەمەيەي كە شانبەشانى كوشتارگەكان لە قىرکردنى
گونەدە جووہكاندا بەشدار بوو. كافكا لە گوند نەدەژيا،
بەلام ھەموو نىشانەكانى قوربانى تىدا بوو: لاوازي،

پەنگزەردى، پوومەتى كەمىك سوورەلگەراو. لەگەل
 تەپوتوشى مالە بچووكە ساردەكەدا كە بۆ سىل باش
 نەبوو. پەشىمانىيەكى گەورە ماوسىي داگرت، ھەمان
 پەشىمانى كە دايكى ھەستى پى دەكرد ئەگەر لە شوپنى
 ئەو بوایە: تۆ نەخۆشیت، كافكا، زۆر نەخۆشیت، ئەو
 كۆكەيە گالتە نىيە، ئەو پەتا نىيە، بەلكوو سىلە،
 دەتكوزىت ھەك چۆن زۆر كەسى تری كوشتوو،
 وانەزانى دوكتۆراكەت لە ياسادا پزگارت دەكات، يان
 نووسەربوونت پزگارت دەكات، ئەم نەخۆشىيە كەسى
 لى قوتار نابىت، پىويستە چارەى خۆت بكەیت، زیاتر
 بخۆ، تەماشاشا چەند لاوازىت، دەبىت لەم شوپنە
 نەفرەتییەش دەربچىت، لەم ئەشكەوتە ساردە شىدارە،
 مانەو و نووسىن لىرە ھىچ سوودىكى نەماو ئەگەر بە
 ژيانىت باجەكەى بدەیت، لىرە برۆ پىش ئەو ھى زۆر
 درەنگ بىت، گوئ لەم قسانەم بگرە، بۆ باشىي خۆت
 دەلىم.

بەلام ماوسى ھەموو ئەو قسانەى لە دلى خۆیدا
 ھىشتنەو. بەردەوام بوو لە تەماشاكردن كافكا بە
 بىدەنگى. دواجار كۆكەكەى كۆتايى ھات. كافكا
 دەستەسپرىكى لە گىرفانى دەرھىنا و ئارەقەى نىوچاوانى
 سىرى. "ببوورە. كەمىك لەمەوپىش ئەم كۆكەيە سەرى
 لى دام. شىتىكى دەروونىيە، خۆت دەزانى."

زهردهخه نه يه كي خه مگيني كرد: "رهنگه پټويست بټيت
دوكتور فرويد چاره سهرم بكات."
"دهقه كهت ببه،" ماوسي جه ختي كرده وه.
"نه خير، هه لي گره."

نيگا و ئاوازي دهنگي كاريان كرده سهر ماوسي. وهك
ئه وه بوو له و ساته دا كافكا برياري دا بټيت ماوسي بكات
به عه مباري شتيك؛ ماوسي دلنيا نه بوو ئه و شته چيه،
به لام دلنيا بوو كه نايه ويټ په سه ندي بكات.
"به لام، به راستي من نامه ويټ. . . ."

"هه لي گره." ئاوازي دهنگي به ئاشكرا فهرماندهر بوو،
هيته فهرماندهر كه ماوسي ترساند. "دهقه كه هه لگره."
"كوپي توت هه يه؟"

"خه مي ئه وهت نه بټيت. به لي يه كيكي ترم هه يه. كوپيه كي
ترم هه يه. دهقه كه هه لگره." هه ستا و ده رگاكي كرده وه.
"ئاستاش تكايه بمبووره، ده بټيت ئيش بكه م. كاتم بو
ئه ده ب زور كه مه. . . . هيوادارم ليم تيگه يت."

"تيده گه م،" ماوسي بلماندي، كاتيگ رويشته دهره وه.
دهرگاكه له دوايه وه داخرا. بييري له وه كرده وه
بگه رپته وه و به كافكا بليت كه دهقه كه — هه رچه نده
ليشي تينه ده گه يشت — ناياب بوو. به لام دهرگا
داخراوه كه په شيماني كرده وه.

له پر ههستی به شهکەتی دەکرد، بپاریدا بگەریتەوه بو
 هوتیلەکه. دەیویست لهسەر جینگەیهک رابکشیت، هەر
 جینگەیهک. دەیویست بخەویت، ئاگای له خۆی نەمیتیت،
 خەون نەبینیت، خەویک بیباتەوه که بتوانیت ئەو پوژە
 کارەساتبارەى بیر بیباتەوه. بەلام هەر جوړه خەویکی
 لى حەرام بوو.

کاتیەک گەیشته هوتیل تیرمینوس، چاوی کەوته
 ئۆتۆمبیلێکی پۆلیس که لهبەردەم هوتیلەکهدا وهستاوو.
 یەکسەر دلی خەبەری دا، نەپۆیشته ژوورەوه: له
 شووشەى دەرگاکیوه له ژوورەوه ورد بووهوه.

پیاوانی پۆلیس له ژوورەوه بوون. دیار بوو پرسیاریان
 له فەرمانبەری بەشى پیشوازی دەکرد، ئەویش تۆمارى
 ئەو ناوانەى پیشان دەدان که له هوتیلەکهدا مابوونەوه.

ماوسى گومانی نەبوو که ئەو کەسەى به دوایدا
 دەرگەران، خۆی بوو. بەلام دەبیت کى هەوالی لى دابیت؟
 لەوانەیه فەرمانبەرەکهى بەشى پیشوازی بووبیت، ئەو
 کابرا بەدە نەگریسه. یان لەوانەیه (سەرودلی گیرا بەم
 ختوورەیه) بێرتا هەوالی دابیت. پێویست بوو
 دەستبەجى هەلبیت. مەحال بوو بپرواته ناو هوتیلەکهوه،
 لەگەل ئەوهیشدا پێویستیشى نەدەکرد. پارە و
 بەلگەنامەکان و بلیتی شەمەندەفەرەکهیشى پى بوو، که
 نەیویستبوو سەرکێشیی ئەوه بکات له هوتیلەکه

به جيٽيان بهيٽيت—وهڪ ئيستايش دهردهكهوت ڪاريڪي
 زور ڏيرانه بوو. دهبوو جانتاڪهي به جيٽ بهيٽيت—ئارام
 به. ماوهيهڪي زوري پي دهچيٽ ههتا بتوانيت جلوهبرگي
 نوي بڪريٽ، بهلام نهوه، به بهراورد به نهگهرهڪان، هيچ
 نهبوو.

بهختي ههـبوو. شهـمهندهفهريڪ لهو ڪاتهـدا به ري
 دهكهوت بؤ پؤمانيا. سوا ري نهو شهـمهندهفهـره بوو. به
 دريڙايي ريگاڪه نوست، تهـنيا نهو ڪاتهـي گهـيشتهـ جي
 له خهـو رابوو. له بيريشي نهـچوو گيرفانهـڪاني بپشڪنيت.
 ههـموو شتهـڪان له جيـي خويانـدا بوون: پارـه،
 بهـلگهـنامهـڪان. ئا، بهـلي، دهـقيڪي فرانـز ڪافڪايش به
 ناونيشاني پلينگهـڪاني ناو پهـرستگاڪه.

جگه له نامادهي چري سوپاڪان—جهنگهڪه گهـيشتهـبووه
 چلهـپؤپه—پاشماوهـي گهـشتهـڪهي بهـبي رپوداو تيپهـراند.
 ههـمان بهـلهـموان پهـراندييهـوه بؤ رپوسيا، نهـمجارهـيان
 به بيدهـنگيهـڪي تهـواوهـوه. دواچار، ڪاتيڪ گهـيشتهـوه مال
 شهـو داهاـتبوو. رپويشتهـ ژوورهـوه و هاوارتيڪي
 چاوهرپوانڪراو له ههـموويان بهـرز بووهـوه—ههـموويان
 رايانڪرد و له ئاميڙيان گرت. ”نهـمه رپوڙيڪ دهـمڪوڙيت!“
 دايڪي به دم گريان و پيڪهـنينهـوه هاواري كرد، ”نهـم
 بهـچڪه شهـيتانه رپوڙيڪ دهـمڪوڙيت.“

دواچار ھټور بوونہوہ: به دهوری میژہ که دا دانیشن و
به نامادهییی که وه که خوی سهری لی سووړ مابوو ټو
چیرۆکی گیرایه وه که دهرباره ی کهړان به دوا ی ئیش
له شاریکی تر دا ناماده ی کردبوو.

دایک و باوک و خوشک و براکه ی باوه پریان پی کرد،
یان وایان پیشان ددها وهک چیرۆکی کوړه
دهستبل او وه که، هوکاری پویشننی ماوسی گرنګ نه بوو،
به لکو گرنګ ټو وه بوو کهړا بوو وه بو مال له وه. دواچار
ټو پرسیاره ی کرد که له قورگیدا گیری خوار دبوو:
ټه ی یوسی، ټو چوون بوو؟

بیډه نگیی که سامناک بالی کیشا.

"یوسی مرد،" باوکی گوټی، "ټو پوژهی تو پویشنیت
تایه کی زور خراپی لی هات، پاشان لهرز گرتی و
دواتریش، گیانی سپارد."

ماوسی هه واله که ی به بیډه نگی وهرگرت، سهری
خستبوو خوار. له راستیدا پیشبینی ټو هه والی
کردبوو، وهک ټو وه یوسی، که تا دواسنوور میهره بان
بوو، ویستبیتی ټو وه له سهر ماوسی نه هیلیت که ناچار
بیت دان به شکسته کهیدا بنیت. له ټو که کهیدا شکستی
هینا بوو، به ته وای شکستی هینا بوو. هیچی
نه دوزیبوو وه، هیچی ټو نجام نه دابوو، ته نانه ت
جله کانیشی له دهست دابوو. ته نیا شتیک له گشته که ی

لاى مابيتتووه دهقهكهى كافكا بوو كه له گيرفانيدا بوو،
له گهل ئهو ههستكردنهى به تاوانبارى كه تا كوټايى
ژيانى له گهلدا ده مينيټتووه.

.....

پاش مردنى يوسى، كومهلەى شورشگيرە گهنجهكان
ههلوشايه وه. به هوى كولنه دانى دايكييه وه، ماوسى
لاى باوكى دهستى به كاركردن كرد. سهره تا رقى له
كاره كه بوو چونكه پيى وا بوو له ئاستى ئه ودا نيه.
به لام وردهورده چيژيكي تاييه تى له كارى برين و
دروومان و قوپچه دانان ده بينى. لانيكه م كارىكى لوژيكي
و پيشبينى كراو بوو، نه شتى كتوپر و نه نيگه رانيى تيدا
بوو. ئاى، خوژگه ده يتوانى ژيانى بنيات بنيت، بو
نموونه بهو شيويهى كه پارچه كانى هيله كيكي پيكه وه
ده دروو. به لام ژيان زور ئالوزتر بوو له هيله كدروون،
سياسه تيش له ژيان ئالوزتر. ماوسى بريارى دا بو
ماويه ك سياسه ت به لاوه بنيت و خوى بو
هيله كدروون تهرخان بكات.

به لام سهره هلدانى شورش له ئانوسا تدا بوو. جهنگه كه
تا دواسنوور كيشه كانى رپووسياى قوول كردبووه وه.
برسيټى هه موو شويټيكي ئه ويى گرتبووه وه و به هوى
زستانه سه خته كيشه وه دوخه كه خراپتر بووبوو.
ئازارى ١٩١٧، قهيسه ر نيكولاس دهستبه ردارى عهرش

بسو. حكوومه تي جيگره وهيش، به سه رو كايه تي
ئه ليكساندهر كيرينسكي، ته نيا بو چهند مانگيك خوي
راگرت. له مانگي نيساندا لينين به شيويه كي دراماتيكي
له تاراوگه گه رابوو وه. له مانگي ئوكتوبه ردا
به لشه قيه كان ده سلا تيان گرته ده ست.

هه موو ئه و پروداوانه، ئه و كاته ي ده گه يشتنه
چيرنو فيتسكي، بوو بوون به هه والي كوون، له وي به
سه رسوورپمان و نا ئوميد ييه وه، ئه گه ر نه لينين به ترسي
ره هاوه، پيشوازي ده كران. قهيسه ر هيماي
چه وساندنه وه بوو، به لام چه وساندنه وه يه ك كه پيي
راهاتبوون. ئيسا، كه ئاشووب هه موو پروسايي
ته نيوه ته وه، ده بيت چي روو بدات؟

له گه ل ئه وه يشدا، چهند كه سيكي گونده كه هيوايان
هه بوو، كه سيشيان به راده ي ماوسي نا، كه
خويندنه وه ي مانيفيستوي كومونيستي ده ست پي
كرد بو وه وه. كاتي خويندنه وه ي يوسي بير كه وته وه كه
ئيسا خه ونه كه ي به دي هاتبوو: وه ك لينين له كو شي
زستانه دا^{۱۰} گوتبووي، كوومه لگه يه كي نوي له سه ر
ويړانه ي رژيمه كونه كه دروست ده كريت. قروتسكي، كه
له تاراوگه گه رابوو وه، ئيسا له حكوومه تي
به لشه قيه كاندا پوستيكي گرنگي پي سپيرد رابوو:

کۆمیساری گەل بۆ کاروباری دەرەو. کاتیکی ماوسی زانی ئایدیالەکی سەردانی ئۆدیسە دەکات، پۆشت بۆ ئەوەی بیینیست، بە گالیسکەیهک کە لای کەسیک هینابووی. بەلام کاتیکی گەیشته ئەو، قروتسکی پۆشتبوو.

حکومەتی نوێ پیکەوتنامە ی ئاستی لەگەڵ ئەلمانیدا مۆر کرد بۆ کۆتاییهێنان بە گرژییەکان — بەلام ئەو کاتە شەری ناوخوا دەستی پێ کردبوو، بەلشەفییە سپییەکان دژ بە سوورەکان. ململانێیەکی هێندە خویناوی بوو کە ژمارەیهکی زۆر شار و شارۆچکە بە تەواوی وێران بوون. هەرچەندە چیرنۆقیسکی چارەنووسیکی وەها مالدۆرانکەری نەبوو، بەلام باوکی ماوسی دەترسا، بریاری دا خیزانەکی ببات بۆ بەرازیل چونکە خزمی لەو ولاتە هەبوو.

ماوسی نەیدەویست بروات. "شوینی من ئێرەیه،" پێداگری دەکرد، "دەمەوێت ببمە بەشیکی لە شۆرش و بنیاتنانەوهی کۆمەڵگەیهکی نوێ." قەرزاری یۆسی بوو؛ نەدەکرا جاریکی تر لە جیبەجێکردنی ئەرکەکهیدا شکست بهێنێت. دایکی تووشی داپووخان بوو و هەپەشە ی کرد خۆی بکوژێت ئەگەر کۆرەکی لەگەڵیدا نەبروات. ماوسی ناچار بوو کۆل بدات. شەویکی گوندەکهیان و ئەو شتە کهمانە ی کە هەیانبوو بەجێ

هیشته. له پرووباره که پهرینه وه (به بهله می هه مان بهله موان که جاریکی تر ده می داخست) و که گه یشتنه پومانیا، سواری شه مه نده فەر بوون بۆ هامبورگ، ئەلمانیا. له ویشته وه به سواری که شتییه کی باره لگر به رهو به رازیل که وخته پئ.

خیزانی کانتارو فیچ له پورتو ئەلیگری نیشته جئ بوون. باپیرم، ئایزاک کانتارو فیچ، کارگه یه کی بچو وکی جلو به رگی دانا. داوای له برا که ی کرد کاری له گه لدا بکات، به لام ماوسی برای داوا که ی پەت کرده وه: نه یه توانی له سه ر به های سه ر پیرژی و زه و تکردنی مافی پرولیتار بژی. پویشته لای به رگ درو ویه کی ترۆتسکیست به ناوی لیو پۆلدو پیپیرق، ئەویش کاره کانی ماوسی پئ باش بوو و پیشوازی لئ کرد، سه ره تا بوو به شاگردی و دواتریش هاو به شی. بۆ چەندین سال هه ردووکیان له سه ر ریازی ترۆتسکی ده پویشتن، نووسینه کانیان ده خوینده وه و تاوتوئیان ده کرد. ئەو هیش به س بوو بۆ ماوسی چونکه، بۆ ئەو، دونیای سیاسه ت دونیای ئایدیا و نووسین بوو. به لام لیو پۆلدو زیاتری ده ویست. ئەو کرداری ده ویست، کرداری شۆرشگیرانه. مانگرتن و پیگه گرتن و ململانیی چه کداری ده ویست؛ ده ویست شوینه حکوومیه کان

داگیر بکات. کاتیک جهنگی ناوخو له ئیسپانیا هه لگیرسا،
 دواچار هه لیکی دهست کهوت. هه زاران چه پره و له
 سه رانسهری جیهانه وه — له نیویشیاندا کومه لیک له
 پورتو ئه لیگری یه وه — خو یان له لیوا نیوده وه له تییه کاندایا
 ناو نووس ده کرد که ده پویشتن بو به رگریکردن له
 حکوومه تی کوماری. لیوپولدویش بریاری هه مان شتی
 دا. به ژن و که که ی راگه یاند، که به بیستنی ئه و
 هه واله توقیبوون، که ئه وه ئه رکیتی و ئه گهر هاوکاری
 حکوومه تی کوماری نه کات ژیا نی هیچ مانایه کی
 نامینیت. ته نانه ت بلیتیشی کری، به لام دوو پوژ پیش
 گه شته که ی ده بوو به په له بگه یه نریته نه خوشخانه به
 هوی هه وکردنی ریخوله کویره وه، به هوی هه وکردنی
 په رده ی سک و په رده ی ریخوله کانیش ه وه دۆخه که ی
 ئالوزتر بوو. پتر له دوو مانگ له نه خوشخانه مایه وه،
 دوا ی ئه وه یش له وه بیه یزتر بوو بتوانیت گه شت بکات.
 ئه و کاته یش ئه وه یه کلای ی بوو بوو وه که کومارییه کان
 چیتر چانس یکیان نه مابوو، بو یه قایل بوو به
 کوکردنه وه ی کومه ک بو لیواکه و بلاوکردنه وه ی
 به یانن نامه یه ک که خو ی نوو سیبووی له باره ی
 ململانیه که وه و دروشمی کومارییه کانیشی وه که
 ناو نیشان به کار هینابوو: تینا په رن.

بەككى تىرىش لە پالانەكانى بە بېھىوابوونى كۆتايى ھات.
پاش تىكچوونى لەگەل سىتالين دا، تىرۇتسكى پىروى
كردىبوو تاراوگە لە مەكسىك. ھەوالەكە لىۋپۇلدۇ
تۈۋرە كرد—شەرمەزارى بوو كە تىرۇتسكى ولاتىك
بەجى بېھىلىت كە ھەموو شىتېكى خۇى بەخىشبوو بۇ
يارمەتىدانى—بەلام لە ھەمان كاتدا بىرۇكەيەكى لا
دروست بوو: دەرۋات بۇ سەردانى لە مالەكەى خۇيدا
لە دەۋرۈبەرى كۆياكان. داۋاى لە ھاۋرىكەى كرد
لەگەلدا بىروات. ماۋسى بىرى لە قىوولكردى داۋاكەى
كردەۋە—بەلام راستىيەكەى ئەۋە بوو كە ترسېكى
گەرەى لە گەشتكردن بە فرۇكە ھەبوو، كە لىۋپۇلدۇ
بە نياز بوو گەشتى پى بكات بۇ ئەۋ ولاتە دوورە.
ماۋسى ئامادەى گەشتەكە نەدەبوو، بەلام داۋاى لە
ھاۋرىكەى كرد كارىكى بۇ بكات.

‘چ كارىك؟’ لىۋپۇلدۇ لى پىرسى.
‘دەمەۋىت شىتېك لە تىرۇتسكى پىرسىت. كەمىك ۋەستا.
‘بەلام سەرەتا دەبىت چىرۇكىكت بۇ بگىرمەۋە.
ئىنجا باسى گەشتەكەى پىراگى كرد، باسى ئەۋ ئەركەى
كرد كە نەيتۈۋانىبوو جىبەجىى بكات. كاتىك لى بوۋەۋە
لىۋپۇلدۇ دەستى كرد بە پىكەنن. ھىندە پىكەنى ھەتا
فرمىسك بە چاۋانىدا ھاتە خوارەۋە. ماۋسى سەرسام و
تۈۋرە تەماشاي دەكرد.

"ببورە، بنیامین،" لیۋپۆلدۇ، كە دەیویست ھەناسەى
بەبەردا بېتەۋە، گوتى، "بەلام ئەم چىرۆكەى تۆ بەراستى
پېكەنىناۋىيە. ئەو تېكەلكەردنەى شتەكان... دىسانەۋە
دايە قاقای پېكەنن. بنیامین پەست بوو. لیۋپۆلدۇ
جاریكى تر داۋای لیۋوردنى كرد و لىى پرسى چ
پرسىاریك لە ترۆتسكى بكات.

ماوسى گوتى "لىى پېرسە چ ئەركىكى بە یۆسى
سپاردبوو." لیۋپۆلدۇ بە جیدیەتېكى لەناكاۋەۋە
تەماشای كرد: "ماوسى، ئەو پرسىارەى لى دەكەم. بۆ
من ئاساییە. بەلام دەمەۋیت شتېك لەبەرچاۋ بگريت:
ئەى ئەگەر ترۆتسكى گوتى چیتەر لە یادی نەماۋە یۆسى
كىى بوۋە؟ یان ئەگەر ھەموو شتېكى لە بیر
چووبوۋەۋە؟ خۆت دەزانیت ئەو پیاۋە لە ژيانیدا بە
زۆر شتدا تېپەرپوۋە. ئەۋەى بە لای تۆۋە زۆر گرنگە
رەنگە بۆ ئەو تەنیا گەفتوگۆیەك بېت لەگەل گەنجىكدا
ئەنجامى داۋە كە لە پارىس بە شوینىيەۋە بوۋە—ۋەك
زۆر گەنجى تر كە دانیام بە ھىچ جۆرىك لە یادی
نەماون."

ماوسى ماۋەيەكى زۆر بە بېدەنگى سەرى داخست.
دوچار چاۋى ھەلبرى. "تۆ راست دەكەیت،" بلماندى.
پرسىار مەكە."

له كۆتاييدا گەشتەكەى مەكسىك ئەنجام نەدرا. دۆسى
ليۇپۇلدۇ لاي پۇلىس—ئەو له سەردەمى حوكمى
ديكتاتورىي گيتۇليۇ قارگاس دا بوو—كىشەى زۆرى بۇ
دروست كردبوو له بەدەستەينانى پاسپۇرتدا. ئەو
كاتەى دواجار بەلگەنامەكانى پى گەشت، ترۇتسكى له
مالەكەى خۇيدا تيرۆر كرابوو.

بيگومان ليۇپۇلدۇ و ماوسى تاكەهەوادارى ترۇتسكى
نەبوون له پۇرتۇ ئەلنگرى. بەلام ترۇتسكىستەكانى تر
خۇشيان لەم دووانە نەدەهات: ليۇپۇلدۇيان بە لهخۇبايى
دەبينى و ماوسى ش جى بەزەييان بوو. بەوجۆرە ئەو
دووانە دابرابوون، ئەوەيش له راستيدا بىزارى
نەدەكردن: پىشەنگ هەميشە دابراوه، ليۇپۇلدۇ بە
شانازىيەو دەيگوت. دوور لەوانى تر له خەبات
بەردەوام دەبوون، كارەكانى ترۇتسكىيان دەخويندەو
و تاوتوييان دەكردن.

"له كتيبي ميژووى شۇرشى رۈوسى دا،" ليۇپۇلدۇ بەدەم
برينى چاكەتيكەو دەيگوت، "ترۇتسكى باس له
تەلىسمىكى گەورەى شۇرش دەكات. ئەو چ
تەلىسمىكە؟"

ماوسى له جيگەكەى خۇيەو، له پشت مەكىنەى
دروومانەكەو، بەبى دوودلى وەلامى دەدايەو: "ئەو
راستىيە كە پرۇليتار له نەتەوەيەكى دواكەوتوودا

دهسه لات بگريته دهست. ئه‌ی له کوی به دواي
چاره سه‌ري ئه‌و ته‌لیسمه‌دا بگه‌ريين؟

ليو‌پولدو به خنده‌یه‌کی هاوسۆزه‌وه وه‌لامی ده‌دايه‌وه،
”له تايبه‌تمه‌ندییه‌کانی ئه‌و نه‌ته‌وه دواکه‌وتوه‌دا.“

به‌لام ئه‌م پيش‌بیرکی دۆستانه‌یه دواتر ده‌گۆرا بو
گفتوگۆیه‌کی گه‌رم. له زۆر شتیشدا ناکۆک بوون—له
راستیدا وه‌ک ئه‌وه وا بوو نوینه‌ری دوو بالی جیاواز
بن. جارێکیان، پاش مشتومرێکی توند له باره‌ی
بیروکه‌ی دیکتاتۆرییه‌تی پرۆلیتاریاوه، زیز بوون، ئیتر
قسه‌یان له‌گه‌ل یه‌کتر نه‌ده‌کرد. ته‌نیا به‌ ماوه‌یه‌کی که‌م
پیش مردنی ليو‌پولدو له‌ سالی ١٩٤٤، ئاشت بوونه‌وه:
ته‌نانه‌ت دواي ئه‌وه‌یش گفتوگۆیان ته‌نیا له‌ سه‌ر چه‌ند
بیروکه‌یه‌کی ئاسایی ده‌کرد. (پزیشکه‌کی ليو‌پولدو
نه‌یده‌ویست ئه‌م نه‌خۆشه‌ی جۆشوخرۆش بیگریت).
پاش مردنی ليو‌پولدو، ماوسی چیترا هاورپییه‌کی نه‌ما
بیروکه‌کانی له‌گه‌لدا تاوتوی بکات. که‌سیش نه‌بوو
دروومانی له‌گه‌لدا بکات. به‌ ته‌نیا له‌ دوکانه‌که‌دا مایه‌وه.
له‌ هه‌مان کاتدا، ئایزاک کاریکی باشی په‌ره‌ پی دابوو و
هاوسه‌رگیری کردبوو و منداڵ و پاشانیش نه‌وه‌ی
هه‌بوو.

ماوسی بیرتای ته‌نیا و گه‌وره‌ خۆشه‌ویستی ژیانی له
بیر نه‌چوووه‌وه. بۆ چه‌ندین سال هه‌ولی ده‌دا په‌یوه‌ندی

پیتوه بکات. توانی ناویشانی خشفروشییه که پهیدا بکات
 و نامهیه کیشی بو نارد-نامه که ی گه پیتراپه وه و
 له سه ری نووسرابوو که کوگا که داخراوه. بیری له وه
 کرده وه بروت له ئه وروپا به دوایدا بگه پیت: ته نانه ت
 برا که ی بو ئه و مه به سته پاره شیی پی دا، که ماوسی به
 شانازییه وه ره تی کرده وه. ئه و کاته ی دواجار پاره ی
 پیویستی کو کردبو وه وه، جهنگی جیهانی دو وه م
 هه لگیرسابوو و چیت نهیده توانی گه شت بکات. سالی
 ۱۹۴۶، به یارمه تی ریکخراویکی تایه ت به په نابه ران،
 دواجار زانیبووی پیتا چی به سه ردا هاتبوو: له
 ئوردووگای تربیلینکا ده سته سه ر بوو و ماوه یه کی که م
 پیش رزگارکردنی ئوردووگا که مردبوو.
 ته نیا یادگارییه ک که بنیامین له و سه رکیشییی پراگه وه
 بو ی مابوو وه وه، دهقه که ی کافکا بوو، که تا راده یه ک
 وه ک شتیکی پیروزی لی هاتبوو: هینده خویندبوویه وه
 که دهیتوانی له بهر بیلسته وه. چهنه کاریکی تری
 نووسه ره که یشی به زمانی یه که م خویندبوویه وه؛
 ته نانه ت بو ئه و مه به سته زمانی ئه لمانیشی خویندبوو.
 به لام، راستیییه که ی، هیشتا له کاره ئه ده بییه
 ته لیسماوویه کانی کافکا تینه ده گه یشت. پیاویک ده بیته
 قالونچه، ئه وه چ مانایه کی هیه؟ یان پاله وانه که ی
 داگایی، به تاوانیک ده ستگیر ده کریت که ته نانه ت

خۆیشی نازانیت چیه؟ ئەى لە نیشتهنى تاوانباراندا که
باس لە ئامیریک دەکات که حوکم بە تاتق لەسەر پیستی
بەندکراوەکان دەنوسیت؟ ئایا شتی لەوجۆره
پیشکەوتنخوازه یان پەرچەکردارییه؟ کاتیکیش نەیتوانی
بگاتە دەرئەنجامیک سەبارەت بەو پرسیارە، ماوسی ش
هەمان گومانی کۆمۆنیستەکانی سەبارەت بە کافکا لا
دروست بوو.

ئێستا ئێتر ئەو دەقە تەنیا پەییوەندی بە ئەدەبەوه نەبوو،
بەلکوو یادەوه‌رییه‌کی پڕ لە شتی سەرنجراکیش بوو که
بە پژدی دەپاراست. بە هەر شـیـۆهـیهـک بـیـت،
پۆژنامەنوسیکی خەلکی پۆرتقۆ ئەلیگری بۆی
دەرکەوتبوو که بنیامین کانتاروفیچی بەرگدروو،
نوسەری مەزن، فرانز کافکای بینیوه. بە هەموو
شیوازیک هەولێ دا چاوپێکەوتنیکى لەگەڵدا بکات.
بیسوود بوو. ماوسی هەمیشە دەیگوت که ئەوه شتیکی
تایبەتە و پەتای دەکاتەوه لەگەڵ هیچ کەسێکدا باسی
بکات. پۆژنامەنوسەکه پێداگری کرد. تەنانەت
دەستپێکیکی جوانیشی بۆ راپۆرتەکهی ئاماده کرد: لەو
هەفتەیه‌دا، نامەیه‌ک بە واژۆی فرانز کافکا خرابوو
زیادکردنەوه و بە هەشتەزار و پینجسەد دۆلار
فروشرابوو—بەرە پارەیه‌کی زۆر بوو که بیروکەیه‌کی
لە بارەى گرنگیی نووسەرەکه‌وه دەدا. لە ساوپاولق،

كۆكەرەوۋەيەك پرايگەياندا كە ھەمان نرخ يان تەنانەت
زىياترىش دەدات بە ھەر شتىك لە لايەن كافكاۋە واژۇ
كرايىت.

"پاستە دەقىكى كافكام لايە،" ماوسى گوتى، "بەلام ھىچ
پرسىارىكم لە بارەيەۋە لى مەكە."

ئەۋە پۇژنامەنوو سەكەي نەۋەستاندا: ھەۋالىكى گىرنگ
بوو و پىۋىست بوو بلاو بىرىتەۋە. تەنانەت
بىرەپارەيەكىشى خىستە بەردەم ماوسى بو
چاۋپىكەۋتنىك. ماوسى مەقەستەكەي لى ھەلگىرت لە
دوكانەكەي دەرى كىردە دەردەۋە.

بەلام كەسىك ھەبوو كە ماوسى باسى كافكاى بو
كىردىبوو: جىمى كانتارۋىچ. ماوسى خۇشەۋىستىيەكى
تايىبەتى بو ئەم برازايايە ھەبوو ھەر لەۋ ساتەۋەي كە
مىندال بوو. ژمارەيەكى زۆر برازا و برازاى ھەبوو،
بەلام ماوسى پىاۋى ناۋ خىزان نەبوو. ھەروەھا
خىزانەكەيشى زۆر بايەخىيان پى نەدەدا: ھەموۋيان
دەيانگوت پىاۋىكى رىزپەرە. جىمى ئەۋ بۇچۈۋنەي
نەبوو، پەنگە بە ھۆي ئەۋەۋە بوۋىت كە، لانىكەم بە
شىۋەيەكى يەشەكى، ھاۋشىۋەي ماوسى بوو.
دايكوباۋكى جىمى لىك جىا بوۋبوۋنەۋە و خۇيشى
ھەمىشە نەخۇش بوو (لە ئەنجامى ئىفلىجىي مىندالانەۋە
پىكرىنى دژۋار بوۋبوو.) بە گەنجى ناسك و بىزىيان

بوو. به لām زیره کییه که ی ناااسایى بوو و چیژیکى
 زوړیشى له خویندنه وه ده بینى. کاتیک زانى مامى
 گه وره ی کتیبخانه یه کی بچووک به لām ده سته بژیرى
 هه یه، روخسه تی لى خواست له ماله وه سهردانى بکات.
 هر که سیکی تر ئه م داوا یه ی له بنیامین بکردایه،
 ده یگوت نه خیر، به لām هرگیز هیچ شتیکی جیمى پوت
 نه ده کرده وه (که ئه و کاته ته مه نى نزیکه ی ده سال بوو)
 ته نانه ت چیژیکى ناوازه یشى له قسه کردن له باره ی
 کتیه کانی و له پیشنیار کردنى ئه م یان ئه و نوو سهردا
 ده بینى.

شتیکی زیاتر له ته نیا چیژى هاو به شى خویندنه وه
 پیکه وه ی گری ده دان. جیمى که گه یشته ته مه نى
 هرزه کارى، بوو به چالاکوان له ریڅخراوه
 خویندکار ییه کاند. هر زوویش بوو به سهر کرده یه ک
 که له لایه ن هاو پوله کانییه وه ریژى لى ده گیرا،
 راستییه ک که جیمى شانازى ماوسى بوو. به لām ئه م
 شانازیه زوړى نه خایاند. جیمى خو ی وه ک
 ستالینستیک ناساند و له ئه نجامیشدا تر و تسکى، وه ک
 ناپاکیک که شایانى مردن بوو، به نه فره ت کرد. ئه و
 دووانه ده که وتنه گفتوگو ی گه رموگوپه وه؛ زوړ جاریش
 ماوسى گه نجه که ی له مال دهر ده کرد. جیمى دهر و یشته،
 به لاینى دها هرگیز نه گه ریته وه. به لām له راستیدا

هەمیشە دەگەرپایەو. خۆشەویستی بۆ پیاو پیرە
لەو گەرەتر بوو بەو مشتومرانه بێریتەو.

بە پیچەوانەى ھاورپیکانییەو، جیمی، کافکای خوش
دەویست. لە زمانى ئەلمانیدا بەتوانا بوو (ئینگلیزی و
فەرەنسییەکەى، ھەر پێویست بە باسکردن ناکات)،
چەندین کتیبى ئەو نووسەرەى خۆیندبوو، سەرەتا
مەسخ. ئەو کتیبە—وێک خۆى دەگوت—کاریگەری
وێرانکەری لەسەرەى ھەبوو و وێک ئەزموونیکى
بالابوون بوو کە سەرەپای ھەموو شتیک سەرسامى
دەکرد. دەیزانى کافکا لای کۆمۆنیستەکان پەسەند
نەبوو، ئەوان خۆیان بۆ ئەو ئەدەبیاتە تەرخان کردبوو
کە بتوانیت خزمەتى پڕۆپاگەندەى شۆرەشگێرانە بکات.
نووسینەکانى کافکا لەگەڵ ئەم قەلبەدا نەدەگونجان.

ھیچ یەک لەو شتانە کارى نەدەکردە ھاورپییەتیەکەى
لەگەڵ مامى گەرەیدا. بە پیچەوانەو، ئەو دووانە
ھەمیشە ھەستیان بە نزیکى لە یەکتەر دەکرد. جیمی باش
نەدەگونجا لەگەڵ ئەندامانى تری خێزانەکەیدا—
کۆنەپەرەستەکان، بۆرژوازییە قەلەوکان—کاتیکی
کەمیشى بەسەر دەبرد لەگەڵ ھەر یەک لە باوکى، کە لە
گوند دەژیا و دایکى، کە کەسیکی شپەزە و مۆن بوو.
بەلام نزیکەى ھەموو پۆژیک سەردانى ماوسى دەکرد،
زۆرجارىش بیاترین گۆنسالفیسى خۆشەویستى لەگەڵ

خویدا دههینا. بیاتریز که میک له جیمی گه وره تر بوو،
کچی هونه رمه ندیک بوو، خانمیکی گهنجی جوان و
هه ستیار بوو، که به وینهی جیمیی خوشه ویستی،
حه زی له خویندنه وه بوو — به تایبه تیش کافکا. ئه و
سی که سه بو چه ندین کاتر میتر پیکه وه قسه یان
ده کرد — هه تا له دوا پیدا بنیامین ده رگا که ی ده کرده وه و
کشه کشی لی ده کردن بو ده ره وه.

جیمی ته مهنی هه ژده سال بوو و له قوناغی یه که می
خویندنی زمان و ئه ده بدا بوو له زانکوی ریو گراندی
دو سول کاتیک کۆده تا که ی سالی ۱۹۶۴ ئه نجام درا.
هر له سه ره تا وه به شداریی خویشاندانه کانی کرد له
دژی پژی مه سه ربازییه که و هر زوو ناوی که وته ناو
دوسی تی کده رانه وه که له لایه ن به شی یاسا پاریزی
سیاسه ت و کومه لگه وه (ب.ی.س.ک) ئاماده ده کرا. به لام
ئه و کاره که نه که ی نه ترساند. به پیچه وانه وه، تا
ده هات پتر هانی دهدا. هه موو به یان نامه کانی واژو ده کرد
و له هه موو خویشاندانه کاند له ریزی پیشه وه دا
ده بوو. هاو پولیکی، که هاو پی له ناو (ب.ی.س.ک) دا
هه بوو، زانی که ناوی جیمی له چه ندین لیستی
گومانلیکرا و اندا هه بوو و ته نیا به خت یا وه ری بووه که
تا ئه و کاته ده ستگیر نه کرا بوو. ئه م هه واله ئه ندامانی

کۆمەلەكەى ترساند و داواى كۆبـوونەوہیەكى
نائاساییان كرد. لە كۆبوونەوہكەدا بپارییان دا جیمی
ماوہیەك خنوی ون بكات و بپروات بۆ شارێكى
گەورەـوہك ساوپاولو، كە تییدا هیچ كەسیك
نایناسیت. جیمی بیرۆكەكەى لا پەسەند نەبوو، بەلام
نەیتوانى دژی ویستی دەستەجەمعی بوەستیتەوہ.

پالانەكەى بۆ دوو كەس ئاشكرا كرد. یەكێكیان
خۆشەویستەكەى: بیاتریز گوتى كە دەستبەردارى
نابیت؛ لەگەلیدا دەپروات تا لە شارى ساوپاولو پێكەوہ
بژین.

كەسى دووہم ماوسى بوو. بۆ ماوسى كە ئیتر زۆر
چووبووہ تەمەنەوہ، ھەوالەكە سەخت بوو. جیمی ئەو
كۆرە بوو كە ھەمیشە ئاواتى خواستبیت ھەیبیت، تەنیا
كەس بوو كە بەپراستی خۆشى دەویست.

بەلام ھەوالەكەى بەبى راپلەكین وەرگرت. ئاگادار بوو
كە برازاكەى لە پۆرتو ئەلیگری ژيانى لە مەترسیدایە و
پۆیشتن بۆ ساوپاولو دەشییت لە زیندانیکردنى
بپاریزیت. بەلام جیمی ھەر زوو كیشەى تری بۆ
دروست بوو. لە كوئى بژى؟ بە چى بژى؟ جیمی هیچ
وہلامێكى پى نەبوو. نەیدەویست داواى پارە لە باوكى
یان لە خزمەكانى بكات.

"به دواى كاردا دهگه پریم،" وای گوت، به بی ئه وهی له هیج دلیا بیت.

"ئه ی زانکۆ؟ خویندنه کهت؟"

شانى هه لته کاند: "زانکۆ و خویندن و ئه و شتانه ده بیت چاوه پرئ بن هه تا هه ندیک پاره پهیدا ده کهم."

له ژووری دانیشتنی ئه پارتمان به چووه که ی ماوسی دا دانیشتبوون. بو چه ند خوله کییک بیده نگ بوون، به رگدرووه پیره که چاوی بریبووه بوشایی. له پر ماوسی هه ستایه پی. "شتیکم هه یه پیتی بدهم. شتیک که یارمه تیت ده دات."

وینه یه کی له دیواره که کرده وه، قاسه یه کی به چووه کی له پشته وه بوو، که ده رگا که ی کرده وه هیچی تیدا نه بوو جگه له زه رفیکی قاوه یی توخ که دایه ده ستی جیمی: "پیم وا بیت ئه مه کیشه کانت چاره سه ر ده کات."

جیمی زه رفه که ی کرده وه و پارچه کاخه زیکی لی ده ره ئنا که به هوی کۆنیه وه زه رد بوو بوو. نوو سه راوه که ی خوینده وه و پاشان به چه په سانه وه ته ماشای بنیامینی کرد: "به لام ئه مه هیی کافکایه!"

"هیی کافکایه،" ماوسی به خه نده یه که وه دووپاتی کرده وه، "کاریکی ره سه نی کافکایه. واژۆکه یش هیی ئه وه."

پاشان تەواۋى چىرۆكەكەي گىرايەۋە—چىرۆكىك كە
جىمى بە سەرسامى و خەپەسانەۋە گۈيى لى گرت:
ھەرگىز بە خەيالدا نەھاتبۇ مامى لە سەركىشىيەكى
لەۋجۇرەدا بەشدارىيى كىرىت. پاشان جارىكى تر
پارچەكاخەزەكەي پىشكىنى.

بەلام ئەم پارچەكاخەزە گەنجىنەيەكە، "جىمى لەژىر
لىۋەۋە گۈتى.

"لانىكەم بايىي ھەشتەزار و پىنجسەد دۆلارە."
يەك خولەك، ماۋسى، "جىمى بە سەرسورمانەۋە
گۈتى، "خۇ بىر لە فرۇشتىنى ئەم دەقە رەسەنە
ناكەيتەۋە، وايە؟"

"نەخىر، ماۋسى گۈتى. "من نايفرۇشم، يەكىك لە
ھۆكارەكانىش ئەۋەيە ئەستەمە كىريارىكى باش لىرە، لە
پۇرتۇ ئەلىگرى، بدۆزىنەۋە. تۇ دەيفرۇشىت، ئەۋ كاتەي
دەگەيتە ساۋپاولۇ. كۆكەرەۋەيەك دەناسم كە پارەي
باش دەدات بۇ كرىنى ئەم دەستىۋوسنە. پارەكەيش
لانىكەم بۇ ماۋەي دوو سال كىشەكانت چارەسەر
دەكات."

جىمى بۇ ساتىك بىدەنگ بوو و دىقەتى كاخەزەكەي
دەدا، دواجار تەماشاي ماۋسىيى كىرد.

"نه خیر، بنیامین،" به دهنگیکی نووساوه وه گوتی، "من ناتوانم ئه وه بکه م. ئه و کاخه زه به ته نیا به هایه کی ماددی نییه. نیوه ی ژیا نت له و پارچه کاخه زه دایه."

"قسه ی پروپو وچ،" ماوسی وه لامی دایه وه، "زور پروپو وچ. ئه وه ی لی رده دا نووسرا وه له بهر ده لی تمه وه، له سه ره تا وه، له کو تاییه وه. ده ته ویت تا قیم بکه ی ته وه؟" که می ک بیری کرده وه و پاشان به ئه لمانیه کی نه زور ره وانه وه دهستی کرد به گو تنه وه ی:

'Leoparden brechen in den Tempel ein und saufen die Opferkrüge leer; das wiederholt sich immer wieder; schliesslich kann man es vorausberechnen, und es wird ein Teil der Zeremonie.'

به هه وای سه ره که و تنه وه ته ماشای جیمی کرد: "بینیت؟ بویه پیو یستیم به کاخه زه که نییه. خو شحال ده بم ئه گهر بتوانم یارمه تیت بدهم. هه روه ک پیم وایه کافکایش خو شحال ده بوو."

جیمی ئاماده نه بوو کو ل بدات: "به لام ده قه که بو تو زور گرنگه. . . ."

"تو زور گرنگتری،" ماوسی به نه رمی گوتی.

جیمی به سو زه وه له ئامیزی گرت. بو چه ند ساتیک یه کتریان له ئامیز گرتبوو، که نه که له تاوا له شی ده له رزی. دوا جار جیمی ته ماشای ماوسی کرد. پی

گوت، "نازانم چیت پی بلیم جگه له وهی بلیم زوؤ سوپاس."

"پئویست ناکات سوپاسی من بکهیت. سوپاسی کافکا بکه. نزیکهی هه موو دهستنوو سهکانی خوئی له ناو برد. هه ر ئه وهیه وا دهکات ئه م دهقه دهگمه ن بیت — نرخی خویشی پی ده دات."

جیمی جاریکی تر له ئامیزی گرت و پاشان رویشیت.

کاتر میز هه شتی ئیواره بوو. جیمی له تهله فونیکی گشتیه وه په یوه ندیی به هاوړیانه وه کرد و داوای کو بوونه وهیه کی کرد له ئه پارتمانه کهی بیاتریزدا و خویشی دهستبه جی بو ئه وی رویشیت. کو بوونه وه که له کاتر میز یازدهوسی خولهک کوتایی هات. کاتیک لهو باله خانه یه ی ئه پارتمانه کهی بیاتریزی تیدا بوو، دههاتنه دهره وه، سی پیاو، که خویمان وهک کارمه ندی (ب.ی.س.ک) ناساند، ویستیان دهسگیریان بکه ن. له پشیوی ئه و ئانوساته دا، هه موو ئه ندامانی کو مه له که توانیان دهر باز بین — جگه له جیمی. ئه و که دهیزانی به هوی قاجیه وه ناتوانیت رابکات، له گه ل پولیسه کانداتی گیرا، به و جو رهیش یارمه تی هاوړیکانی دا هه لپین.

هه ر ئه وهیه وا دهکات ئه م دهقه دهگمه ن بیت — نرخی خویشی پی ده دات.

کاتزمیریه کی شهو، ماوسی به له دهرگادانیکی شیرزانه
له خه و رابوو.

"کییه؟" به ترسه وه پرسیری کرد.
دهنگیکی خه مبار کوتی "ماوسی، ئه وه منم!"
"تو کیی؟"

"بیاتریز، هاوریکه ی جیمی. بیکه ره وه. لیت ده پاریمه وه!"
به هه ندیک سه ختییه وه—پروماتیزمه که ی له شه ودا
خراپتر ده بوو—پیاوه پیره که هه ستا و پو بیکی دراوی
کرده سه ر شان و پرویشته دهرگا که بکاته وه. بیاتریز
له بهر دهرگا که دا وه ستابوو و ده گریا.

"وای ماوسی، چهند ناخوشه، زور ناخوش...."
هه رچی پرووی دابوو بوی گیرایه وه. کاتیک لی بو وه وه،
بیدهنگییه ک بالی کیشا—بیدهنگییه کی سامناک.
دوچار بهرگدرووه که کوتی، "بو منی جی بهیله.
پریگه یه ک ده دوزمه وه."

"ماوسی، تو؟" له کاتیکدا ده گریا، نه یتوانی پینه که نیت.
"به لام چون؟ چون دهره قه تی ئه و پیاوانه دیت؟"
"سه ره تا ده پوم بو دوکانی بهرگدرووه که م."

"دوکانه که ت؟" بیاتریز سه ری سوور مابوو. "چی
ده که یت له دوکان؟"

ماوسی کوتی "ئه وه به شیکه له پلانه که م. ده زانم تو
تینا که یت. به لام نیگه ران مه به: سهرکه وتوو ده بیت."

بەلام ماوسی، جیئى...

"دەزانم، ئازیزم، دەزانم. بەلام بۇ منى بەجى بىللە. ئىستا
بېۋە بۇ مال. پشوو بدە. بەيانی ھەوالى خۆشت پى
دەگات."

ماوسی بە شەقامە چۆلەكەدا بە پەلە خۆى گەياندە
بىنايەك لە ناوہراستی پۇرتقۇ ئەلگىرى، كە دوكانەكەى
تیدا بوو. پاسەوانى شەوان ماوسىيى بىنى كاتىك
گەشت، بە سەرسوورمانەوہ لىي پرسى: "تۇ، لىرە، بەم
وہختە، ماوسی؟ چى پرووى داوہ؟"
"داوايەكى تايبەت و بە پەلەيە."

"داواى تايبەت لە كاتژمىر چوارى بەيانی؟" پىاوہ
خوازەلۆكەكە پرسىياری كرد. "كەواتە يان بۇ پرسەيە
يان بۇ زەماوہندە."

"بۇ زەماوہندە،" ماوسی وەلامى دايەوہ.
"لە دوو خراپە كەمترىنيان." پاسەوانەكە وای گوت و
كەرايەوہ بۇ لای رادیۆكەى.

ماوسی بە ئەسانسىرە كۆنەكەدا سەركەوت بۇ نھۆمى
چوارەم. دەرگای دوكانەكەى كردهوہ (كە ھىشتا لەسەر
تابلۆكەى نووسرابوو "بەرگدرووى لىۋپۇلدۇ و بنىامىن")
چووە ژوورەوہ و گلۆپەكەى ھەلكرد. پۇشت بۇ لای
كانتورىك لە سووچىكى ژوورە بچووكەكەدا و كلىلىكى

دەرھیتنا و کردییەو. ئاھیکى ھەلکیشا: بەلى ئەوھى
 پتووستى بوو لەویدا بوو. ئەوھى پتووستى بوو
 پارچەيەك قوماشى کشمیری ئینگلیزی پەسەن بوو،
 پەنگى خۆلەمیشى خالخال. قوماشىكى زۆر جوان بوو.
 ماوسى، ھىندە نەبوو كە ھاتبوون بۆ پۆرتو ئەلگىرى، لە
 بازارى پەش كرىبووى. ويستبووى قاتىكى بۆ خۆى لى
 بکات—لەوانەيە قاتى زەماوەندەكەى، ئەگەر چارەنووس
 پىگەى دابا جارىكى تر بپۆرتا بدۆزیتەو و ئەگەر بپۆرتا
 قایل بوایە. . . . بەلام چارەنووس پىگەى نەدا، ھىچ
 ژنىكى تریش نەھاتە ژيانییەو و قوماشە کشمیرە
 ئینگلیزییەكەیش لە کانتۆرەكەدا بە کلۆمدراوى مایەو،
 پارێزراو لە پەروانەکان.

ئاھیکى لە سینهیدا كپ کردەو، قوماشەكەى لەسەر
 میزەكە کردەو. پاشان بە برۆى لیکنراوەو بەناو
 دەفتەریكى كۆندا گەرا. ئەو زانیارییەى دۆزییەو كە
 پتووستى بوو و پاشان راستەوخۆ دەستى بە كارکردن
 كرد. لە ماوھى سى كاتژمێرى دواتردا، بە خیرایی بپین
 و دروون و قۆچەدانانى تەواو كرد. بە بەردەوامى
 تەماشای كاتژمێرە پەندۆلییە كۆنەكەى سەر دیوارەكەى
 دەكرد: بىگومان لە پىشپىركیدا بوو لەگەل كاتدا. لە پى
 سباتىكى شەژان، كارەبا بپرا. بەلام ماوسى نەیدەتوانى
 بوەستیت. لەبەر پرووناكى مۆمىك لە ئەركەكەى

بهردهوام بوو. ههتا کوتایی پښ هینا. کاتیکیش ته ماشای
کاره ته واکراوه که ی کرد، نهیتوانی پښ له هاواری
چه پینراوی سهرکه وتن بگریت. بهلئ، گومانی تیدا نه بوو
که نه وه باشترین قات بوو له ژیانیدا درووبیتۍ،
شاکاری نهو بوو وهک بهرگردوویهک.

قه دی کرد و خستییه جانتایه که وه و پویشته دهره وه.
هیشتا کاره بای ناوشار نه هاتبو وه بویه به پلیکانه که دا
هاته خواره وه. که گه یشته نهومی یه که م، هه ناسه برکیی
بوو—هیته دیش زهره هه لکه رابوو که پاسه وانه که
راچله کی: "ماوسی نه خوشیت؟ ته له فون بوو پزیشک
بکه م؟"

نه خیر، پزیشکی نه ده ویست. له بیناکه دهرچوو و
سواری نهو تاکسییه بوو که لهو بهرده مه دا وه ستابوو.
"بوو کوئی؟ شو فییره که پرسۍ.

"بوو بنکه ی (ب.ی.س.ک). ده زانیت له کوئییه؟"
"ده ته ویت هه وال له که سیک بدهیت؟" پیاوه که به گالته وه
گوتی، "یان خوت راده ست ده که ییت؟"

"ده کریت واز له قه شمهری بهینیت و برؤین؟"
شو فییره که به ناراسته ی دیاریکراو پویشته. دوا ی ده
خوله ک گه یشته بنکه ی (ب.ی.س.ک).

ماوسی رۆیشتە سەرەوه بۆ پرسگە و داواى بینینی
بەرپۆه بەر فرانسىسکۆى کرد.

"ناوت چیه؟ پیاوه که پرسى.

"بنیامین، من بەرگدرووی ئەوم. . . ."

"بەرگدروو؟" پیاوه که برۆى هینایە یەک. "دایا نیم که
بەرپۆه بەر بتوانیت ئیستا بتبینیت. تازە گەشتوو و
دونیا یەک دۆسى لە بەر دەستدایە."

"بەلام من ئەم داوا تایبەتیەى ئەوم پێیە." ماوسی
پیداگرى کرد.

پیاوه که تەلەفۆنە ناوخۆییە کهى هەلگرت و بە چرپەوه
چەند وشە یەکی لە گەڵ بەرپۆه بەردا گۆرپیەوه.
تەلەفۆنە کهى دانایەوه.

"برۆ سەرەوه. نهۆمى دووهم."

بەرپۆه بەر پیاویکی بالابەرزی سمیلزل بوو، بە تەنیا لە
ژوورە کهى خۆیدا چاوه پێى ماوسى دەکرد.

"بەرستى کاتى ئەوهم نییە بتبینم، ماوسى، ئیشم زۆرە.
بەلام بەم داوا تایبەتیەوه وات لى کردم حەز بکەم
بزەنم چى هەیه؟"

وەک وەلامێک، ماوسى جانتاکەى کردەوه و قاتە کهى
دەر هینا.

"بۆ من؟" بەرپۆه بەر بە سەرسوورمانەوه پرسى.

"بەلى. دیارییەک لە بەرگدروو و هەتەوه."

به‌ريوه‌به‌ر به سهرساميه‌وه له قاته‌كه‌ی ورد بووه‌وه.
"به‌لام چ كاريكي جوانه! ماوسي، ئه‌مه جواترين جله له
ژيانندا بو منت درووييت، خوت ده‌زانيت له كه‌يه‌وه من
و تو يه‌كتر ده‌ناسين."

چاكه‌ته‌كه‌ی تاقي كرده‌وه، به ته‌واوي بو‌ی ده‌گونجا.
قو‌لی چه‌پی چه‌ند ملیمه‌تريک له قو‌لی راستی كورتتر
بوو—ماوسي به پره‌نسيپی خو‌يه‌وه په‌يوه‌ست بوو،
ئه‌لبه‌ت به شي‌وه‌يه‌کی سيمبۆلی—به‌لام كا‌برای پۆليس
تي‌بينی نه‌کرد. "بئ كه‌موكورتیه، به‌ريوه‌به‌ر گوتی،" به
ته‌واوي بئ كه‌موكورتیه. پاشان به گومانیکي
له‌ناكاوه‌وه: "به‌لام به‌رامبه‌ر به‌م قاته به ته‌مای چیت؟"
ماوسي چه‌ند پروونكرده‌وه‌يه‌کی بلماندا: به‌ريوه‌به‌ری
پۆليس يه‌كێك بوو له كړياره‌ كۆنه‌كاني و كړياریکي
باشيش بوو، له‌وه‌ته‌ی كريسمس نزیک بوو، ماوسي
برياری دا‌بوو. . .

به‌ريوه‌به‌ر قسه‌كه‌ی پئ بری.
"گو‌يبگره، ماوسي، ناتوانيت بمخه‌له‌تينيت. شتيكت ليم
ده‌ويت. به‌س كاتم به فيرو‌ بده، چیت هه‌يه بيلی. چيه‌؟"
ئيس‌تا كاتی بوو. ماوسي تفيكي قووت دا، قورگی وشك
بوو‌بوو، ده‌ستی پي‌کرد: "شه‌وی پيش‌وو كارمه‌نده‌كانتان
كه‌نجي‌كيان ده‌ستگير كردووه. . . ."

"زۆر راستە. راپۆرتەكەيان لىرەيە، لەبەر دەستمدايە.
ئىستا دەمويست تەماشاي بكم." كاخەزىكى ھەلگرت و
بەبى ئەوھى شەويلگەى بترازىنيت خوئندىيەوھ. نىگاي
دواترى بۆ ماوسى ھىچ شتىكى دۆستانەى تىدا نەبوو:
نىگايەكى سارد و تىژ بوو. "جىمى كانتاروفىچ خرمى
تۆيە؟"

"بەلى."

"ھاتوويت من ئازادى بكم؟" كاخەزەكەى فرى داىە
سەر مئزەكە. "ھىچم پى ناكريت، ماوسى. ناتوانم ئەو
كارە بكم. ناتوانم پياوھەكەى تۆ ئازاد بكم."

ماوسى كۆلى نەدا، وەخت بوو دەستى دەکرد بە گريان:
ئەم كۆرە لە ژيانىدا ئازارى زۆرى چەشتووە، كە مندا
بوو دايكوباوكى جيا بوونەوھ، كەمئەندامە—ئىتر چ
شتىكى سەير ھەيە ئەگەر بىتە كەسىكى ياخى؟ بەلام
ھەرگىز نەبووھتە ھەرپەشە بۆ ھىچ كەس، بەشىك
نەبووھ لە ھىچ بزووتنەوھەكى تىكدەرانە؛ ھىندە ھەبوو
خوئندكارىك بوو كە چەنەبازى زۆرى دەکرد. لەگەل
ئەوھىشدا، بە نىاز بوو بگوئىزىتەوھ بۆ ساوپاولو.
بەريوھەرى پۆلىس جارىكى تر راپۆرتەكەى ھەلگرتەوھ.
"بەلام كەيسەكە لەژىر لىكۆلىنەوھدايە، ماوسى. رەنگە
پەيوھەندى نىوودەولەتى ھەبىت. كارمەندەكانمان
بەلگەنامەيەكيان پى گرتووە، بەلگەنامەكە بە ئەلمانى

نووسراوه و له لایهن کافکا ناویکهوه واژو کراوه.
به لکه نامه که لیږه یه.

دهقه که ی کافکای پیشانی ماوسی دا.

"دهزانیت هم پیاوه کییه؟"

"به لای دهزانم،" ماوسی گوته. "نووسره. نیستا مردوه،

به لام من له نه وروپا چاوم پی کهوت، نه و کاته ی له

ژیاندا بوو. نه و دهقه ی به دهستی خوی پی دام."

"نووسره؟" به ریوه به ره که پرسه، هیشتا هر به گومان

بوو. "هرگیز ناوی هم نووسره هم نه بیستوهه."

بیروکه یه کی بو هات: "یه ک خوله ک بوه سته.

لیکوله ریکمان هیه نه هلی نه ده به. با بزاین نه و شتیک

دهزانیت."

ته له فونه که ی هه لگرت و ژماره یه کی لی دا: "سلاو،

فیلېسیرتو، به ریوه به هر فرانسیسکو قسه دهکات. هه ندیک

زانیاړیم پیویسته. ده رباره ی نه ده ب. پیم بلای، هرگیز

ناوی کافکات بیستوهه؟ بیستووته؟ به راست نووسره؟

نووسه ریکی ئالوزه؟ به چ زمانیک ده نووسیته؟ به

نه لمانی؟ نه ها، باشه."

ته له فونه که ی داخست.

"راست ده که یت، ماوسی. له راستیدا کافکا نووسه ر بوو.

ته ماشاکه، خو تو نه لمانی دهزانیت، وا نییه؟ که واته

نه و هم بو وهر بکیره."

ماوسی ئەوێ کرد که لێی داوا کرابوو. بەرپۆوەبەرەکه
گوێی دەگرت، بە سەرسوورمانەوێ برۆی هێنابوو
یەک.

"بەلام ئەمە چ قسەیهکی قۆرە، کابرا؟ دەبیئت ئەوێ بلیم
که له یەک شتی تێنەگەیشتم. پلینگەکانی ناو
پەرستگاکە؟ چ پلینگیک؟ چ پەرستگایەک؟"

له پەرگومانی لا پەیدا بوو، گوتی: "ئەمە ناوی نهێنی
نییه، ماوسی؟ پلینگەکانی ناو پەرستگاکە. . . پتر له
ناوی شانەیهکی نهێنی دەچیت."

ماوسی گوتی "ناوی نهێنی نییه، تەنیا شیوازی
نووسینی ئەو پیاوێ، مەسەلهکه هەر ئەوێهه."
"دانیایت؟" بەرپۆوەبەرەکه پرسیری لی کرد، هیشتا به
تەواوی باوهری نههینابوو.
"سویندت بۆ دەخۆم."

بەرپۆوەبەری پۆلیس دەیزانی ماوسی درۆ ناکات.
"باشه، باوهرت پێی دهکههه. متمانە دهکههه که خۆل
ناکهیته چاو مهوه." بۆ ساتیک بێدهنگ بوو. دواجار به
دوودلییهوه ئەو پرسیارهه کرد که له خهیاڵیدا بوو:
"شتیکم پێی بلی، ماوسی. من و تۆ ماوهیهکی زۆره
یهکتر دهناسین و دهشزانم تۆ زۆر دهخوینیهوه. تۆ
باوهرت بهمجۆره نووسینانه ههیه؟"

"نهخیر،" ماوسی گوتی. "پیم وایه قسهی پرپووچن."

"منیش وا دەلیم!" بەرپۆەبەر بە ھەوای سەرکەوتنەو
گوتی. "ئەمانە دونیایە ک قسە ی بیمانا نین کە کەس
لێیان تی ناگات؟ پلینگەکانی ناو پەرستگاگە... پلینگ
ئیشی چییە لە پەرستگا؟ لە شتی لەو جۆرەدا نازانیت لە
کوێو دەست پی بکەیت. بۆ من، ئەمە شتیکی
گەمزانە، شتیکی شیتانە. شتیکی پی بلیم، ماوسی؟
ئەم پلینگانە ی ناو پەرستگاگە با برۆن ملیان بشکێنن."
بەرپۆەبەری پۆلیس، کە ئەو قسەییە لە سنگی دەرھینا،
بە لەخۆرازیبوونەو دایە قاقای پیکەنین.

"تۆ بەخت ھەیە، ماوسی. لە رۆژیکی باشدا ھاتیت بۆ
لام. خزمەکەت بەردەدەم. بەلام با جاریکی تر لێرە
خۆی دەرناخات، تینگەیشتی؟"

کاخەزەکە ی ھەلگرتەو و چەند دێریکی لەسەر نووسی
و بە دەنگی بەرز بۆ ماوسی خۆیندەو: "لێکۆلینەو
دەری خست کە بەلگەنامە ی ناوبراو دەقیکی ئەدەبییە و
ھیی نووسەریکی بیانییە کە ئیستا لە ژیاندا نەماو،
گومانلێکراو جیمی کانتارۆشیچ، ناوی نھینی کانتالوپی، بە
ھۆی نەبوونی بەلگە ی پتویستەو بەردرا، بەلام
بەردەوام لەژێر چاودێریدا دەبێت."

تەلەفۆنەکە ی ھەلگرت و ژمارەییکی لێ دا.

"دهتوانن ئەم کانتارۆڤیچ — بهربدهن. خزمیکسی
بهپرسیاریتی دهگریته ئەستۆ. چۆن؟ ئەها، تیگه یشتم.
باشه، نا، ههروهک خۆی."

تهلهفۆنه کهی دانایه وه و تهماشای بهرگدرووه کهی کرد:
"ماوسی، دهبیئت ئاگادارت بکه مه وه: ئەو له ئیستادا حالی
زۆر باش نییه. خۆت دهزانیت له لیکۆلینه وهدا هه ندیجار
شته کان چۆن دهبن، خه لکی لیدان و فه لاقه ی زۆر
دهکرین. بۆیه سه رت سوور نه مینیت. له پشت بیناکه وه
چاوه ریتن. به بیدهنگی برۆ."

دهقه کهی کافکای بو درێژ کرد. "ئهمه هیی تویه.
دهتوانیت بییه ییت." به لام پیش ئەوه ی ماوسی
کاخه زه که ی لی وه ربگریت، بریاری گوپی. "تۆ ده لیت
ئهمه هیچ په یوه ندیی به تیکده رانه وه نییه. باوه رت پی
دهکه م، به لام ته نیا ئەگهر. . . ."

کاخه زه که ی پارچه پارچه کرد و فرپی دایه سه تلی
خۆله که وه. ماوسی به خه مساردییه وه ته ماشای ده کرد.
"بیری ناکه ییت. خۆت گوئت قسه ی پرپووچه، وا
نه بوو؟"

"بێگومان وا بوو،" ماوسی به بیباکی گوتی.
"که واته، ئەم کاخه زه شتیکی بیسووده، شوینی سه تلی
خۆله که یه. من چاکه یه کم له گه لدا کردیت. . . . ئیستایش
برۆ. له بیرت بیئت: یهک وشه له وه ی لی ره پرووی دا

باس نه كه یت. ئەگەر بزانم ئەم قسانەت بۆ كه سێك
گێراو تهوه، گونت ده ته قینم. خۆت چه رمی سه ر كیتر
نه ماوه با ئەو دواشی له ده ست نه ده یت.

ماوسی به پلێكانه كه دا هاته خواره وه و به پار په ویکی
دریژدا به ره و ده رگای پشته وه پۆیشت. جیمی له وی
چاوه پروانی بوو، کارمه ندیک پاسه وانی ده کرد.
گه نجه كه له دۆخیکی خراپدا بوو، پوخساری هه موو
شین بوو بووه وه. سه ره پای پێداگری ماوسی، په تی
کرده وه بروت بۆ نه خو شخانه یان بۆ لای پزیشک. لای
ماله كه ی داده به زیت ته نیا بۆ ئەوه ی جانتا كه ی به ینیت
كه پیشتر ئاماده ی کردبوو. دواتر مالئاوایی له دایکی و
له بیاتریز کرد و راسته وخۆ به ره و ویستگه ی پاس
پۆیشت.

کاتژمێر هه شتی شه و. له هه شارگه كه یه وه، له پشت
داریکه وه، ماوسی چاودیری باره گای (ب.ی.س.ک.ی)
ده کرد. پۆلیسه کانی بینى ده پۆیشتنه وه. پاشان
گلۆپه کان یه ک له دوا ی یه ک ده کوژانه وه. له کو تاییدا،
وه ک پێشبینی کردبوو، کارمه ندیکی ستافه كه به سه تلی
خۆله كه وه له بنكه كه هاته ده ره وه و له سه ر شوسته كه ی
دانا، له ته نیشت شوینی راگرتنی ئۆتۆمبیل.

ماوسی ئاماژەى بۆ ئۆتۆمبىلىكى قانى بەرازىلىي كۆن
کرد، كە لەو نزیكانە وەستابوو. شۆفیرەكە بە ھیواشی
نزیك بوو وە لە پێش بیناكەدا وەستا. دابەزى و بە
یارمەتیی پیاو پیرەكە سەتلى خۆلەكەى ھەلگرت و
خستییە دواى ئۆتۆمبىلەكەى وە. بنیامین بە شپرزەى
گوتى، "با برۆین، با برۆین." قانەكە دەستبەجى نەكەوتە
گەپ، بەلام دواجار شۆفیرەكە سەرکەوتوو بوو. ئەویش
شپرزە بوو بوو.

"لە ژياندا زۆر شتى خراپم كردوو،" شۆفیرەكە گوتى،
"بەلام ھەرگیز سەتلى خۆلم نەدزیو." "دەمت داخە، كابرا!" ماوسی مۆرەى كرد، "پارەى باشم
پى داویت."

وەك پلانیان دانابوو، قانەكە بە چەندین پێچوپەنادا
تێپەرى، پێش ئەو ھى بگاتە بەردەم ئەو بالەخانەى كە
ئەپارتمانەكەى ماوسى تیدا بوو. شۆفیرەكە جارىكى تر
سەتەكەى ھەلگرت، ئەمجارەیان بردییە سەرەو ھى بۆ
ئەپارتمانەكەى ماوسى. كرىكەى وەرگرت و لەو كاتەدا
كە دەیویست بروات ئاوپى دایەو: "ھەروا ھەز دەكەم
بزانم، بە چ مەبەستىك پیاوینكى پىرى وەك تۆ ئەم
سەتەخۆلە دەدزیت؟ لە بارەكای (ب.ی.س.ك.)یش، نەك
شونینكى تر؟"

“من هه لگه راوه‌م،” ماوسی گوتی، “ئێستایش ئه‌رکیک
جێبه‌جێ ده‌که‌م. ئه‌رکیکی زۆر گرنگ.”

پیاوه‌که به باوه‌ر نه‌کردنه‌وه ته‌ماشای کرد، نه‌یزانی چی
بلیت. ماوسی ده‌ستی کرد به پێکه‌نین.

“قسه‌ی پرۆپووج. به‌راستی ده‌ته‌ویت بزانیته‌؟ باشه، پیت
ده‌لیم.” ده‌نگی نزم کرده‌وه. “به‌که‌س نه‌لێیت: سه‌تلی
خۆل کو ده‌که‌مه‌وه. ئه‌مه سییه‌م سه‌تله‌ له‌م مانگه‌دا
ده‌یدزم.”

شۆفیره‌که جاریکی تر ته‌ماشای کرده‌وه، واقعی وێ
مابوو—پاشان هه‌ردووکیان ده‌ستیان کرد به پێکه‌نین.
پیاوه‌که پرۆخسه‌تی لی وهرگرت—ئه‌گه‌ر ویستت سه‌تلی
خۆل زیاتر بدزیت، ته‌نیا بانگم بکه‌—دوای ئه‌وه
پرویشته‌. ماوسی پارچه‌چادریکی له‌ مه‌خزه‌نه‌که‌ی
ده‌ره‌ینا و رایخسته‌. پاشان خۆله‌که‌ی هه‌لپشته‌ و
بلاوی کرده‌وه و دانیشته‌ و به‌ ئارامی ده‌ستی کرد به
گه‌ران.

گه‌رانه‌که‌ی چهند کاتژمێریکی خایاند. هه‌موو جووره
شتیک له‌ سه‌تلی خۆله‌که‌دا بوو: کاخه‌زی دپاو، وینه‌ی
فۆتوگرافی سووتاو و نیوه‌سووتاو، توپکی پرته‌قال و
مۆز، شووشه‌ی به‌تال، قونگه‌جگه‌ره‌ و بنکی چرووت،
که‌وله‌شقارته‌، پارچه‌ی کارتۆن، پاشماوه‌ی خۆراک.

خۆر له هه لاتندا بوو کاتیک ماوسی دواچار ئه و شتهی
دۆزییه وه که بۆی دهگهرا: پارچه کاخه زیك ئه م وشانهی
له سه ر بوو پلینگه کانی ناو—.

ئه وه هه موو شتیک بوو که له دهقه کهی کافکا مابو وه،
فرانز کافکای نووسه ری چیکى که سالی ۱۸۸۳ له
شاری پراگ له دایک بووه و سالی ۱۹۲۴ به نه خوشیی
سیل مرد. پارچه کاخه زه بچوو که که به له
چوارچیوه نراوی لای بنیامین کانتاروفیچ هه لگیرا هه تا
کو تایى ژيانى له سالی ۱۹۸۰. که له کو تاییه کانی
ژیانیدا له نه خوشخانه بوو، له سه ر میزی ته نیشته
قه ره ویله کهی دانرا بوو. هه روه ها له خه یالیشیدا بوو—له
ورینه کانیشیدا—کاتیک گیانی سپارد. په رستاره کان
پیان گوتم که پیاوه که شتی ده بینى و ته نیا باسى
پلینگیشی ده کرد. به لام من ده زانم ئه وانه ورینه نه بوون،
یان شتی زیاتر له ورینه بوون. شه ویك، دوا هه مین
شه وی، به ته نیشتییه وه دانیشتبووم. ئه و له ویدا بوو،
به بی جووله، مشتی نووقاندبوو.

ئه و له ویدا یه، به بی جووله، مشتی نووقاندووه. له
پشتیه وه، ده رگا کان به ره و په رستگا که کراونه ته وه؛
په رستگا که، شوینیکی دره وشاوه، به جامه ئالتوونیه
پیروژه کانیه وه که به خشل رازینراونه ته وه. هه یچ
که سیک پاسه وانیه ئه و جامانه ناکات. قه شه کان له

ترسان پوښتوون. به لام ماوسی نا. ماوسی، هر چه نده
 دهرستیت، به لام هه لئا یه ت. ئه و په یوه نندی به
 په رستگا که وه نییه؛ باوهری به و ئایینه نییه که له ویدا
 په رستشی پی دهریت، یان ئه وهی جار ان له ویدا
 په رستش دهرکرا. له راستیدا ئه و باوهری به هیچ ئایینیک
 نییه: بۆ ئه و ئایین ئه فیونی که لانه. به لام ئه وه گرنګ
 نییه. گرنګ شتیکی تره که بۆ ئه و له سهروو هه موو
 ئه وانی تره وهیه. چاوهری دهرکات، ناجوولیت، مشتی
 نووقاندووه. ماوهیه کی زوره چاوهرییه: چه ندین پوښ،
 چه ندین هه فته، په نګه چه ندین مانګ، په نګه چه ندین
 سال. سالانیکه، به هه ر حال. چه ندین ساله. هه رکه سیکی
 تر بوایه کولی ددها. به لام ماوسی نا. ماوسی د لئا یه که
 دین. ئه و جاریکیان بینیبوونی. به کولنه دهرییه
 توندوتیزه که یان دهرانیت. به لی، بۆ ئه م دوا هه مین دیداره
 دین.

شهو داهاتووه و له تاریکییه وه دهنګه کان بانګی دهنګه:
 وهره بنیامین، وهره ژووره وه، وهره نان بخو. دهنګه کان
 لای دایکوب او کییه وه دین، لای خوشک و براکانییه وه؛
 نیګه رانی ئه و، نایانه ویت هیچ سه رکیشیه ک بکات.
 ماوسی ههستی دهرزویت، به لام ئه وه وای لی ناکات
 شوینه که ی به جی بهیلت. تا دوا هه مین شهر لیره
 دهرمیتته وه. یوسی هاوړیشی بوایه هه ر ئه و کاره ی

دهکرد. ئای، خوزگه ئیستا بیترتا دهییینی چون له بری
 دزینی جامه ئالتونییهکان بهرگریان لی دهکات! به
 دنیایییهوه باوهری پی دهکرد، به دنیایییهوه لهوه
 تیدهگه یشت که نه و کاته ویستبووی چی بلیت، سالانیکی
 زور لهوه وپیش، کاتیک باسی ئه رکه که ی بو کردبوو.
 نه خیر، نه یوسی ماوه، نه بیترتا. نه جیمی، جیمی بویر،
 که له ساوپاولو به رووداوی ئوتومبیل مردبوو. ئیستا
 ته نیايه. گرنگ نییه.

له کوتاییدا گونی له دهنگیکی نزمه، وهک فیشکه وایه.

خوی گورج دهکاتهوه، وریا ده بیت: ئایا خویانن؟
 به لی خویانن. وا پلینگهکان به رینهن. دوو بوونه وهری
 به سامی سه ر به ره که زیك که ئیستا به ره و له ناوچوون
 دهچن. شانبه شانی یهک دین، لئویان ده لیسنه وه: چونکه
 له کار دوور که وتبوونه وه: بو چه ندین ساله هیچیان له
 ناو جامهکان نه خواردووه ته وه، که ئیستا بونه که ی
 رایانده کیشیت.

دوو ئاژه له پشیله ییه که، کاتیک ماوسی ده یینن،
 ده وهستن. پیاوه بچووک که و درندهکان چاویان
 بریوه ته به کتر. نه وه چرکه ساتی به کلاییکردنه وه یه.
 ماوسی ده بیت هه لیت: پلینگهکان چاوه رنی نه وه
 ده کهن، چاوه رین هه لیت، سواری شه مه نده فر بیت و

Kafka's Leopards

Moacyr Scliar

Translated by Saiwan Muhamad

